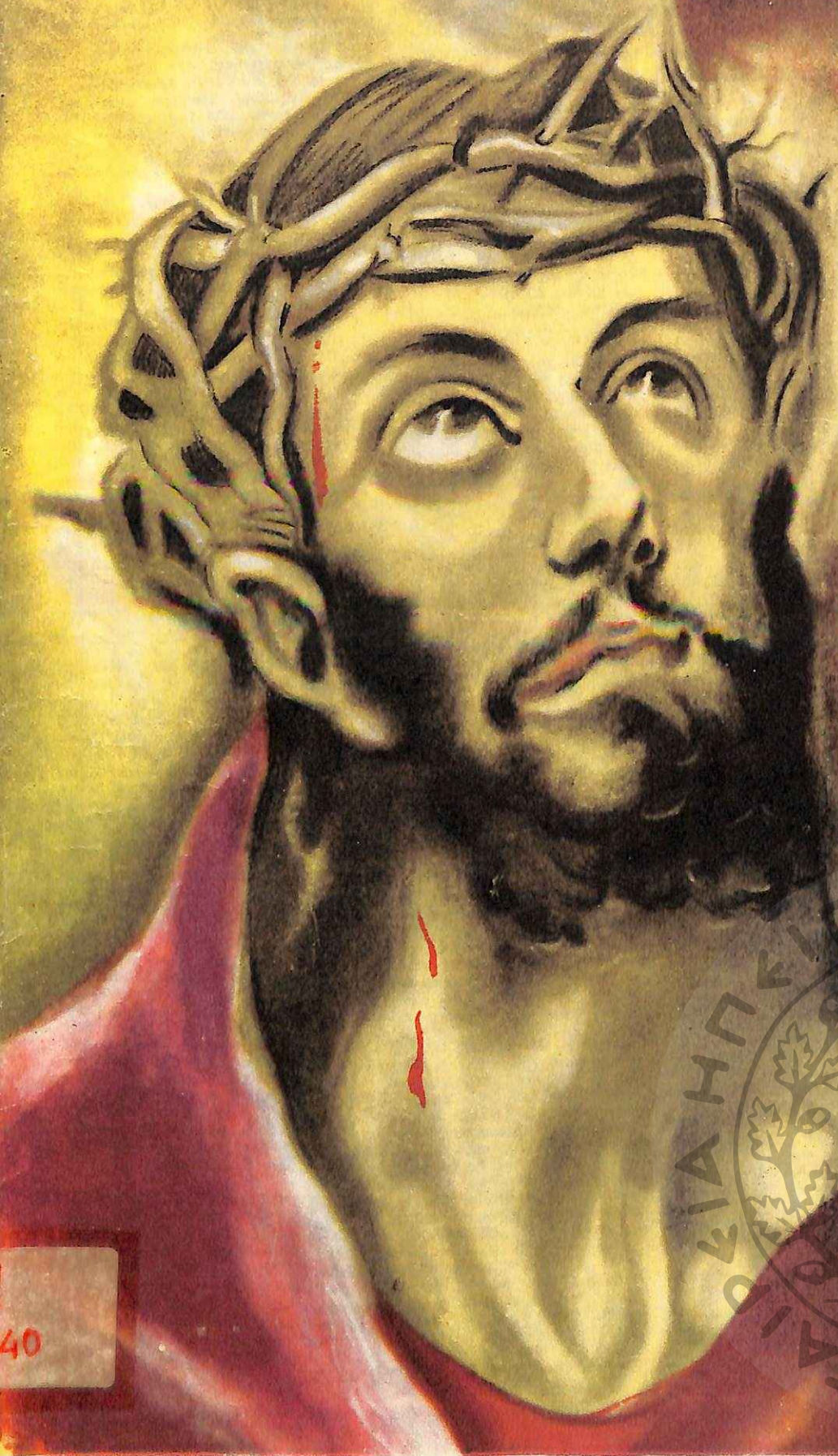

ΕΛΩ ΑΘΗΝΑΙ

28

ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ Β. ΑΛΜΠΙΝΑΚΟΥ

Πατρίδα

Του κ. ΣΠ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Μέσα στο εξάισιο πανηγύρι των χωματιών και των μύρων, που έκανε τόν Έθνικ Κήπο ένα κομμάτι της Έξου, η παρουσία των δύο μελαγχολικών ποιητών ήτανε σαν άνοστογραφία. Σκατείναν ήταν τα ρούχα τους και σκοτεινότερη η όψη τους. Διαλέσανε ένα πάγκο και κάθισαν. Η κουβέντα, που είχαν αρχίσει από το δρόμο, συνεχίστηκε στον ίδιο μικρό, απαισιόδοχο τόνο.

— Χάνει κανείς ολόκληρα την πίστη του σε κάποιες μορφές που θεωρούσε ήγετες στην Τέχνη, είπε ο ένας. Πώς έγινε; Πώς εκεί που φτεροκοπούσαν μεσουράνα μαζέψαν εσθινικά τ' αφέρα τους και δούτησαν απότομα μέσα στη λίσπη;

— Α, σάρκασε ο άλλος. Κάτι είδαν φαίνεται να γυαλίζει στο δούρκο. Μπορεί και να γελάστηκαν, να μην ήξερε τίποτα εκείνο που γυαλίζει με σίγουρα αυτό τους έχει τραβήξει.

Είναι κατ'άρα της Φύλης. Χιλιάδες χρόνια αυτό γίνεται. Θυμήσου τον Καλ 6ο.

Μεγάλη, τριμερή με τ' άπλωμένα καδ' αέτος ακίνητος κρέμεται στον αέρα ψηλά η Διχόνοια.

— Με συγχωρείς. Δεν είναι τώρα το ίδιο πράγμα. Δεν πρόκειται για καμιά Διχόνοια. Τότε είχαν διαφορές έρωτα κ' έ. Ο ένας ένοιωσε πως έτσι πρέπει να πολεμήσουν για τη Λευτεριά κι ο άλλος διαφορετικά. Ο ένας επέστρεψε πως έτσι πρέπει να κυβερνηθεί η Ελλάδα κι ο άλλος αλλιώς. Τώρα είναι τριμερότερη η κατάσταση. Από τη μία μεριά είναι οι Έλληνες με τις εθνικές αρχές — οι μόνοι πραγματικοί Έλληνες — κι από την άλλη μεριά οι ελληνικές καταγωγής εχθροί της Πατρίδας. Εκείνοι που θέλουν να την παραδώσουν στους Σλάβους.

Έγινε μια μεγάλη παύση. Το ανάλαφρο ανοιξιάτικο αεράκι μάτια παύχισε να τους ανακουφίσει προφέροντας τους πολυτήματα μ' ένα από σπάνια λουλούδια: τ' απόδιωχναν αδιαφορία, γεμίζοντας το με την πικρα των στεναγμών τους.

— Άσφονα άκούστηκαν από το δρόμο δοσορές παιδιαστικές φωνές. Τραγουδούσαν ένα παιδιαστικό έμβατήριο. Χωρίς συνεινότητα σηκώθηκαν άμείως κι οι δύο και τρέσαν προς την έξοδο. Είδαν τότε μια μεγάλη παρέλαση Προσκόπων. Ήταν όλοι τους λυγερόμορφοι και βαδίζον με μεγάλα ρυθμικά βήματα. Στ' άσυνέφιστα, λαμπερά τους μάτια, καθρέφτιζαν την πίστη στην αέναη Πατρίδα του Μεγάλου, του Ωραίου και του Άληθινου, η εμπιστοσύνη στα πεπραγμένα της θάνατης Ελλάδας. Το πέροςμά τους ήτανε μια πνοή αίσιοδοξίας για τους δύο μελαγχολικούς ποιητές ένα μπάλο για τις άρρωστημένες καρδιές τους. Και τότε άναθυνηθήκανε τον Κάλδο:

Ω Έλληνες, ώ θείαι ψυχάι, που είς τους μεγάλους κινδύνους φανερώνετε ακάματον ενεργείαν και ύψηλην φύσιν!

ΣΠ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ :

Σχεδίσματα

του κ. Μάριου Αγγελόπουλου από τ' έ. περιφρον. πίνακα του Γκρέκο :

«Ο αίρων τον Σταυρόν Ίησους»

Εκότρωσε τὸ... φάντασμα τοῦ ωαδιοῦ του!

Εἴην Ἐδεσσα
ἀπὸ δέκα εἰῶν

Πέρε πως στὴν Ἀγγλία κάθε οἰκογενεία παλὰ ἔχε, καὶ τὸ ἰδιωτικό της φάντασμα. Καὶ πιστεύουν πολλοὶ ὅτι μόνον στὴν Ἀγγλία — ἴσως καὶ μόνον σὴ φαντασία τῶν Ἀγγλῶν — ὑπάρχουν φαντάσματα.

Τὶ γίνεται σ' ἄλλες χώρες ὁμολογῶ πως δὲν τὸ ξέρω γιατί δὲν εἶμαι ἐδικός ... φαντασματολόγος. Ξέρω ὅμως πολὺ καλά πως στὴ Δυτικὴ Μακεδονία σὲ κάθε μικρὴ πόλιν καὶ κάθε χωριὸ — πρὸ παντὸς σὲ κάθε χωριὸ — ἔχουν τὸ... φάντασμά τους καὶ πρὸ πολὺ τὴ συγκλονιστικὴ ἱστορία τῶν φαντασμάτων πού οἱ παλαιοὶ τίς ἔχουν σὲν ἄλλοις ἱστορίες ἐνῶ οἱ νεώτεροι τίς θέλουν μᾶλλον σὲν παραμύθια. Σὲ μιὰ περιοχὴ μου στὴν Δυτικὴ Μακεδονία στὴν ὁποία δὲν ἄφησα πολυτέλεια γιὰ πολυτέλεια καὶ χωριὸ καὶ χωριὸ, δὲν ξέρω πως εἶχαν τὴν ἑμπνευστὴ νὰ συγκεντρώσω ἱστορίες φαντασμάτων πού ὅπου καὶ ἂν τίς διηγῆθκα ἔχουν ἐντύπωση καὶ ἱστορίες οἰδιῶν, τὸ ἴδιο καταπληκτικὸ, ὅσο καὶ τῶν φαντασμάτων. Πρὸ ἐνδιαφέρουσες ὅμως βροίσκω τίς ἱστορίες τῶν φαντασμάτων κι' αὐτὲς τίς πρὸ συγκλονιστικὲς πού θὰ δώσω στὸς ἀναγνώστες τοῦ «Ἐξῶ Ἀδελφῶν». Ἱστορίες πού δείχνουν πως πολλοὶ ἄνθρωποι ζοῦν, κυριολεκτικὰ καὶ μὲ... φαντάσματα.

Τὴ σημερινὴ μου ἱστορία τὴν άκούσα ἀπὸ τὸν ἀείμνηστο Μητροπολίτη Ἐδέσσης Κωνστάντιο. Πέσαν λίγες μέρες μετὰ τὴν εἰσβολὴ τῶν Γερμανῶν ἀπὸ μεγάλῃ στενοχωρία, ἔπειδὴ μερικοὶ σλαβοφωνοὶ τῆς Ἐδέσσης ἐσηκώθηκαν ὑπὲρ τῆς Βουλγαρίας. Μοῦ τὴν διηγῆθη-

κε ἀπλᾶ, ἐστὶ σὲν παραμύθι. Τὸ ἴδιο θὰ προσπαθῶ νὰ τὴν διηγῶ καὶ ἐγώ...

Στὴν Ἐδεσσα ἔδω καὶ μερικὰ χρόνια γιὰ τὴν ἀκρίβεια στὰ 1938. Ζοῦσαν ἕνας καλὸς χριστιανὸς με μόνον θίος του πέντε στρέμματα γῆς, τρεῖς κατσίκες, μιὰ γελᾶδα καὶ ἕνα γαϊδουράκι. Ἄλλον ἀπὸ τὴν γυναῖκα του δὲν εἶχε. Ἐνας τοῦ γιου — τὸ μοναδικό του, παιδί — πέρασε εἰκοσι χρονῶν τὸ 1937 τὸν Ἰανουάριον. Λίγες μέρες μετὰ τὸ θάνατό του ὁ φτωχὸς ἄνθρωπος παρουσιάσθη κε στὸ Δεσπότη. Τὰ μάτια του γυαλμένα ἀπὸ τρῶμα ἀπὸ τίς κόπες τοῦ ἔδειχναν τὴ μεγάλη ψυχικὴ ἀγωνία τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ φωνὴ του, σθησμένη καὶ τρεμουλιασμένη, πως ἦταν ψυχικὰ ἀρρωστος ἀπὸ φόβο. Κ' ἔτσι ἦταν ὅπως εἶπα δούμπε.

— Δεσπότη μου, νόντισε καὶ φίλησε τὸ χερί τοῦ Δεσποτῆ, ὁ γιός μου ὅπως ξέρεις πέθανε. Μὰ κάθε βράδυ ἔρχεται σὸ σπῆτι!.. Δὲν τὸν βλέπουμε μὲ τὰ μάτια μας, οὔτε ἐγώ, οὔτε ἡ γυναῖκα μου. Μὰ τὸν βλέπουμε, τὸν κινῶμε με τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μας, τὸν ἀκούμε μὲ τ' αὐτιά μας. Μόλις στρώνουμε τὸ τραπέζι, ἀκούμε νὰ τρῖξη ἡ πόρτα. Ὑστερὰ τὸν βλέπουμε ν' ἀνοίγῃ. Σὲ λίγο ἀκούμε βήματα πού σκαπατοῦν ὑποστά σὸ τραπέζι. Κ' ἔπειτα τοῦ γέρου τὰ μαλλιά ἀνιχνῶνται σὲν νὰ ζοῦσε κενὴ τὴ στιγμή τὴν ἀγωνία — βλέπουμε νὰ φύγουν κοιμῶντα ψωμί καὶ φαί κι' ἀκούμε τὸ θόρυβο πού κάνει, τὸ μαστοσύλισμα. Ἡ γυναῖκα μου τὴν πρώτη βραδύα λυοθύμισε. Τὴν δεύτερη χάθηκε κάτω ἀπὸ τὸ πάπλωμα κ' ὕστερα προσευχέθηκε στὰ εἰκονίσματα. Τώρα κάνει σὲν τρελλή. Μιλᾶει μὲ τὸ γιό της! Τοῦ βάζει πιάτο σὸ τραπέζι καὶ τὸ γεμίζει φαγητό. Τὸ πιάτο σὲ λίγο ἀδειάζει. Δεσπότη μου, εἰμαστε καλοὶ χριστιανοί. Γιατί μας παιδεύει, ὁ Θεός;

Ὁ Δεσπότης ἐξήγησε πως ὅλα ἦταν ἀποτελέσματα τῆς φαντασίας καὶ τῆς ἐμμονῆς σκέψης τοῦ πρὸς τὸ παιδί

τους πού ὑπερκαταποῦσαν.

Ὁ ἀπλόικος ἄνθρωπος ἔφυγε. Καὶ γύρισε σὸ Δεσπότη ἔπειτα ἀποδύμηνος, ἕνα σκοτεινὸ βράδυ ἀπὸ προηγουμένως παρουσιάστηκε σὲν ἄσυννομία γιὰ νὰ διηγῆται τὰ ἔξως κατὰληκτικά :

— Ἐδὼ καὶ δέκα πέντε μέρες, κάθε βράδυ πού γυρίζω ἀπ' τὸ χωράφι μου, πρὶν ἀπ' μακρυνθῶ ἀπ' αὐτὸ πενήντα τὸ πολὺ βήματα, ἀκούω, σὲν ἀπὸ τὰ βάθη τῆς γῆς μιὰ φωνή:

— Πατέρα, πατέρα!

Γυρίζω κι' ἔβλεπα μιὰ σκιά ἴδια μὲ τὸ παιδί μου. Ἐμένα νὰ προχωρήσω. Μὰ ἡ σκιά χανάταν γρήγορα πίσω ἀπ' τὰ δέντρα. Στὴν γυναῖκα μου δὲν εἶπα τίποτα. Μὲς ἔφτανε ἡ λαχτάρα πού εἶχαμε κάθε βράδυ κοντὰ μας σὸ τραπέζι, τὸ φάντασμα τοῦ παιδιοῦ μας. Σκέφτηκα μόνον πως ἡ φωνὴ πού ἀκούω δὲν ἦταν ἴσως τοῦ φαντάσματος τοῦ νιοῦ μου. Ἀπὸ ἐρχότανε σὸ σπῆτι γιὰ τί νὰ μὲ φωνάζει καὶ στὴν ἐρημία; Πέρασε λοιπὸν ἀπ' τὸ μυαλό μου πως τὸ φάντασμα τοῦ δρόμου ἦταν κόλπο τοῦ κύρ Τάσου τοῦ ἀδερφοῦ τῆς γυναῖκας μου πού ἤθελε νὰ τοῦ πουλήσω τὸ κτήμα γιὰ νὰ μεγαλώσῃ τὸ γειτονικό δικό του. Πῆρα λοιπὸν σήμερα καὶ μου τὸ δικαίω. Μόλις φωνάζει, σκέφτηκα, θὰ γυρίσω ἀμέσως καὶ

θὰ τοῦ ρίξω. Κι' ἔτσι ἐγώ, γύρισα ἀπὸτομα καί... μπᾶμ!

— Γιατί πατέρα; ἀκούσα πο νενιμὴ φωνή, τὴ φωνή τοῦ νιοῦ σου....

Τὴν ἄλλη μέρα πρωτὶ — πρωτὶ ὁ ἀσυννόμες μ' ἕνα χωροφυλακὰ πῆγαν σὲν τόπο πού πυροδότησε τὸ φάντασμα τοῦ νιοῦ τοῦ ὁ δυστυχισμένος πατέρας.

Κ' εἶδαν πᾶνω σὸ γῶμα ξεραμένες σταλαγματιές χοντρές τὸ αἷμα. Καὶ λίγο πᾶρα πέρα ἕνα μαντήλι καταματωμένο. Τὸ μαντήλι τοῦ... πεθαμένου...

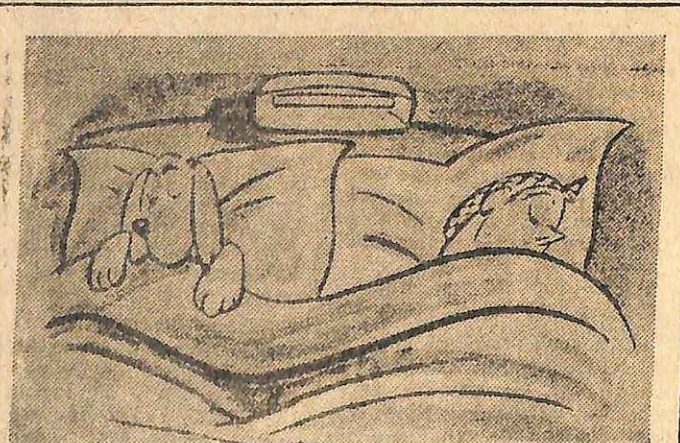
Ν. ΚΑΠΙΤΣΟΓΛΟΥ

ΚΑΙΤΣΕΣ «ΑΡΑΧΝΗ»

Γυναικείες ζωὲς 100% λεπτεῖς ἔξτρα (μὲ μικρὸ ἐλάττωμα) σὲ πολὺ χαμηλὴ τιμή. ΚΟΜΠΙΝΑΙΖΟΝ ὁθηνά

ΘΗΣΕΩΣ 17

(Πάροδος Κολοκοτσῶν)

Ἡ σύζυγος. — Ὁ θάνατος, ἔρριξε...

Αθηναϊκά
Λαβατομυρία

Οἱ "Έλληνες καὶ ἡ Γυναῖκα

ΤΟΥ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ

Ἐδὼ βρισκόμαστε σὲ μυστήρια μυστηρίων! Τί εἶνε ὁ Ρωμιός; Εἶνε φεμινιστής; Εἶνε ἀντιφεμινιστής; (Γιὰ ν' ἀρχίσω ἀπὸ τὸ πρὸ μόντεργ, ἀπὸ τὸ πρὸ φλέγον ζήτημα). Ὁ Διάολος νὰ τὸν πάρῃ ἂν εἴρη. Πάντως εἶνε καὶ τὰ δύο μαζί: Καὶ φεμινιστής καὶ ἀντιφεμινιστής. Κατὰ τὸ συμφέρον του. Τὸ ζήτημα τῆς ἐργασίας τῆς γυναῖκας τὸ ἀντιμετωπίζει σὲν φεμινιστής :

— Νὰ δουλεύῃ, δρε ἀδερφέ! Νὰ βγάλῃ τὸ παραδᾶκι της!

Ἀλλὰ, σὸ ζήτημα τῆς ψήφου, θὰ φωνάζει ἀμέσως :

— Στὴν κοζίνα!

Ὑπὲρ τῆς ἐργασίας, ἀλλὰ κατὰ τὸν μέσον τῆς ὑπερασπίσεώς της. Κατὰ λαβαίνει τίποτα; Ἄς εἶνε! Ἡ συνείδησις δὲν εἶνε τὸ φόρτο μας. Καὶ φαίνεται ἀνάγκη σὲν ἄλλο μεγάλο θέμα : τοῦ ἔρωτα καὶ τοῦ γάμου. Τί εἶνε ὁ Ρωμιός ὡς ἐρωστής; Προσευτικὸς, προσευτικώτατος. Ὅχι ἐκκοστής αἰῶν, παιδί μου, ἀλλὰ εἰκοστής πρώτος! Καὶ ὡς σύζυγος; Μεσαῖων! Ζῶν ἀγνότητος. Ὅταν ἐποφθαλμῇ τὴν γυναῖκα τοῦ γειτονικοῦ ἢ τὴν παιδικήν αὐτοῦ, ἢ ἐπαναστατικὴν εὐγλωττίαν του δὲν ἔχει ὅρια. Ὁ ἴψεν στὴ «Νόρα» εἶνε νῆπιον μπροστά του :

— Γιατί διατάξεις; Εἶσαι σκλάβος προλήμων. Σπάσε τὰ δεσμά σου καὶ παρὰδόνου στὴν γὰρ τῆς ζωῆς. Αὐτὸ εἶνε ἡ ὑπερτάτη σοφία!

Αὐτὰ διδάσκει ὡς ἐρωστής. Ἄν ὁ μὲς ὁ διάολος σπάσῃ τὸ ποδάρι του καὶ τὸν τυλίξουν καὶ τοῦ φορέσουν τὴν κουλούρα, τότε νὰ ἴδῃ σείε ἠθοκοδίσκο! Αὐτὰ πού ἐνοῖκε πρὶν ἐλκεῖν προλήμων γίνονται ἱεροὶ νόμοι ἀπαράβατοι καὶ μὲ κυρώσεις αἰματηρές. Παρακολούθησε κάποτε μιὰ τέτοια ἱστορία. Ἐνα Ρωμιὸς πού ξελόγιασε κάποιον, πού ἀνέκε νόμιμα σ' ἄλλον. Ἐπὶ μῆνες τῆς ἔκανε καθόλην σὲν ἐπάνω στὴ συμβατικότητα τοῦ γάμου, ἀπέναντι τῆς αἰώνιας ἀλήθειας τοῦ ἔρωτος. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ τὴν χωρίσῃ καὶ σὸ τέλος νὰ τὴν φορτῇ. Καὶ τότε ἄρχισε τὸ δράμα. Ἐκείνη ἐφαρμόζοντας κατὰ γράμμα τὴν διαχρὴ τὸν θέλησε νὰ τραβήξῃ καὶ πρὸ σωστά καί... μετὰ τὸ γάμο τὴν γυναικὴ πού τῆς χάριζε. Ὁ καθόλην τῆς ἀρχισε τίς σκηνὲς ὑποταγῆς καὶ τὴν καθημερινὴν ἀντίστασιν πρὸς τὴν διδασκαλία τοῦ :

— Μὰ ἐσύ δὲ μούλεγες, χριστιανέ μου, ὅτι αὐτὰ ὅλα εἶνε γέλοιος προλήψεις!

— Ναι, ἐγώ!.. Τότε ἦταν προλήψεις! Ἀλλὰ τώρα σὲ σκοτώνω!

Καὶ εἶνε θαῦμα πως τὴ γλύτωσε ἡ γυναῖκα! Γιατί στὴν Ἑλλάδα ἡ τιμὴ δὲν ἀρκεῖται σὲν διαζύγιον ἢ στὴν ἀποκρήρυξη. Πάσκει μαχαίρι, κουμπούρα, χειροβομβίδα. Καὶ δὲν ὑπάρχει μιὰ τιμὴ. Ὑπάρχουν πολλές. Ὁ Ξενοπούλος ἔχει γράψῃ δύο : τὴν «τιμὴ τοῦ συζύγου» καὶ τὴν «τιμὴ τοῦ ἀδελφοῦ». Ἀλλὰ πόσες ἄλλες τιμὲς παρέλκει! Τὴν τιμὴ τοῦ ἐξαδέλφου, τὴν τιμὴ τοῦ κοινῆς, τὴν τιμὴ τοῦ πεθεροῦ, τὴν τιμὴ τοῦ ἀνεψιοῦ. Ὅλες αὐτὲς οἱ τιμὲς στὴν Ἑλλάδα ἔχουν σκοτῶναι γυναῖκες.

Ἀλλὰ πρὸς περίεργος ἄκομα εἶνε ὁ Ρωμιός μετὰ τὴν γυναῖκα σὲν χρηματικὸ ζήτημα. Εἰμαστε δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ἀπὸ τοὺς πρὸ γαλάντες λαοὺς τοῦ κόσμου. Καί, μετὰ τὴν γυναῖκα, κατὰ πλειοψηφίαν, δὲν ταγκονεύονται. Τους Ρωμιούς, πού παντρεύτηκαν σὲν Ἐξωτερικῶ, σ' ὁποιοδήποτε χώρα, τους ἔχουν γιὰ παραδόντες τρυφερῶν καὶ περιποιητικῶν συζύγων. Τὰ χρήματα συνήθως δὲν τὰ λυποῦνται γιὰ νὰ στολίσουν καὶ νὰ εὐχαριστήσουν τίς γυναῖκες τους. Ἐννοοῦν ὅμως νάχουν τὴν πρωτοβουλία. Τὸ ζήτησαν χρηματα τοῦ Ρωμιοῦ; Τοῦ φάνηκε πως θέλουν νὰ τὸν ἀναγκάσουν νὰ δόσῃ; Ὁυελλα! Ἐχει ἀμέσως μιὰ λέξι τριμερή:

— Κόττρα!

Καὶ εἶνε ἀεικλικτός. Δὲν τοῦ ἀρέσει «νὰ κόβεται». Τὰ ἴδια λεπτά θέλει νὰ τὰ χολᾶσῃ, νὰ τὰ πετόξῃ, νὰ τὰ σπαταλήσῃ γιὰ τὴν γυναῖκα. Θὰ τὸ σκεθῇ ὅμως πολὺ, θὰ δυσκολευθῇ νὰ τῆς πᾶρῃ ἕνα κόσμημα αἰτίας. Ἐνας ἔξως τὸ παρετήρησε κάποτε σ' ἕνα χορὸ τῆς «Μεγ. Βοτανίας». Εἶδε κομῶς τουαλέτες, σιλουέτες, ἐπιδείξεις. Ἀλλὰ κάποια στιγμή τὸ εἶπε :

— Δὲ βλέπω μπρῶτο!

Κι' ἀλήθεια σ' ὅλους τοὺς χορούς, θὰ φανοῦν πάντα λίγα καὶ ἀσχηλικά. Σ' ὁποιοδήποτε ὅμως ἔξην πρωτεύουσα στὸς μεγάλους δημοτοὺς χορούς σὲν ματίουν ἀστερισμοὺς καὶ γαλαξίες. Οἱ «κότρες» βρίσκουν πάντ' ἐκεῖ ἀνθρώπους πρόθυμους νὰ «σφαγούν». Ἐδὼ, φεῦ!.. σπαλίζουν.

ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ

Στὸ «Ρέξ»: «Ἡ πρὸ χαρούμενη ὥρα σου»

Τὸ ἔργο τοῦ Ἀμερικανοῦ πεζογράφου Γουίλιαμ Σαρογιάν ἢ «Πρὸ χαρούμενη ὥρα σου», πού δὲν μπορεῖ νὰ καταταχθεῖ ἀποκλειστικὰ σὲ καμιά ἀπ' τὰ γνωστὰ θεατρικὰ εἴδη, γιατί νὰ λίγο ἀπ' ὅλα, εἶνε ἕνα ζεστὸ κομμάτι ζωῆς, γιομάτο ἐνδιαφέρον πού μὰς δείχνει τοὺς ἀπλούς ἂνθρώπους τοῦ Νέου Κόσμου, ὅπως τοὺς συλλαμβάνει τὸ ἐξασκημένο μάτι τοῦ συγγραφέα, πού σπατολάει τίς μέρες τοῦ μελετώντας τους. Θὰ βρεῖς σ' αὐτὸ διαφορετικούς ἀνάμεσόν τους τύπους ἄλλους τραγικούς καὶ ἄλλους κωμικούς, ὅλους ὅμως καλὰ σχεδιασμένους, πού ζοῦνε τὰ μικρά, τὰ καθημερινὰ δράματα, πού μαζί με τίς χαρούμενες στιγμὲς ἀποτελοῦνε τὴν ζωὴ.

Τὴν ρεαλιστικὴν τοῦ ἔργου ἀτμόσφαιρα, πού δὲν εἶνε ἀσάφεια καὶ ὁλόκληρη στερημένη ἀπὸ ποίηση, τὴν ποίηση πού αὐτόματα ἀναδύεται ἀπ' τὴν ἴδια τὴν ζωὴ, ἀπόδοσε

πιστὰ ὁ σκηνοθέτης κ. Ρενάτος Μόρντος με πνοὴς καθαρὸν δημιουργικῆς. Καὶ χαίρουμαι πού βροῖκα — γιὰ πρώτη ἴσως φορά — τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρῶσω ἀνεπιφύλακτα τὴν προσπάθειά του. Τὸ ρόλο τοῦ Τζοῦ πού κατὰ κάποιον τρόπο ἀντιπροσωπεύει τὸν ἴδιον τὸ συγγραφέα, κράτησε μ' ἀπόλυτη κατανοήσιμη καὶ πνευματικὴν οὐκ. κ. Δημ. Μυράτ. Πολὺ ἀνετα σταθῆκε πάνω στὴ σκηνὴ καὶ ὁ κ. Γκ. Μπλινάρης. Ἀρκετὰ καλοὶ ἢ διε Βίλμα Κύρου κ' οἱ κ. κ. Ντ. Ἡλιόπουλος, Ἀντ. Δεπενιώτης καὶ Λ. Κωνσταντάρης. Μὰ καὶ οἱ ἄλλοι ἡθοποιοὶ ἀπόδοσαν ὁ καθένας δὲν ἀπορούσε στὸς δευτεροτέρους ρόλους.

Σύμφωνη μὲ τὸ ἔργο τὴν ἀτμόσφαιρα σταθῆκε κ' ἡ σκηνογραφικὴ προσπάθεια τοῦ κ. Φ. Μολφέση μ' ὅλο πού ἡ μεταβολὴ τοῦ μπᾶρο θὰ μπορούσε νὰ μὴν εἶνε τόσο παραφροσμένη σὲ ρεαλιστικὲς λεπτομέρειες. Ἀρκετὰ θεατρικὴ καὶ προσεγμένη βρῆκα καὶ τὴ μεταφορά τοῦ κ. Δημ. Κωνσταντινίδη.

Γ. Ι. ΦΟΥΣΑΡΑΣ

Κάτι για σās Κυρία μου...

ΤΟ ΑΙΩΝΙΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

«Δεν έχω τίποτα να φορέσω»
ἀκούτε συχνά να παραπονούν-
ται οι περισσότερες φ.λες σας.
Τό τοπάρι αυτό, τό επανα-

Φορεματάκι για μιὰ κοπέλλα
όλο ξώραφο με μεγάλες βε-
λονίες.

λαμβάνουν σε διάφορους τό-
νους και εκφράσεις, με την δε-
βαιότητα πως θα σας πείσουν
να τις συμπεριλάβετε και θα συγ-
κινήσουν παράλληλα τον σύζυ-
γον, που ό δυστυχής έχει κά-
νει κάθε δυνατή άσφαμαξή στο
πλούσιο ή φτωχό πορτοφόλι
του. Συχνές είναι οι περιπτώ-
σεις που τα παραπονάκια αυ-
τά της γυναίκας κάνουν να χά-
νεται ή οικονομική ισορροπία
της οικογενείας όλκληρη.

Προσοχή λοιπόν! Οι άκροβα-
τισμοί είναι επικίνδυνοι και τα
χρόνια δύσκολα. Χρειάζονται λο-
γική, αξιοπρέπεια και πρό πάν-
των κατανόσις.

Η κάθε μιὰ μας πρέπει να
μάθη να ρυθμίζει με τάξη και
σύνεσι τη γκαρνταρόμπα της,
ώστε και τη μόδα ν' άκο-
λουθί και την οικονομική δύνα-
μή της.

Πριν απ' όλα πρέπει να μη
παρασυρόμεθα από τό τάδε
μοντέλο της Δείνα οάφτρας ού-
τε από τό πλούσιο θεατήριό
της φίλης μας. Πρέπει για ό,τι

PERMANANT
ΦΑΡΔΙΕΣ ΣΚΑΛΕΣ -
ΧΟΝΔΡΕΣ ΜΠΟΥΚΛΕΣ -
δου τό ΜΥΣΤΙΚΟ μας
Μ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ
Αν. Κωνσταντίνου 12
Τηλ. 53-100
Σημ. — Αί προσκομίζου-
σα τό παρόν άποκομμα λαμ-
βάνουν ΔΩΡΕΑΝ κάτι.

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» — Σελίς 6

άποφασίσουμε να κάνουμε να
σκεφθούμε και να συνδυάσουμε
χρωματισμό και σχέδιο σύμω-
να με ώρισμένα έξαρτήματα
κ.λ.π., που έχουμε ήδη.

Άλλοίμονο αν στο κάθε φό-
ρεμα ή γαντιέρο καινούργιο που
κάνουμε δεν μπορούμε να μετα-
χειρισθούμε τη τσάντα μας, τί
γάντια ή τά παπούτσια που
έχουμε. Όχι είναι σωστή κατα-
στροφή αν δεν κάνουμε αυτόν
τό συνδυασμό.

Γι' αυτό ή αληθινή κομψή γυ-
ναίκα που δεν έχει μεγάλη οί-
κονομική ευχέρεια φροντίζει να
χ ή 1 ή 2 γαντιέρο σε αντίθετα
χρώματα και μιὰ φανταζιζή
κέτα που να ταιριάζει με τις
φοιήτες των γαντιέρο για ποί
νό σπόρ ντύσιμο — και πολλές
μπλουζιτσες σποή άμπιγιέ.

Με τον τρόπο αυτό είναι ντυμέ-
νη τό μισό χειμώνα, όλα τό
φθινόπωρο και όλκληρη την ά-
νοιξη πολύ — πολύ ώραία και
για όλες τις ώρες, φθάνει να
δαίρη πως θα φορέσει τό κάθε
τι και σε ποιά ώρα.

Έτσι θα σταματήσουν και
τα παραπάνω και τα νευράκια
που τόσο συχνά στενοχωρούν
τα άντρώνα και φέρνουν σε
άσέβαστο επικίνδυνο.

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΣΕ ΠΕΝΤΕ ΛΟΓΙΑ

Για την ύγεία σας: Τρώτε
καθημερινά 2 — 3 άγγιγάρες
βραστές. Ξεκουράζονται τό ση-
κώτι και δίνουν ώραίο χρώμα
στο δέρμα σας.

Για την άμορφιά σας: Προ-
τού βγείτε από τό σπίτι σας
ρίξτε μιὰ τελευταία ματιά
στον καθρέφτη σας και κυττά-
στε τις ρίψεις των μαλλιών
σας και τις γωνίες των αυτιών,
μήπως έχουν υπολείμματα που
δρας. Είναι φοβερό για μιὰ κομ-
ψή γυναίκα να παραμείνι τέ-
τοιες κοκέτικες μικρολεπτομέ-
ρειες.

Για τα παιδιά σας: Μάθετέ
τα από μικρά να τρώνε πολιτι-
σμένα. Να μεταχειρίζονται με
άνεσι τό μαχαίρι και τό πηρούνι
να μη μασάνε θορυβώδως
και να έχουν τό στόμα κλειστό.
Είναι κάτι που δεν μπορούν πιά
να τό μάθουν όταν μεγαλώ-
σουν.

Για τον άντρα σας: Φροντί-
στε να τον υποδέχεσθε καθαρή
και περιποιημένη. Ένα χαμο-
γελο την ώρα που γυρίζει κου-
ρασμένος είναι γι' αυτόν ή μεγαλύτερη
αμοιβή για τους κόπους του.

ΤΑ ΚΑΝΟΤΕ

Έπεκράτησαν πάλι τα κανο-
τιέ και τά κανοτιέ — κοπλίιν
για άργότερα.

Λουλούδια — λουλούδια πολ-
λά, στα υπόρ, στους τεπέδες
σάορπια και μπουκέτα. Ένα
βέλο άποτελείώνει την μόδα
του καλοκαιριάτικου κοπέλλου.
Μόνο που ή μόδα θέλει τό βέ-
λο κάτω από τό πηγούνι και έ-
δώ είναι ή δυσκολία.

ΜΠΕΤΥ

‘Η Λάηρα ιής ‘Εβδομάδος ΠΡΟ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΗΜΕΡΩΝ...

Πρό τεσσάρων ήμερών, ήτον γεγονότων μέρα
Τα χωράφια ήσαν στρωμένα μ' άνοιξιάτικα χαλιά
Έλουλούδιζεν ό κάμπος και στον μυρωμένο αέρα
Χελιδόνια αναζητούσαν την παλιά τους τη φωνή...
Ήσαν πρόσχαρα τα πάντα, όλη ή Άνοιξις γελούσε
Και του κόσμου την Ειρήνη, πόλεμος δεν άπειλούσε...

Κι ήρθαν τόσα γεγονότα πρό τεσσάρων ήμερών :
Δηλώσις του «καπτάν» Μάρκου πως τα όπλα καταθέτει
— Κουρσστήκαν οι άντάρτες, λεί με ύφος συδάρων
— Κι άφού σκέφθηκε, προσθέτει :

— Τό δουνό τό είχα πάρει δίχως άφορμή κι αίτία
Ζήτω ή βασιλευμένη... Κάτω ή Λαοκρατία!
Έτσι μίλησεν ό Μάρκος κι οι άντάρτες οι καυμένοι
Ζητωκραύγασαν άμέσως : Ζήτω ή βασιλευμένη!..

‘Απ' τη Μόσχα ό Μολότωφ — άλλα πάλι γεγονότα —
Πρό τον Πρόεδρο τον Τρούμαν έστειλε κι αυτός μιὰ νότα
Και του γράφει : «Θείε Τρούμαν, στην Έλλάδα τη φτωχή,
Είνε λίγα όσα είπες... Στείλε όσα περισσότερου
Στείλε όπλα και κανόνια και δολιάρια βροχή
Τους Ρωμηούς τους αγαπάω έστω κ' αν δεν τό πιστεύουν.»
Έτσι έγραψε ό Μολότωφ εις τον Τρούμαν και' αυτές
Και τό πράγμα μετεδόθη απ' την «Πράβδος» και τό «Τας».

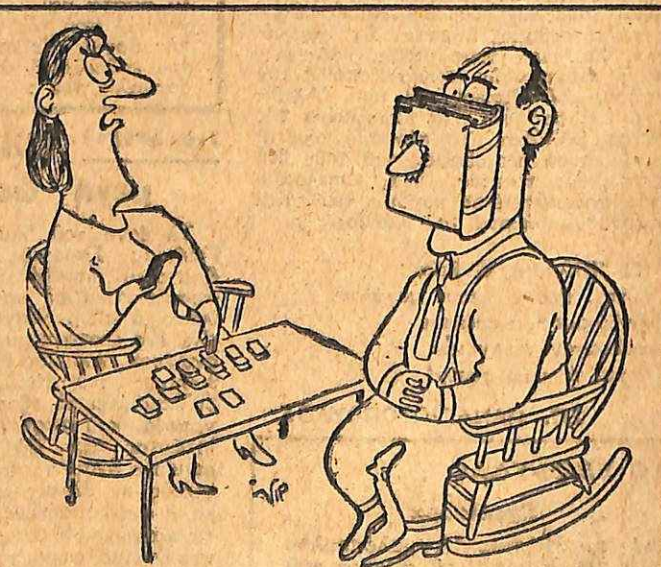
Και ό Ζέρβας στην Άθήνα, πρό τεσσάρων ήμερών
Έγκατέλειπε τό ύφος τό σφιγμένο και θλοσυρόν
Κι άπεφάσισε — τό είπεν — επίκειρα να δείξη
Και τις φυλακές ν' άνοίξη...

Για να βγούνε κι οι μεγάλοι κι οι μικροί έκτελεστές
Κι είπε ό Γρίβας : «Όλοι οι Χίτες θάναι... συνανγωνιστές!

‘Ο κόσμος έχαλούσε
Οι έχθροι γιγνήκαν φίλοι
Κι ό ήλιος έγελούσε
Στα ρόδα του Άπρίλη!
‘Εκείνη την ήμερα — τό λέω κι' άπορώ —
‘Εφώνασε κι ή Ούλεν : — Άνοιζτε τό νερό!..
Δεν θέλω πιά οι δρύσες να τρέχουν κάθε τόσο
Κι όσο για την τιμή του, θα σας την ελαττώσω!..
Κι' ή Πάουερ άμέσως κι αυτή συγκινημένη
‘Εφώνασε στον κόσμο : Τό χρήμα πό... μισώ
Και τον λογαριασμό σας οι δυσαιρεσθημένοι
Πληρώστε τον μισό!..

Τι μέρα! Τι ευτυχία!.. Τι γλέντι αληθινό!
Ναι, ναι! Τέτοια μέρα ποτέ δεν την ξεχνά!
— Και τό «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» μούπε άφελός κι άπλά:
— Τι βές Άριστοφάνη; Θα παίρνης τά διπλά!.

Τι μέρα ήταν εκείνη! Έχόσα τό μυαλό μου
Τι μέρα ήταν εκείνη! Μου κόπηκε ή μιλιά
Και τρέχω να κυττάζω στο ήμερολόγιό μου
Για να τη σημειώσω...
Κι' ήταν Πρώτοπριλιά!..
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

— Ός πότε θα κάθεται με τη μύτη χωμένη στο βιβλίο!..

ΤΟ ΔΑΙΜΟΝΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ

‘Ελληνες σφουγγαρά- δες στους ‘Ωκεανούς

Μας χρειάζονται δύτες
για βαθειά νερά.
Είλεγε στα 1905 έ-
νας έξυπνος Άμερικανός έπι
χειρηματίας, ό Τζών Τσινεύ,
στό Τάρπον Σπρίγκ της Φλω-
ρίδας. Κι' ό Γιάννης Κορκύρης,
ό πανταχού παρών Έλλην,
είπε:

—Εύκολο πράγμα κ. Γσί-
νεύ. Θα έβρουμε δύτες από την
Έλλάδα!

Λαμπρά, άπήνησε ό Τσινεύ.
Στόν κόλπο του Μεξικου ύπαρ-
χει θησαυρός από σφουγγάρια
που ακόμα δεν τ' άγγιξε άν-
θρώπινο χέρι.

Έτσι άρχισαν να στάνουν
στις άκρογιαλιές της Φλωρίδος
σφουγγαράδες από την Αίγινα,
τη Χάλκη, την Κάλυμνο και ή
Σύμη. Οι Έλληνες σφουγγαρά-
δες έφεραν μαζί τους τα σκά-
φανδρά τους και τα σχέδια
των καϊκιών τους. Δεν ήταν ό-
μως μόνον αυτά που ήσαν μα-
ζί τους στην Άμερική οι Έλ-
ληνες σφουγγαράδες : Ήσαν
μαζί τους τα παιδιά και τις
γυναίκες τους, τα ήδη και τα
έθιμά τους, τους χορούς και
τά τραγούδια τους και πριν απ'
όλα την άγάπη τους προς τη
θρησκεία και την πατρίδα
τους.

Τους τρεις χιλιάδες Έλλη-
νες που βρίσκονται σήμερα
στό Τάρπον Σπρίγκ οι Άμε-
ρικανοί τους θαυμάζουν όχι μόνον
γιατί δώσαν μιὰ ύλότελα
καινούργια ώθησι στη διουμπα-
νία των σφουγγαριών, αλλά
και γιατί διατηρούν άμετατό
έθνικό τους άσθημα και άμεί-
ωτη την προσήλωσή τους προς
την ήμερη και γλυκειά τους
θρησκεία. Όλα τους τα καϊκία
όχι μόνον έχουν ελληνικά όνό-
ματα, «Αίγλη», «Καλλιόπη»,
«Βενιζέλος», «Άγιος Νικόλα-
ος», «Ποσειδών» κτλ., αλλά δια-
τηρούν και την άθάνατη έλλη-
νική πλώρη — την πλώρη των
τρεχαντησιών μας την πλώρη
που άρχισε από τα καράβια
των Άργοναυτών και δεν άλ-
λαξε μέχρι σήμερα.

Σε 150 άνέρονται σήμερα
τά ελληνικά σφουγγαράδικα κι'
έχουν για βάση έξοδισής τους
τό Τάρπον Σπρίγκ της Φλω-
ρίδας που έχει τώρα γίνει τό
Χρηματιστήριο των σφουγγα-
ριών στην Άμερική. Η άλή-
θεια είναι ότι οι Έλληνες
σφουγγαράδες που ήγαν στη
Φλωρίδα δεν βρήκαν τά καλά-
σιματα αρχαίων ναών όπως στα
νησιά μας. Βρήκαν μιὰ χώ-
ρα με πορτοκαλλίες, λεμονι-
ες και μιὰ άνοικτη θάλασσα
γεμάτη από σφουγγάρια. Αυτό
ήταν κάτι.

Τά σπίτια των Έλλήνων
σφουγγαράδων, γράφει ένας
Άμερικανός δημοσιογράφος θυ-
μίζουν αρχαίες ελληνικές πα-
ροικίες με τον κομψό ρυθμό
τους και με την καθαριότητά
τους που προκαλούν την κατά-
πληξη και της πιο ιδιότροπης
Άμερικανίδος νοικοκυράς. Ό-
λα εκεί μέσα άσπράφουν από
όμορφα, από τά κατάμαυρα
μάτια της κόρης του έλληνα

κού σπιτιού ίσαμε την αϊλή με
την κληματαριά τους. Πόσο οι
Έλληνίδες του Τάρπον Σπρίγκ
μοιάζουν με τά θαυμάσια πρό-
τυπα των αρχαίων προγόνων
των! Και δεν είναι μόνον αυ-
τό. Σε κάθε ελληνικό σπίτι θ'
ακούσετε κάθε πρωί και κάθε
βράδυ από μιὰ προσευχή από
τό μικρότερο ως τό μεγαλύτε-
ρο μέλος της οικογενείας. Η
προσευχή αυτή είναι μιὰ ευ-
χαριστία και μιὰ παράκλησις
μαζί για κείνους που παλεύ-
ουν στα σκοτεινά βάθη της
θάλασσας κυνηγώντας σφυγ-
γάρια. Οι εικόνες των Ά-
γίων της ελληνικής έκακλη-
σίας δεν λείπουν από κανένα
σπίτι. Κι' άνάμεσα στους έ-
γίους την πρώτη θέση την
έχει ό Άγιος Νικόλαος, προ-
στάτης των Έλλήνων ναυτι-
κών. Σε κάθε ελληνικό σφυγ-
γαράδικο ύπάρχει ή χρυσή εικό-
να του Αγίου Νικολάου και
μπροστά της καίει νύκτα-μέρα
μιὰ άσπυμένη καυτήλα. Και
όταν οι σφουγγαράδες, ύστερα
από μήνες, γυρίζουν στο Τάρ-
πον Σπρίγκ για να ξεκουρα-
στούν, τότε τους βλέπετε στα
καφενεία τους να καπνίζουν
ναογιλέ όπως στα μικρά τους
νησάκια του Αιγαίου. Συστή-
νουν με τον έντονο τρόπο των
άνθρώπων των θερμών κλιμά-
των. Και σαν γνήσιοι απόγονοι
των αρχαίων Έλλήνων οι
σφουγγαράδες άφιερώνουν ένα
μεγάλο μέρος των συζητήσεών
των στην... πολιτική. Έχουν
μιά έξαιρετική μανία στο διάβα
σμα των έφημερίδων τις οποίες
άφού τις ξεκοκαλίσουν άνοχι-
ζουν να τις σχολιάζουν. Την έ-
σση των Φώτων οι Έλληνες
την γιορτάζουν με έξαιρετικήν
λαμπρότητα που προσελκύει
κάθε χρόνο χιλιάδες περιηγη-
τες απ' όλες τις Ήνωμένες Πο-
λιτείες.

Η Κρέμα Πενικαλλίνης δια-
την όνισην και θεραπειαν
της επιδερμίδος του προσώ-
που

ΠΡΟ-Ι-ΟΝ
ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑΣ
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ Ι. ΒΑΓΕΝΑ

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 7
Χρησιμοποιήσατε άντι πά-
σης άλλης κρέμας δια τό
ντεσκακιμάζι κάθε βράδυ την
άλοιφήν Πενικαλλίνης. Θα έ-
χετε καταπληκτικά άποτελέ-
σματα.

Απαλλάσσει τοδε πόρους
της επιδερμίδος από κάθε
μολυσματικήν έσσην.
Η Κρέμα Πενικαλλίνης
παρασκευάζεται από σποί-
γεια γνωστά και άπαραίτη-
τα δια την καλήν συντήρη-
σιν της επιδερμίδος.

ΕΥCAIRINE-LANOLINE κ.λ.π.

Θεραπείη την άσκην τα
μπούνη, και παρόντες είδους
μολυσματικας καταστάσεις.
Γνήσια συσκευασία

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Ι. ΒΑΓΕΝΑ

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ — Σελίς 7

Η Καλόγρηνα

Κλειστή στους τοίχους της μονής, στα μαύρα ράσα που σκλαβώνουν ή νιότη της αργυροπρό, με του ζεφύρου τη γλυκεία νιώθει ανάσα πόθους γλυκούς και άγνωστους να της ξυπνά.

Πόθος που δεν τους ήξερε — ωμέ! — ως τώρα, μα που η φτωχή καρδούλα της κρυφά ζητεί, και καταριέται την κακή, την μούρη ώρα πουρθε στο μοναστήρι ή δόλια να κλειστή.

Μα μέσ' στη σκέψη την άμαρτωλή που κάνει αθέλα δρέβη στον ώραιο Χοριστό 'μπροστά, με πόνο τ' αγαθένιο του θωρεί στεφάνι τα βέια μάτια Του, περίλυπα σβηστή.

Και γένοι με λυγμούς, κι' εκεί γονατισμένη προσεύχεται, δουδὴ στο κλάμμα, 'ντροπαλή, και λέει πότε-πότε με φωνή πνιγμένη: — Συχώρα με, Χριστέ μου, την άμαρτωλή.

(1917)

ΠΙΠΙΝΑ Α. ΒΛΑΧΟΥ

Το στοιχειωμένο παλάτι

Το Ρήγα τον εγγνώρισες και τα παλάτια τ'άδες: γίλιοι μαστόροι, γάκτισαν πετροπελεκητάδες

Και τα παλάτια στοιχειώσαν κ' οι θρασυοί τους δλοι, Κ' όταν η νύκτα απλώνεται βαρεία βουγούν οι θόλοι.

Κ' ένα αξιο μαστορόπουλο στη σκαλωσιά έπιασθη από ψηλά γκρεμίσθηκε, στα θέμελα σωριάσθη.

Κι' όταν ο Ρήγας έρχεται στ' αλόγουσο κλινόση, εις το πλευρό της Ρήγισσας ύπνη γλυκό να τάρη.

Βραχνή φωνίτσα άκούγεται σαν από τάφου στόμα: — Έσύ φιλὰς τη ρήγισσα μα γ'ω φιλω το νύμα

ΑΛΕΞ. Κ. ΜΩΡΑΙΟΥ (1917)

Η «τρέλλα» του 1821

Του Άσμοδαίου

Ήσαν μιά φούχτα μοναχά, Κι' όμως ξεσηκώθηκαν... Κι' ο κόσμος είπε: «Τά φτωχά! φαίνεται... τρελλαθήκανε!...»

«Άλλοι γελοῦσαν μοναχά: «Έλευθερία!... Χοχαχά!»

Τι κάνει, φίλε μου ή τρέλλα; «Έλλάς!... Άλλάξετε ταμπέλλα στοῦ χάστη εκείνο το σημείο και γράψετε: «Τρελλοκομείο!»

Ξεβράκωτοι και νηστικοί αγράμματοι κι' άνίδεοι απ' αοιθυτική!

— «Πρόσεχε, μη κάνης λάθη, Παραδώσου, φίλε, έλα, Ένα κι' ένα κάνουν δύο...»

— «Πάει το μυαλό μου, έχαση Στο κεφάλι μου ή τρέλλα θρήκεν ανοικτό πεδίο, κι' έστησε τρανό χορό στής καρδιάς μου τον ντορό, πάει το μυαλό μου, πάει, Κι' η καρδιά μου δεν μετράει μα χορεύει μοναχά...»

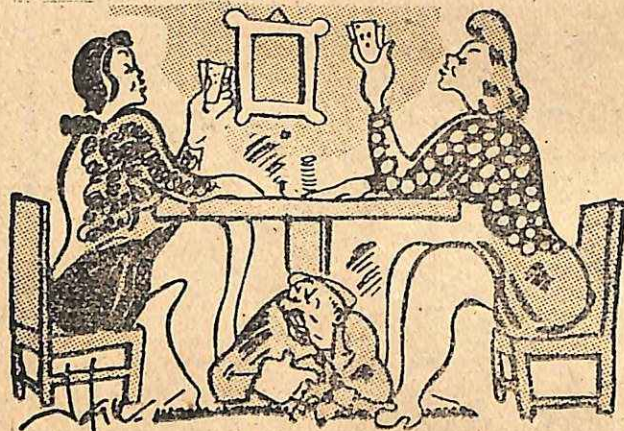
— «Την καύμενο!... Χαχαχά!...»

— «Χορεύει!... Και οι φθόγγοι της μουσικής—καρδιοχτυπήματα—παίνουν μαζί τους την ψυχή στο άνοιχτό πεδίο...»

Χορεύει!... «Μεσολόγγι!» (Σύνθεσις από... «τοελλοδήματα»)

Κι' οι γνωστικοί; Χιχιχιχί!... «Ένα κι' ένα κάνουν δύο...»

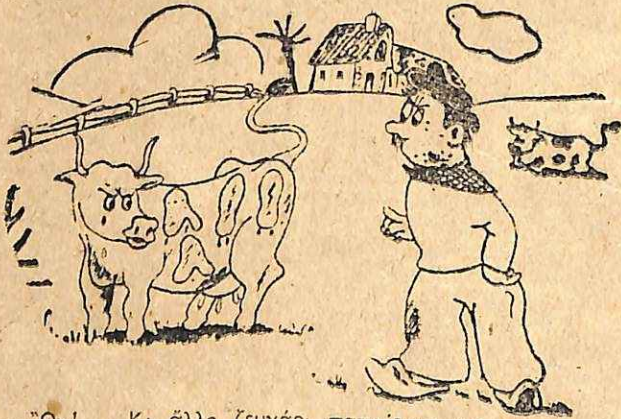
ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ

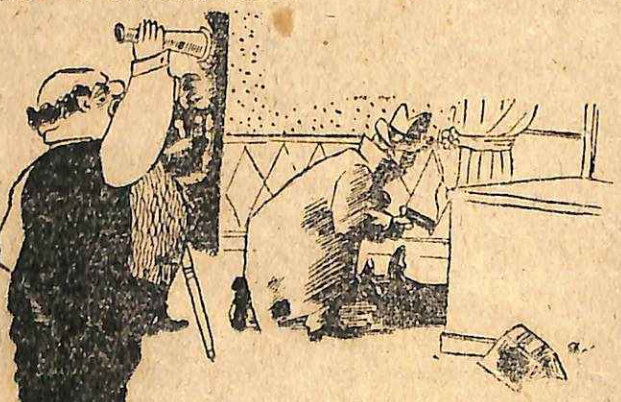
Ο λωποδύτης: — Έτσι μούρχειται να μην το κουνήσω από δω... (Του Κ.Μ. Αναστοπούλου)

Ο σωφός: — Πού το πάτε το αυτοκίνητό μου; Ο λωποδύτης: Είμαστε εργάτες σ' αυτό το εργοστάσιο... Δεν προχώρησε πολύ ή δουλειά σήμερα και το πάμε στο... σπίτι να το αποτελειώσουμε!...

— Ωχ!... Κι' άλλο ζευγάρι παπούτσια έκλεψαν απ' το τουάρι της αγελάδας μου!...

Ο σκηνοθέτης: — Σου λείπει ή φυσική της βίλες μου... Μα τί διάβολο!... Δεν σκότωσες ποτέ σου άνθρωπο...

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

ΣΤΗΝ ΠΑΤΜΟ

ΣΤΗΝ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

Η τελετή του Νιπτήρος Μ. Έβδομάς και Πάσχα

Το μεγαλείον των Άγιων Ήμερών εις τας οποίας εισερχόμεθα έρτάζεται μετά μεγάλης λαμπρότητας εις την Θείαν και ιστορικήν νήσον Πάτμον, την ελληνικήν πλέον. Έκει, ιδιαιτέρως την Μεγάλην Πέμπτην γίνεται επιδελτική ή τελετή του Ήεροῦ Νιπτήρος ή οποια κυρίως είνε μία αναπαράστασις του Νιπτήρος κατά την οποίαν ή 'Ηγουμένης υποδύεται το πρόσωπον του Χριστού δώδεκα δέ ιερομόναχοι Άδελφοί της Μονής Ιωάννου του Θεολόγου παρουσιάζουν τα πρόσωπα των Άποστόλων. Η όλη ιερά σκηνή διαορίζεται εις τρία μέρη α) τον διάλονον του Χριστού μετά των μαθητών Αύτου, β) τον κενόν Νιπτήρα και γ) την μετά τον Νιπτήρα προσευχήν του Σωτήρος επί του Όρους των Ελαιών τελείται δέ κατ' έτος εις μίαν των δύο πλατειών της πόλεως έναλλάξ παρουσία πολλού κόσμου όστις πρό της κατακτησεως των νήσων υπό των Ιταλών κατέφθινε ως προσκυνητής και από τας γειτονικάς νήσους και την άπέναντι Μικράν Ασίαν.

Εν τώ μέσω της πλατείας της πόλεως τοποθετείται μεγάλη τετράγωνος επί του έξέδρου της οποίας το έδαφος στρώνουν διά πολυτελών ταπήτων ολαι δέ αι γυναίκες και αι πλειοί σκολίζονταν διά φανών, σταυρών έξαπτερούων άργυρών και τό εων έξ ανθέων μυρσίνης και άγρίας νάρδου (λαμπρή) εις δέ την δεξιάν και άριστεράν πλευράν τοποθετούν τας έδρας διά τους δώδεκα ιερείς α.α. έξ εις έκάστην πλευράν και μεταξύ αυτών και άπέναντι της εισόδου την έδραν του Ήγουμένου εν τώ μέσω της εξέδρου. Επί μιας μικράς τραπέζης τοποθετείται λεκάνη άγυρά μετ' α.α. βοδίνης κατά το ανατολικόν δέ μέρος της πλατείας το τοθετείται μεγάλη εικών του Χριστού ενώπιον της οποίας προσεύχεται ο Ήγουμένος ως κατωτέρω περιγράφομεν.

Τή Άγία και Μεγάλην Πέμπτην μετά την θείαν λείτουργίαν και υπό τους ήχους των κωδωνοκρουσιών έξέρχεται της Μονής ο Ήγουμένος φέρον μανδύαν και επανοκαμύλακον μετά των δώδεκα ιερέων εκ των οποίων ο εις ε.α. αγγελιστής λεγόμενος άναγιγνώσκει τα ευάγγελια κατά την διάκρισιν του Νιπτήρος ένδεδυμένων όλων με τας ιερατικές αυτών στολάς άνευ

στιγαρίου. Συνοδευόμενοι υπό του Δημάρχου και των προκρίτων της νήσου και πολλού κόσμου μεταδίδουν εις ένώ ψάλλεται καθ' όδον ο Ν΄ Ψαλμός «Έλέησόν με ο Θεός έλέησόν με» εις μίαν παρά την πλατείαν έκκλησίαν όπου ο Ήγουμένος ένδύεται πλήρη ιερατικήν στολήν. κατόπιν δέ ένώ ψάλλεται υπό του χορού εν τη πλατεία τό: «Ότε οι ένδοξοι μαθηταί έξάρχον

στιγαρίου. Συνοδευόμενοι υπό του Δημάρχου και των προκρίτων της νήσου και πολλού κόσμου μεταδίδουν εις ένώ ψάλλεται καθ' όδον ο Ν΄ Ψαλμός «Έλέησόν με ο Θεός έλέησόν με» εις μίαν παρά την πλατείαν έκκλησίαν όπου ο Ήγουμένος ένδύεται πλήρη ιερατικήν στολήν. κατόπιν δέ ένώ ψάλλεται υπό του χορού εν τη πλατεία τό: «Ότε οι ένδοξοι μαθηταί έξάρχον

Τή Άγία και Μεγάλην Πέμπτην μετά την θείαν λείτουργίαν και υπό τους ήχους των κωδωνοκρουσιών έξέρχεται της Μονής ο Ήγουμένος φέρον μανδύαν και επανοκαμύλακον μετά των δώδεκα ιερέων εκ των οποίων ο εις ε.α. αγγελιστής λεγόμενος άναγιγνώσκει τα ευάγγελια κατά την διάκρισιν του Νιπτήρος ένδεδυμένων όλων με τας ιερατικές αυτών στολάς άνευ

ας μεταφερθούμε εις δεξιάν της Άγίας Άποκο την στιγμή αυτή νωερά τώρα που πλησιάζουν οι ήμεροι του Πάσχα, εκεί στους Άγίους Τόπους και άς ξεγαλούμε την ε.α. περιβάλον της καθιμενής μας ζωής. Μέσας της Ιερουσαλήμ στο κέντρον της Άγίας Πόλεως ε.α. ρίσκεται ο Νόσος της Αναστάσεως ο όποιος έκτίστη

8 μεγάλες άκοίμητες λυχνίες. Δεξιάν της Άγίας Άποκο θηλώσεως πέτρινη σκαλίτσα οδηγεί στή Βαύχα που ε.α. σταυρώθηκε ο Χριστός, επί του φοικτού Γολγοθά.

Έκει μικρή Άγία Τράπεζα μας δείχνει άκρως τό μέγα έργον που οι Έβραίοι, ένέπληξαν τον Σταυρόν, Δεξιάν και άριστερά της Άγίας Τραπέζης φαίνονται καθαρά οι ρωγμές της γής που έγιναν την ώρα που ή Γη έσεισθή όταν ο γλυκίος μας Ήιους παρήδιδε τό πνεύμα.

Ο Ναϊσκος του Γολγοθά είνε άραιότατος. Μέσα υπάρχουν βαρύτιμες εικόνες και πίσω από την Άγία Τράπεζα Μέγας Σταυρός άναθεν του οποίου καίνε 15 άκοίμητες καθήλεις.

Τρέμε ή ψυχή του άνθρώπου στο αντίκρυσμα και στο προσκύνημα του φοικτού Γολγοθά!

Άλλο προσκύνημα, τό σπουδαιότερο έντός του Ναού της Αναστάσεως είνε τό Άγιον Κοινοκλίον. Αυτό ά αποτελείται από τον προθάλαμον τον λεγόμενον Άγιον Λιβον και από τό Θείον Άντρον που δεν είνε άλλο παρά ο Τάφος του Χριστού.

Ο Τάφος του Χριστού σημερα φαίνεται σαν τετράγωνο ορθογώνιον μνημείο από μαρμαρό. Γιατί αν αφινότανε τό μνημείο ανοικτό οι προσκυνηταί θα έπαιρναν διαρκώς και κάτι ως ένθυμιον και θα κατεστρέφετο.

Αναθεν του Τάφου του Χριστού καιε διαρκώς γι' αυτό λέγονται άκοίμητοι — πολυάριθμοι λυχνίες και κανδήλεις εκ των οποίων 13 είνε των ορθοδόξων. Διότι και οι Λατίνοι και οι Αρμένιοι έχουιν ήμέρες που λειτουργούν εκεί σύμφωνα με τό προνόμιο των έκάστοτε Σουλτάνων που έδωκαν στους Χριστιανούς.

Δεξιάν και άριστερά του Άγίου Κοινοκλίου υπάρχουν δύο κυλικές όπες από τις όποιες όπες θα δοῦμε παρά κάτω έκπέμπεται τό Άγιον Φως. Ο Τάφος του Χριστού, φυλάσσεται διαρκώς από δύο Μοναχούς όρθος δόξους. Ακριβώς άπέναντι του Άγίου Κοινοκλίου κείται ή καθ' αυτό έκκλησία των ορθοδόξων, τό λεγόμενον Καθολικόν.

Είνε κομψότατον και κοσμητόν από πολύτιμες εικόνες. Έκει τελούνται όλες οι τακτικές λειτουργίες.

Όλα τα προσκυνήματα άποτελούν ένα οικοδόμημα των Ναών της Αναστάσεως

Είνε κομψότατον και κοσμητόν από πολύτιμες εικόνες. Έκει τελούνται όλες οι τακτικές λειτουργίες.

Όλα τα προσκυνήματα άποτελούν ένα οικοδόμημα των Ναών της Αναστάσεως

Είνε κομψότατον και κοσμητόν από πολύτιμες εικόνες. Έκει τελούνται όλες οι τακτικές λειτουργίες.

Όλα τα προσκυνήματα άποτελούν ένα οικοδόμημα των Ναών της Αναστάσεως

Είνε κομψότατον και κοσμητόν από πολύτιμες εικόνες. Έκει τελούνται όλες οι τακτικές λειτουργίες.

Όλα τα προσκυνήματα άποτελούν ένα οικοδόμημα των Ναών της Αναστάσεως

Είνε κομψότατον και κοσμητόν από πολύτιμες εικόνες. Έκει τελούνται όλες οι τακτικές λειτουργίες.

ΝΥΚΤΑ ΤΗΣ 5ης ΠΡΟΣ
ΤΗΝ 6ην ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1941.

χθροῦ με πυροβολικὸν μεγάλου διαμετρήματος, ἀπὸ πυ-
Συνέχεια στὴ Σελίδα 42)

Δὲν νομίζετε ὅτι δὲν εἶνε καὶ πολὺ ἄδικο ἡ νεαρή ἐκείνη Κινέζα ὅταν μοῦ ἔλεγε αὐτὰ τὰ λόγια; τανίζοντάς τα ἕνα - ἕνα γιὰ νὰ μοῦ κάνουν με-γαλύτερη ἐντύπωση;

Τῆς Κας ΕΛΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ

τὴν εἶχαν γὰρ ὁρμηθῆαι στὶς κατακτητικὰς ἐπιχειρήσεις τους. Ὅλοι οἱ δρόμοι της — ἔκοιμ' καὶ οἱ μικρότεροι — εἶνε γυμνασίου σπορῶν, καὶ τὰ σπίτια της περιποιημένα μὲ ὀρόλους κήπων. Τὸ περίφημο Κόρσο στ' Ἰταλία εἶνε μεγαλύτερος ἀπὸ τὴν δικήν της Λεωφόρον Πανεπιστημίου καὶ τὰ καταστήματά της ὁρακότερα καὶ τοῦ Καίρου. Ἐκεῖ πέντε πολυτελεῖς κινηματογράφου ποὺ οἱ περισσότεροι ἔχουν καὶ βαριετὴ, ἔκτος αὐτῶν δὲ ἔχει Θέατρο καὶ Ὀπερα.

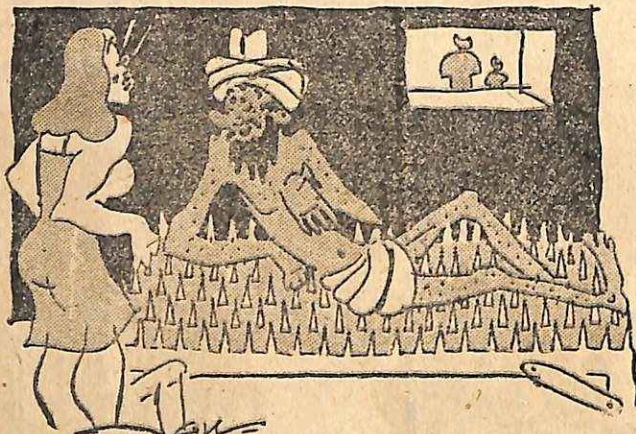
Στις πλαγιές των πανώπων
των κα' απαιτούμεν βουτών της
Ασιατικής κατόρθωσαν νύ χα-
ράνουν ένα περίφημο ασφαλτο-
τομήσιο δρόμο, που με συνε-
πή ζίν - ζάν κατεβαίνει, έως
άτω. Παράλληλη με τον δρό-
μο αυτόν υπάρχει σιδηροδρομική
ή γραμμή αυτοοτοίς κα-
ώς, κα' ενσέορια Βιγανότα,
ού μετέφεραν την καλή επόχην
ή έμπορεύματα από τὸ λιμάνι
τὴν Ἀσυσρά. Τώρα μένουν ἄ-
κιντα ἔλλειψει έμποροικῆς κινή-
εως.

πατέρα και μαυρή μητέρα, έχοντας όμως τόσο μεγάλη ελληνική συνείδηση, που τα μάτια τους δακρύζουν όταν τους μιλάμε για την Ελλάδα που δεν εγνωρίσαν ποτέ.

Προτού φύγαμε από την Α΄ σκιάρα γνωρίσαμε και αρκετούς Έλληνες. Η Ελληνική Παροικία έχει περίπου 500 μέλη. Ελληνική εκκλησία και ελληνικά σχολεία.

Τα μεγαλύτερα εμπορικά Σπίτια είναι του Βατικιανού και του Κοντουιγάλου.

ΩΡΑ 6η ΠΡΩΙ·ΝΗ 6ης Α-
ΠΡΙΛΙΟΥ 1941. — Κρυπτο-
γραφική διαταγή του Γεν.

Ο Φακίρης: "Ελα λοιπόν, αγάπη μου! Εάπλωσε δίπλα μου!..
(Τον κ. Μ. Αναστοπούλου)

χτα φωτιές προς τιμήν κάποιου 'Αγίου που γιόρταζε. Ο Μορο ζίνει υπέθεσε πως οι φωτιές ήταν συνθήματα, και διέταξε τον στρατό του να κάνει άγρια σφαγή.

Αυτοί δεν λογάρισαν ούτε τις γυναίκες ούτε τα παιδιά ά κόμη. Όσοι κατάρθωσαν να σωθούν κατέφυγαν σ' ένα άποκρημνο σπήλαιο, αλλά τους άπελθθη και τους διέταξε ν' ανάψουν μεγάλη φωτιά, και να ρίξουν επάνω άφθονο βεάφι. Ο άποπνιχτικός καπνός έκα- με τους δυστυχισμένους να πάθουν όλοι τους άσφυξία. "Ησαν τα πρώτα άσφυξιογόνα ά- έρια.

Και σήμερα βρίσκοντα, πολ- λά κόκαλα μέσα στο σπήλαιο που μαρτυρούν τη θηριωδία του Μοροζίνι. Από τότε το σπήλαιον άνομάζεται «καμμέ- νος σπήλαιος».

Στά 1821 κατά την εξέγερ- σιν του Έθνους εύρισκοντο και εις τα Δωδεκάνησα πολλοί μεινυμένοι στην Φιλική Έται- ρίαν.

Στην Χάλκη άνήκει ή τιμή να έχη το δακτυλίδι, του άρχη- γού, που ως γνωστόν παριστά- νει δυό χέρια ένωμένα και μέ- σα χαράζμένα τα άρχικά γράμ- ματα των λέξεων: «Φιλίας Έλ- ληνικής Δεσμώς Άλυτος».

Τό δακτυλίδι αυτό εύρίσκε- το μέχρι πρό όλίγων χρόνων σέ μια οικογένεια της Χάλκης. Τό πατριωτικόν αίσθημα δεν έλειπε ποτέ από την Χάλκη κι' όταν ή υπέρτα Έλλάς περιεπλέ- κέτο σέ πόλεμο, έτρεχαν να την ένισχύσουν με όλες τους τις δυνάμεις.

Στό 1897 ο διάκος Λορεντ- ζάδης σχηματίσει άναστρεφόν Σώμα από άρκετά παλληκά- ρα, πολυτά με άνδρεία στο πλεuro του έλληνικού στρατού και φονεύεται στην Θεσσαλία.

Στην έκστρατεία της Μι- κράς Άσίας ή Χάλκη δεν άπου- σιάζει. Ο φαρμακοποιός Θω- μάς Συντροφίδης επικινδύνως εις Έσκή Σελίο μένει άνάπηρος και φέρε, την άναπηρία του με ύπεροφάνειαν.

Στό 1940 δύο άκούη ή- ρωικά παλληκάρια ο Άλέξαν- δρος Διάκος ο κύριος Νικητής

της έποποιίας της Πίνδου κι' ο Διογένης Φανουράκης, εποτι- σαν με τό τίμιο αίμα τους τό δέντρο της λευτεριάς.

Πολλές καταστροφές υπέ- στη ή Χάλκη σέ διάφορες έ- ποχές είτε από τους πειρασ- τές είτε από τους κατακτητάς, άλλ' ή μεγαλύτερη της κατα- στροφή στο πρόσφατο παρελ- θόν συνέβη κατά τό 1878, ό- που οι σπογγαλευτικές της μη- χάνες εύρίσκοντο στην Μον- τρούνα, για να βγάλουν από τα βεθη της θαλάσσης τα ω- ραία σφουγγάρια. "Ητο τό τέλος της εποχής που θα γέ- ριζαν στο νησάκι τους να ξε- κουραστούν από τό πάλαμα με την θαλάσσαν. Έξ ύλκλη- ρους μήνες. Κατά καινήν τους τύχη έφθασε στην Μον- τρούνα μια Συριακή voléττα φορτωμένη μπαρούτι για να πάρη νερό από τα πηγάδια.

Οι Χαλκίται παρεκάλεσαν τόν πλοίαρχον να σταματήσει την πώλησιν έως ότου φέρον- άλλ' ο πλοίαρχος άνταβή- ε. Τότε άπεφάσισαν να πινε πολλοί μαζί ίσως και τόν τει- σουν.

Την ήμέραν λοιπόν της Ά- νηλιώσεως που ήταν άργία, πη- γαν οι Χαλκίται, στη voléττα να τόν παρακαλέσουν, άλλ' ή- το άνένδοτος. Τότε αυτοί τόν έδωσαν στο κατάρτι και τόν κυττούσαν άλύπητα. Ο πλοία- ρχος για να τους έκδικηθη ειπε σ' ένα ναυτόπουλο: «Βάλε βρέ- φωτιά να καούμε όλοι...».

Κι, το πα δι έβαλε φωτιά και κόηκαν οι Χαλκίται ή voléττα και τό πλήρωμά της! Όσοι παρόμειναν στα πλοία τους ά- κομισαν φοβερό κρότο και με- φοίκη είδαν να πετάνονται στον αέρα κεφάλια πόδια χέ- ρια, αλλά και χωρίς να μπο- ρούν να φαντασθούν τό μέγε-θος της καταστροφής.

Μια άόρστη φήμη της κα- ταστροφής έφθασε στην Χάλκη και οι γυναίκες άνέβαιναν στις κορφές των βουνών, αγνάντευ- αν τό πέλαγος και προέμειναν να φωνή τό καίκι που θα έφε- ρνε τόν ξενητευμένο τους.

Κι' ή κάθε μια ήλιτιζε πώς ο δικός της ήταν ζωντα- νός... Άλλ' όταν άρχισαν να καταδύνουν τα καίκια δειμένα δυά και τρία τό ένα πίσω από

Η στήλη του Μπριτζ

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Μπ. 6.5.4
Κπ. 9.5.4
Κρ. 9.7.2
Σπ. Α.Ρ.9.2

Μπ. Φ.10.9.8
Κπ. —
Κρ. Α.Ν.4.3
Σπ. Ν.Φ.10.6.3

Μπ. 7.2
Κπ. Ν.10.8.2
Κρ. Φ.8.6.5
Σπ. 8.5.4

Μπ. Α.Ρ.Ν.3
Κπ. Α.Ρ.Φ.7.6.3
Κρ. Ρ.10
Σπ. 7

Μοιράζει ο Νότος,
Άγορά 4 κούπες. Η Δίσις επιτίθεται με την Ντάμα Σπαδί.

Λύσις του υπ' άρ. 24 προβλήματος

Ο Νότος παίρνει τό γέρι με εως την περίπτωση δεν πρέπει τόν Άσσο πικά και τραβά τό άτού. Πρέπει μετά να «μετρά- ρη» τό καρρά του Βορά. Έ- έφ' όσον υπάρχει ακόμα κατέ- βασιμα εις τόν Βορά. Συνεπώς αν δεν θά έπρεπε να κάνει την «έμπας» της Ντάμας. Άλλα την έμπας της Ντάμας.

Μάθημα 25ον δι' άρχαρίους

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΗΛΩΣΙΝ «1 ΧΩΡΙΣ ΑΤΟΥ»

Έάν όταν δηλώσετε «1 χω- ρίς άτού» ο σύντροφός σας ά- παντήσει «2 χωρίς άτού» τότε κατά κανόνα σημαίνει ότι έχει περίπου 1½ λεβέ ντ' όνερ. Κα- τά συνέπειαν έφ' όσον κρατεί- τε 3½—4 λεβέ ντ' όνερ, πρέ- πει να πίνε πάσο. Αν κρα- τίτε 4½ λεβέ ή και μόνον 4, άλλά ή κατανομή σας περιέ- χει 7—8 όνερ, πρέπει να επι- ληψήσετε την μάνς λέγοντας «3 χωρίς άτού».

Έάν ή κατανομή σας έχη ένα ΔΗΛΩΣΙΜΟΝ χρώμα (πί- κες ή κόπες) πρέπει να άγο- ράσετε «3» εις τό χρώμα αυτό εκτός ύν τό άνοιγμά σας εινε έλαγίστης δυναμικότητος.

τό άλλο έρημα και χωρίς ναύ- τες και καπετάνους οι κλαί- μοι και οι όδυμοι ήταν ύπε- ρίγραπτοι... και ένα μισρο- λόγι άκούσαν: άνάθεμά σε Μπαρμπάρι Τρίπολι και Μαν- τρούνα.

Ένα άσπονδο μίσος τότε γεννήθηκε εναντίον των Συ- μαίων.

Η κοινή όμως συμφορά των νησιωτών από τη σκληρή δου- λεία τους έκανε να λησμονή- σουν κάθε έχθρα.

Πολλά χρόνια πέρασαν ως να συνέβη τό νησι ύπό τη- συμφορά αλλά και πάλιν με τη φιλεργία των κατοίκων ή εύ- τυγία επηγήλθε στο μικρό και γραφικό νησάκι.

Η Χάλκη έχει πολλά ήθη γεμάτα πρωτοτυπία και εύγέ- νεια τα όποια σε άλλο Τεύχος θά αναφέρωμεν.

Όλος ο συναίσθηματικός κόσμος της Χαλκίτισσας, ή χα

ΑΝ Ο ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΣΑΣ Α ΠΑΝΤΗΣΗ «3 ΧΩΡΙΣ ΑΤΟΥ»

Εως την περίπτωση αυτήν πρέπει να σιωπήσετε πλέον, εκ- τός αν τό άνοιγμά σας έδα- σίκετο επί της μεγίστης δυνα- μικότητος—5 λεβέ ντ' όνερ. ΑΝ Ο ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ ΑΠΑΝ- ΤΗΣΗ «2» ΕΙΣ ΧΡΩΜΑ Η άπάντησις αυτή σημαίνει συνήθως άδύνατον κατανομήν μη περιέχουσαν ως επί τό πλεί- στον πλέον της 1 λεβέ ντ' ό- νερ.

Υπάρχει όμως πάντοτε ή πιθανότης επιτεύξεως μιν έφ' όσον έχετε υποστήσει εις τό ύπό του συντρόφου δηλωθέν χρώμα. Είς παρομοίας περιπτώ- σεις άνταπαντήσατε «2 χωρίς άτού».

ρά, ή λύπη τό μίσος, ο πόνος της ξενιτειάς έκδηλώνονται με τό τραγούδι... Και όταν την νύκτα αλέθη στο χειρόμυλο και τραγουδάει συνοδευμένη από τό γύρισμα του χειρόμυλου, συγκινεί εκείνον που την ά- κούει για πρώτη φορά.

Οι άνδρες εινε πολλοί φιλο- πρόδοι... Άνάλογα με τόν πληθυσμόν της ή Χάλκη έσχε- τα, μετεξύ των νησιών μας που έχει του, περισσότερους έπιστήμονας.

Τώρα ή Χάλκη έρημώθηκε... Οι κατακτηται κατέστρε- ψαν τα πάντα... Λίγες ψυ- χές παρσμένον στο γραφικό νησάκι, που περιέμενε τα ξενι- τευμένα παιδιά του που νο- σταλγούν να ξαναγύρουν στα γχώρια λημέρια τους και να φέρουν την νοσούμενη ζωή, που είχε γνώρισε στα παλιά εύχρηστικά χρόνια

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΖΟΥΡΟΥΔΗ

Χρονογραφία

Ταξιδιώτες

ΤΟΥ Κ. Ν. ΠΕΤΙΜΕΖΑ-ΛΑΥΡΑ

Όλες οι γλώσσες της Έθ- λίου αναφέρουν αυτήν την περί- οδον, τη λέξη «αποκορύφωσις». Ο π. ο άνθρωπος άπάνω στην τρέλλα του, τό τίναζε, στέν άε- ρα τό γκρέμισε, τό λισπύδονύ- ρισε, κυττάζε, με τι τρόπο και με πόσα τεράστια έξεδα και κόπους, θά υπερέσει να τό ξε- ναβάλει στη θέση του. Κανένα άλλο ζωόν στον κόσμο δεν γκρε- μίζει τη φωνή του έξεν από τό λογικώτερο όλων: τόν άν-θρωπο. Γι' αυτό δεν θά κατα- γίνω με τις κατοκίες τών άν-θρώπων να στρέω την προσή- χή μου σε κάτι άλλον πιά συμ- παθητικά, πιά χαριτωμένα όν- τα, που μάς όνογνται σ' αυτές τις ήμέρες από την ξενιτιά μα- κούα, και ψάχνουν άίσως να βρουν τό παλιό σπιτάκι τους εκεί που γνώρισαν τον περασμένο χρόνο λίγες ώραιές ήμέρες γαρός, και ευτυχίας. Ό- ρίζοντας τις ξαναδοξασκουν άλλες γερούς άλλες νολασμένες πάντοτε από τη μονία του κα- κού ανθρώπου, και κουρασμένα από τό μακρινό τους ταξίδι, δε χάνουν ούτε στιγμή να σίχ- νονται μονομιάς με όλη τους την καρδιά να την διορθώσουν, να την μερεμετίσουν, να την ξαναδοξάσουν άπ' άρχής στην ίδια άγαπημένη βέση που γνώ- ρισαν τόν έρωτα, τη γαρά, την ευτυχία και τις γλυκύτητες του σπιτικού και του νοικοκυοιού των. Εινε άλλα, ποιητάς, έ- σα, που τώρα πρωτογνωρίζουν τόν καινούργιο τόπο, φέρουν μαζί τους την ελπίδα της γαρός των, με τη θαυμαστή γάρ, των, με τα σπαθίσματα των στερών και τους έλιγμούς που δίνουν στο κομψότατο κομμάτι τους ψη- λά στα γαλάζια ήτωματα μα- κι, άνάμεσα στα πόδια μας, και πλάι στο πρόσωπό μας, σά να θέλουν να μάς χαϊδέψουν, και να μάς δοξέσουν λαγικά ά- πό τη γαρά της ζωής τους.

Για τό χειρόμυλο μιλώ, που μάς άναηλθαν λιγάκι διατα- κτικά κι άργοπορημένα. Παρα- κολουθήσατε τα, πώς καταγι- νονται για την προετοιμασία του σπιτιού, της καλύψας του έρωτα, εκεί όπου τό καθενα πρόκειται να οδηγηση την ά- γαπημένη τη διαλεχτή του: θά της τά ειπε βέβαια, και θά τα συμφώνησαν στο δρόμο που κάμανε με τόσους κόπους και κινδύνους...

Οι άνδρωποι εινε πολύ δυσ- κολο, σε κάτι τέτοια. Λένε μο- νάχα λόγια, «Τόν έρωτά σου και μια καλύψη». Ο γελώδης όμως τό λέει και τό κάνει. Κι' εκείνη άπ' την άλλη μεριά, έ- ρει πώς δεν είχε λόγια του ά- έρα, ξέρει ότι ή ζωή τέτοια εινε με τό καλά της, αλλά και με τις πίκρες της, με τους κό- πους, και τα βόσκηνα της: ότι εινε μια προσταγή που έσχε- ται άγνωστον από που και πρέπει να την άκούση χωρίς να πιλωξεύαζή τό πως και τό γιατί. Δέ νοιάζεται και πολύ. Ακολουθεί τό σύντροφό της που θά της χαρίση την ευτυ- χία. Τάχουνε πη και μεναισε συμφωνοι στο σχέδιό τους πριν ξεκινήσουν για τό τα-

ξίδι του γάμου, που διαρκεί είκοσι τέσσερις ώρες τό πολύ. Άνοίγουν τα σπαθιστά στερά, και σνίζουν τό γαλάζιο και ή- λιόλουστο στερέωμα άπάνω από στεριές και θάλασσες κα- λωσύνες και φουρτούνες πλάι- πλάι ο ένας με τόν άλλο, πλευρίζουν βοηθώντας στο πέ- ταιμα. Συγώνουν τις δυό κίτρι- νες μενιόσες, και τα λένε. Δί- νει κουράγιο αυτός σ' εκείνη. Της δίνει ένα χαϊδέμα πετα- χτό, γυμπούν οι μικρές καρ- διές, και μένουν σύμφωνοι στο τέλος: «Έτσι θά τό ντίσουμε τό σπιτάκι μας, τη βίλλα μας, την καλύβα μας. Ξέρω ένα μέ- ρος άπάγγιο, σκεπασμένο, ή- συχο και γαλήνιο, μακριά άπ' τα μάτια των κακών ανθρώ- πων ψηλό άπ' τό μποϊ τους και τα τεντωμένα χέρια τους: όσω άπ' τό νύχι του θηριού, του γάτου, κι άπ' τα νείρια που πετούν πέτρες για να γα- λασουν την ευτυχία μας και τόν έρωτά μας από ζήλεια και από κακία. Θα τό χτίσουμε μόνι οι δυό μας, θά μαζεύουμε τα πετραδάκια, τη λάσπη, τόν άμ- μο, τα μαλακά γοσταράκια, τό σαρίδι, τό πούπουλο που θά ξεροζώσουμε άπ' τό κορμί μας, από τα στήθια μας που τ' άνεβοκατεβάσει ή αγάπη κι' ο πόθος, ο άκράτητος μετρού- τας και τους χτύπους της καρ- διας μας!

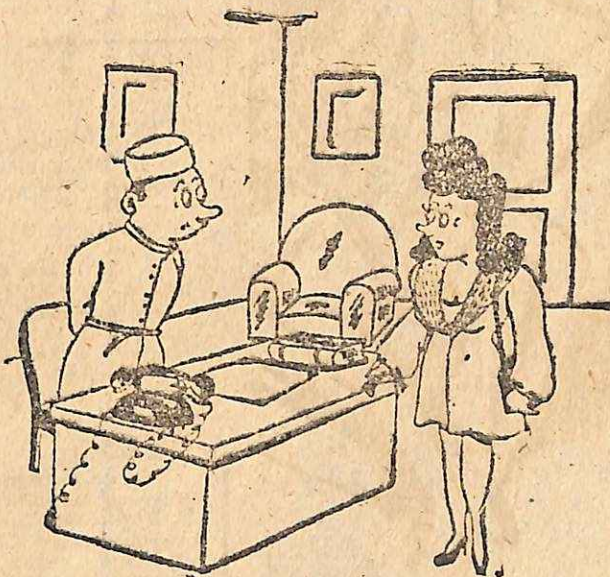
—Πόσα θά εινε; Τρία-τέσσε- ρα; Μπορεί και περισσότερα, όσα στείλη ο Θεός. Όσα κι' αν εινε, καλώς να 'οθούν. Δέ θ' άναστενάσουμε, ούτε θά κα- ταραστούμε τη μοίρα μας για- τι έχονται πολλά. Τα σωμα- τάρια τους διάπαστα θ' ανοί- γουν, κι' έμεις οι δυό με τη σει- ρά του ο καθένας θά κοιταχού- με τό σκουληκάκι, τη μυτίτσα, τό μασημένο σπέρμα έτοιμα- σμένο και μαλακό, και θά τα γεμίζουμε.

—Και τ'άπόβραδο, καθώς θά πέφτουν τα σκοτάδια, κουρα- σμένοι με τα φτερά μουδια- σμένα πιά, τραγουτάς ότι μας τύχη, στους τελευταίους γύ- ρους μας στον έρωτα θά μαζέυ- ούμαστε, έσύ με τις άπλωτες φτερούγες από πάνω τους κι' εγώ φύλακας άγρυπνος σ' α- κρόχειλο της φωλιάς... Να εί- μαστε έξηγνημένοι, τα ξέρεις όλα αυτά; Έτσι θά γίνουν».

Κι' εκείνη θά του άποκρί- νεται: «Έτσι θά γίνουν. Τί άλλο χρειάζομαστε στο κόσμο αυ- τό; Γιατί βοεθήκαμε; Και ή συμφωνία θά ήταν τελεία, κι' ή άρμονία άπαράλλαχτη όπως σχεδιάσθηκε στο ταξίδι. Και δε θά κλέψουν από τη φύση τί- ποτε. Θα έκτελέσουν την προσ- ταγή της χαρούμενα, κελαιδών- τας, φτεροκοπώντας, ως που να πέσουν μια μέρα τα μικρά κορμάκια τους βασανισμένα άπ' τόν άγώνα, σε κανένα από τα μακρινά τους ταξίδια!

ΛΑΥΡΑΣ

Ξένο χιούμορ

Η κυρία: — Γιατρέ, ο άνδρας μου εινε άρρωστος...
Ο γιατρός (άπό κεκτημένη ταχύτητα): — Πολύ καλά. Ξε- ντυθείτε!...

Ο άριστοκράτης-λοποδότης:
— Δεν έχετε... έπινηκελωμένες χειροπέδες;...

Μά, πάλι έσύ παντρεύεσαι;...

Η ΠΑΓΙΔΑ...

Του ΖΩΡΖ ΒΙΝΤΑΛ

Ένα χαμόγελο :

— Σωστά, πολύ σωστά! είπε. Θα πάρετε κάτι ;

— Όχι, ευχαριστώ.

— Όπως θέλετε, είπε ο νέος και αδειάζοντας το ποτήρι του, πρόσθεσε :

— Πάμε!

— Βγήκαν έξω. Το δωδεύον αεράκι είχε δυναμώσει.

— Πόση ώρα θέλουμε για να θάσουμε στη βίλλα ; ρώτησε η Μίννη.

— Μισή ώρα από το μονοπάτι.

— Είναι λοιπόν έξω απ' το χωριό ;

— Ναι. Και αρκετά απομονωμένη.

Καθώς περνούσαν μια μικρή ξύλινη γέφυρα, η Μίννη ρώτησε πάλι :

— Η κυρία Λανζερώ είχε άλλη Μαμζέλ ντε κουπανί πριν από μένα ;

— Όχι.

Ο νέος εδίδεξε μπροστά. "Ετσι η Μίννη μπορούσε να τον κυτάξει με όση έχορότητα ήθελε. Τα φερσίματά του δεν της άρεσαν καθόλου.

«Όρνια θα περάσω συλλογίζομαι η κοπέλλα, αν κι η μπέτα είναι τόσο άξεστη όσο και ο γυιός!».

Κάποια στιγμή, επί τέλους, ο Λούκ είπε :

— Φθάσαμε, δεσποινίς Σαντρέλ!

Κι ανοίγοντας μια μικρή ξύλινη πόρτα, πέρασε πρώτος μέσα στον κήπο της βίλλας. Από το ύψος της σκάλας, ακούστηκε μια γυναικεία φωνή :

— Λούκ, έσύ είσαι ;

— Ναι, μαμά.

Το πλατύκαλο φωτίστηκε. Η δεσποινίς Σαντρέλ είδε μια σοβερή κυρία, με γκριζά μαλλιά, που κατεβαίνει τη σκάλα λέγοντας :

— Έλάτε δεσποινίς. Καλώς ώρισατε... Φαντάζομαι πόσο θα πενιάτε!

— "Ω, όχι! είπε η Μίννη. Πήρος το βροδυνό μου στο μπουφάν της Μασσαλίας.

— Λέτε αλήθεια ;

— Σας βεβαιώ κυρία.

Είχαν μπή στο εύρυχωρο γάλλ. με την παλιά προβηγικαγή επίπλωση.

Τότε θα πάρουμε από έναν καφέ, πρότεινε η κ. Λανζερώ. Κατόπιν θα σας αφήσω άμωσος ελεύθερη γιατί έρω ότι το ταξίδι θα σας κοούσε πολύ...

Η Μίννη αισθανόταν καλύτερα τώρα. Οι εύγενικοί τρόποι της κ. Λανζερώ έρχισαν να την προδιαθέτουν ευμένεστερα.

Σηκώθηκε κι ακολούθησε τη μπέτα του Λούκ στο σαλόνι, όπου ένας κοντός κύριος με φαλάκρα άκουγε το ραδιόφωνο.

Μόλις μπήκαν οι δυο γυναίκες έκλεισε το ράδιο και στερέωσε τα γυαλιά του στη μύτη.

— Ο σύγγός μου, είπε η κ.Λανζερώ.

Η Μίννη έκανε μια έλαφοά κλίση της κεφαλής και κάθισε στην πολυθρόνα που της έδειξε ο κ. Λανζερώ.

Η ύπνρετρια έφερε ένα δίσκο με καφέδες και βουτήματα. Ο κ. και η κ. Λανζερώ ήταν όλο μειδιάματα. Η Μίννη ξαναθυμήθηκε τα δλακάδη λόγια του Λούκ : «'Αν σας άρεση, έννοείται, να μείνετε...».

Η Μίννη μιά γουλιά καφέ και είπε αθόρυβα :

— Έλπίζω ότι θα μου άρεσει πολύ εδώ...

Ταν η δεσποινίς Σαντρέλ ζύπνησε το πρωί, ο ήλιος βρισκόταν πολύ ψηλά. Κύτταζε το ρολόί της και τι νάχτηκε. Έννρη παρά τέταρτο! Και το πρωινό ρόφημα ήταν για τις έννρη!

Έτρεξε κι άνοιξε το παράθυρο. Τό δωμάτιό της πλημμύρισε από ήλιο.

Καλημέρα κόρη μου, της φώναξε από τον κήπο η κ. Λανζερώ, που κλάδεψε

μιά τριγονταφυλλιά. Κοιμηθήκατε καλά ;

— Καλά και πολύ... είπε η Μίννη, χαμογελώντας.

— Μπα... Μη στενοχωριέστε. Δεν μάς διάζει τίποτε.

Στις 9.5 η Μίννη ντυμένη, χτενισμένη, πουδραρισμένη και γεμάτη ζωηρά χρώματα από την αλλαγή του κλίματος, έμπαινε στην τραπεζαρία όπου η κ. Λανζερώ έβαζε δούτυρο στις φρυγανιές.

— Θα προγευματίσουμε μόνες, είπε η καλή κυρία. Ο άνδρας μου έφυγε πολύ πρωί για την Τουλώνα, όπου είναι το συμβολαιογραφείο του. Ο γυιός μου...

Ο γυιός μου είναι άπορροφημένος από τη δουλειά του... Είναι ζωγράφος.

Και αγαστενάζοντας θαθείά, η κ. Λανζερώ πρόσθεσε :

— Οι καλλιτέχνες έχουν πολύ ιδιόρρυθμες ιδέες, ξέρετε... Έχει όμως χουσή καρδιά... Πάρτε απ' αυτό το κέικ.

Όταν τελείωσαν η Μίννη είπε με δειλία :

— Είναι η πρώτη φορά που κάνω τη Μαμζέλ ντε κουπανί... Πέστε μου σας παρακαλώ, κυρία, τί περιμένετε από μένα...

Η κ. Λανζερώ τη χάιδεψε στο μάγουλο :

— Μου είσατε πολύ συμπαθητική, Μίννη... Θέλετε να σας φωνάξω Μίννη; Είμαι βεβαία ότι θα ταιριάζουμε πολύ...

Τό άπογεμα θα μευ διαβάσετε τις έφημερίδες. Τώρα όμως μπορείτε να κάνετε μια δόλτα στον κήπο. Πρέπει να έξοικειωθείτε με το περιβάλλον...

— Δεν θέλετε να σας βοηθήσω σε τίποτε ;

— Όχι, κόρη μου. Κάνε μια δόλτα στο κήπο ν' αναγνέσεις το δούλετό των πεύκων. Μιά Παριζιάνα έχει πάντοτε ανάγκη από καθαρό αέρα.

— Από το καλύτερο στο καλύτερο, συλλογίσθηκε η Μίννη, καθώς κατέβαινε στον κήπο.

Αφού περπλανήθηκε επί μισή ώρα στον άνθοςκηπο, με τις περιποιημένες άλλες και τα κομμά παρτέρια, η Μίννη ανέδθηκε σ' ένα μικρό ύψωμα, κι σκεπασμένο από πεύκα, Έκει, πίσω από ένα βόαχο άνεκάλυψε τον Λούκ Λανζερώ με την παλέττα και το πινέλο στα χείρια. Μόλις είδε την κοπέλλα σκούπισε τα δάχτυλά του στο παντελόνι, σήκωσε το κεφάλι του και τη ρώτησε :

— Πώς τα πάτε με το νέο σας έπαγγελμα ;

Η Μίννη απέφυγε να δείξη τη δυσφορία της, άλλ' είπε :

— Η μπέτα σας είναι πρώτης τάξεως κυρία.

Ο νέος άρχισε να γεμίζει την πίπα του και ξαναρώτησε :

— Στο Παρίσι κάνατε τη δασκάλα, νομίζω ;

— Ναι, σ' ένα οικότροφείο των περιχωρών, αλλά... με άπελυσαν.

— "Ω!... Κονένα θαυ παράπτωμα ; έκανε ο Λούκ με περιπαιχτικό ύφος.

— Όχι. Έκαναν περιορισμούς στον άριθμό του προσωπικού. Πάντως η διευθύντρια του οικότροφείου με σύστησε στη μπέτα σας.

— Και δεν σας κακοφάνηκε καθόλου το γεγονός ότι σας έσεήκωσαν από τα περιγύρα της Παρισιού για να σας φέρουν στα περίχωρα της Τουλώνας ;

— Όχι, άμολόγησε η Μίννη, μ' εκπλήξη και άπορία μαζί για την παράξενη έρώτηση.

Ο Λούκ τράβηξε μια δυνατή ρουφηξιά

καπνό και είπε :

— Είσατε πολύ άμορφη, αλλά δεν έσθε καθόλου περίεργη...

Έκείνη έσφίξε τις μικρές γροθιές της και άπήντησε :

— Και σεις έχετε μεγάλο ταλέντο, αλλά είσατε πολύ κακοαναθρεμμένος!...

Πέρασε μιά βδομάδα. Η Μίννη ζύπνουσε όποτε ήθελε κι έκανε ό,τι ήθελε. Η κ. Λανζερώ δεν την άπασχολούσε ούτε μισή ώρα την ή μέρα.

— Πήγαινε να διασκεδάσης, κόρη μου της έλεγε διαρκώς.

Η Μίννη διαμαρτυρόταν :

— Μα είμαι τελείως άχρηστη, κυρία ; Θάλεγε κανείς ότι ήρθα να κάνω έξοχη και τίποτε άλλο!

Η κ. Λανζερώ χαμογελούσε :

— Μην άνησυχής. Τα νειάτα σου έφεραν μιάν ευχάριστη αλλαγή στη βίλλα...

Ο κ. Λανζερώ δεν φαινόταν σχεδόν καθόλου. Τις περισσότερες βραδιές έμενε στην Τουλώνα. Όσο για τον Λούκ...

Υστερα από τις... έχθροπραξίες του πρώτου είκοσιτετραώρου, οι δυο νέοι έγιναν πρώτης τάξεως σύντροφοι. Έκείνο το πρωί η Μίννη αισθανόταν μεγάλη λύπη, που δεν εύρισκε τον φίλο της στον κήπο.

Μήπως πήγε στην άκρογιαλιά ; Άλλά πάλι, δεν θα της τάλεγε :

Με την καρδιά βαρειά, η κοπέλλα άνοιξε το ποτάκι του κήπου και προχώρησε σ' ένα μονοπάτι. Έξωφρα βρέθηκε μπροστά σ' ένα νέο, που δυσκολεύθηκε να τον αναγνωρίσει.

— "Ω, Θεέ μου! Λούκ, έσύ είσαι ;

Ο φίλος της είχε ξυρίσει τα γένειά.

— Δεν είμαι καλλίτερος έτσι ; τη ρώτησε γελώντας.

Έκείνη έκανε ναι με το κεφάλι.

— Η μπέτα ήταν να φύγη σήμερα για την Τουλώνα. Έφυγε, ρώτησε ο Λούκ.

— Ναι, με το πρωινό λεωφορείο. Θα έπιστρέψη το βράδυ. Έσώ που τα λέμε, είμαι περισσότερος δική σου μωμζέλ ντε κουπανί παρά τη μωμζας σου!

Έκοναν μερικά βήματα χωρίς να μιλούν. Σε λίγο ο Λούκ σταμάτησε απότομα και ρώτησε :

— Μίννη, θα ήθελες να είσαι είκοσι φορές έκατομμυριούχος ;

Η νέα τον κυτάξε άνήσυχη :

— Λούκ, μήπως είσαι άρρωστος ;

— Όχι, Μίννη δεν είμαι άρρωστος. Πρέπει να σου φανερώσω όμως ότι έχεις πέσει σε μια άτιμη παγίδα. Μη νομίζεις ότι ο έρχομός σου εδώ είναι τυχαίος...

Η διευθύντρια του οικότροφείου όπου έργαζόσουν, σε άπέλυσε σκοπίμως, για να σε στείλη εδώ. Την πλήρωσε άδρά ο πατέρας μου!

Η Μίννη άκουε άναυδη. Ο Λούκ συνέχισε :

— Ο πατέρας μου είναι συμβολαιογράφος, όπως ξέρετε. Σκαλίζοντας μια μέρα τα χαρτιά κάποιου μισοπλούτη δεσποινίδος Μουτιέ, που πέθανε χωρίς κληρονόμους, ανέκαλυψε μια μακρονη συγγενή, που έχει δικαιώματα στη κληρονομιά...

Λοιπόν η μακρονη και άνυποπτη αυτή συγγενής είσαι σύ, Μίννη!

— Μα δεν θυμόμυ να είχα συγγενή με το όνομα Μουτιέ... άπήντησε η νέα.

— Δεν σημαίνει. Όλοι μας έχουμε ξαδέφρα που χάθηκαν μέσα στην όμιχλη. Πάντως, ο πατέρας μου σε ανέκάλυψε...

Και όταν έμαθε ότι είσαι 22 ετών και άμορφη, σκέφθηκε να σε παντρώη με μένα...

Έτσι, η κληρονομιά των είκοσι έκατομμυριών μένει στην οικογένεια...

Έξηγόρησε λοιπόν τη συνεργασία της διευθυντριάς σου και σ' έκανε να έλθης εδώ, σίγουρος ότι θα άγπηθούμε. Μετά

— Μίννη, πρέπει να σ' άποκαλύψω την άτιμη παγίδα.

τον γάμο, θα σου άπεκάλυπτε το μυστικό.

— Είναι αλήθεια αυτά ; άπόρησε η νέα.

— Απολύτως. Παρ' όλες τις αντίρρήσεις μου, ο μπαμπάς και η μαμά έπέμειναν.

Όστόσο έκανα ό,τι μπορούσα για να σε κάνω να συχθής το περιβάλλον και να φύγης. Στο τέλος άντελήθην ότι δεν μπορούσα να κάνω τίποτε περισσάιο...

Είδν, ότι κατακυλούσαμε και οι δυο στον μικρό κατήφορο που οδηγεί κατ' ευθείαν στον δωμό του γάμου. Τότε πήρα την απόφαση να σου τα φανερώσω όλα. Τώρα...

θα έτοιμάσεις τη βαλίτσα σου και θα φύγης για το Παρίσι. Κι έγω...

— Μα, Λούκ, τί φαντάζεσαι, ότι η ειλκρινείά σου θα μάς χωρίση ;... "Ι-σια-ίσια...

Τη δέκωμε άπότομα :

— Όχι Μίννη. Άνάμεσά μας υπάρχει τώρα μεγάλος φραγμός : τα πλούτη σου. Δεν μπορώ να σε πάρω... Θα νομίσουν όλοι ότι τό κάνω για τα λεφτά.

Οταν η κ. και ο κ. Λανζερώ έπέστρεψαν από την Τουλώνα, τό άπογεμα, φαινονταν και οι δυο άναστατωμένοι.

— Ποι είναι αυτό το κορίτσι ; ρώτησε

η κ. Λανζερώ τον γυιό της.

— Η φωνή της ήταν στριγγιά. Συνέχισε :

— Ο πατέρας σου τόκανε μούσκεμα! Κληρονόμος της Μουτιέ δεν είναι η Μίννη Σαντρέλ, αλλά κάποια "Ιουλία Σαντρέλ, που την έστρύψωσε ένας άλλος συμβολαιογράφος. Όρνια δουλειά! Και τώρα πρέπει να πληρώσουμε άποζημίωση ενός μηνός στή...

δαρμένησά που φιλοξενούμε μια βδομάδα τώρα, για να τη στείλουμε από κει που ήρθε... Χωριστά, τί μάς έστοίχισε μέχρι σήμερα!

— Ο Λούκ δεν πίστευε στ' άφτιά του.

— Όστε έγινε λάθος στο πρόσωπο ; ρώτησε.

— Ναι. Και διάζομαι να ξεφορτωθώ αυτό το κορίτσι!...

— Τη στιγμή αυτή η Μίννη βρίσκεται στο τραίνο για το Παρίσι... Της τά είπα όλα...

— Ο κ. και η κ. Λανζερώ κυττάχθηκαν.

— Τόσο το καλύτερο, είπε ο συμβολαιογράφος. Γλυτώσαμε την άποζημίωση.

— Ποι πάς Λούκ ;

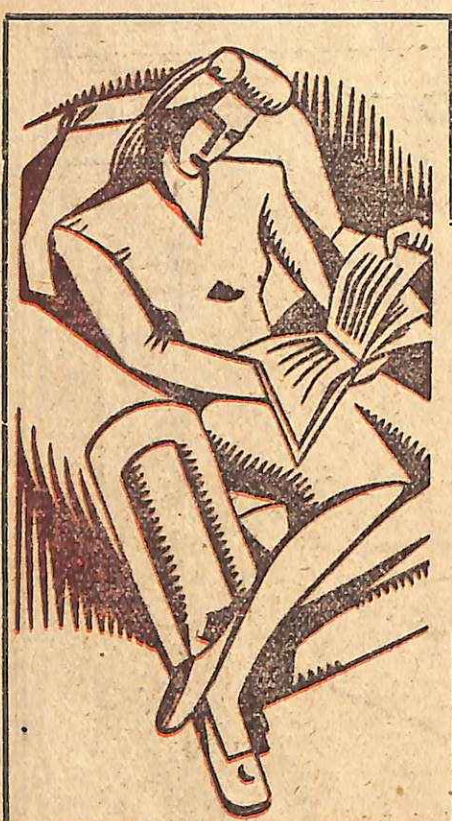
— Ο Λούκ ανέβαινε τη σκάλα τρέχοντας. Σε λίγο παρουσιάσθηκε με μια βαλίτσα στο χέρι.

— Μα που πάς επί τέλους ; ρώτησε και η μπέτα του.

— Στο Παρίσι... να βρώ τη Μίννη!..

ΖΩΡΖ ΒΙΝΤΑΛ

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 23

Τό τραίνο ξεκίνησε, συνεχίζοντας το δρομολόγιό του. Οι επιβάτες που είχαν κατεβή στο μικρό σταθμό, χάθηκαν μέσα στο σκοτάδι. Η Μίννη, άφού περίμενε μερικά λεπτά ακόμη, πήρε τη βαλίτσα της κι έκανε μερικά βήματα ψιθυρίζοντας :

— Αυτό είναι άνήκουστο!...

Διέσχισε με άργό βήμα την έρημη από κόσμο πλαφόρμα του σταθμού και κατευθύνθηκε σ' ένα μικρό καφεείο που ήταν έτοιμο να κλείση. Μπήκε μέσα και είπε στον καφετζή :

— Μπορείτε σας παρακαλώ να μου δείξετε τον δρόμο που οδηγεί στη βίλλα «Λά Πινέντ»;

Ο καφετζής χωρίς ν' άπαντήση στήν κοπέλλα, πλησίασε, σ' ένα πάγκο όπου ήταν καθισμένος ένας νέος με λεπτή ζανθή γενειάδα και τον ακούνησε ελαφρά :

— Σας ζητούν κύριε Λούκ, είπε.

Ο νέος σάν να συνήλθε από κάποια όνειροπόληση, σηκώθηκε και πλησίασε τη Μίννη, λέγοντας προς μεγάλη έκπληξή της :

— Είμαι ο γυιός της κυρίας Λανζερώ. Μου άνέθεσε να σας περιμένω στο σταθμό.

Η Μίννη έβραζε από το θυμό της. Συγκρατήθηκε όμως και είπε μ' ένα είρω μικρό χαμόγελο :

— Και κάνατε λάθος στο κτίριο ;

— Ηξερα ότι θάρχόσατε εδώ θγαίνοντας από το σταθμό, άπάντησε ο νέος, άτάραχος. Δώστε μου τη βαλίτσα σας.

— Έχω κι ένα μπουκίλο στο σταθμό. Η κυρία Λανζερώ μου είχε γράψει ότι θα έστελνε αυτόκίνητο.

Αυτή πραγματικά ήταν η έπιθυμία της αγαπημένης μου μαμάς. Δυστυχώς έξώδεξα την τελευταία σταγόνα της βενζίνης για τόν... άναπτήρα μου. Θα πρέπει να πάμε με τα πόδια και θα φροντίσω εύριο για το μπουκίλο σας. "Αν σας άρέσει έννοείται, να μείνετε...

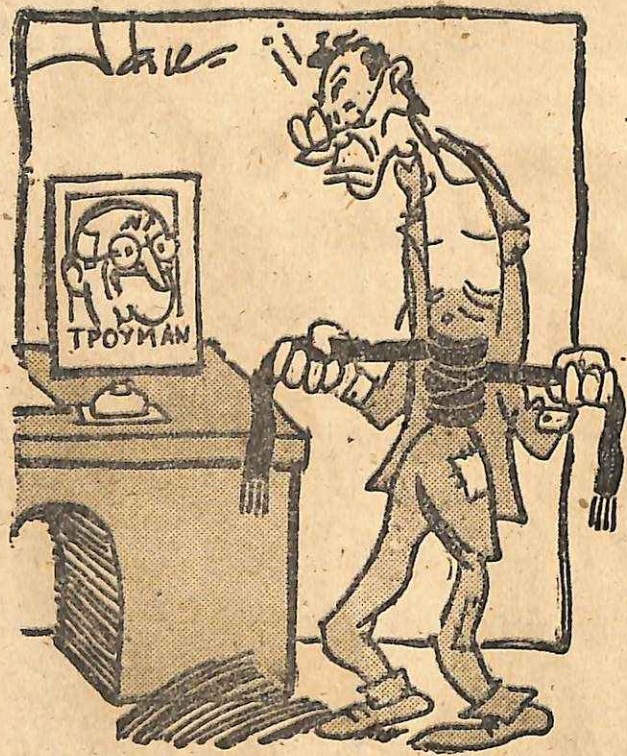
Στήν τελευταία αυτή φράση η Μίννη άπήντησε ξερά :

— Μου άρέσει ή δεν μου άρέσει, έχω άπόφαση να μείνω.

Κανείς δεν έγινε βέβαιος για τίποτε... Τα μάγουλά της νέας έγιναν κατακόκκινα :

— Δεν ήρθα για διασκέδασι! είπε. Τό πρόσωπο του νέου φωτίστηκε από

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 22

Ο δημόσιος υπάλληλος: — Μιλώ σοβαρά, κύριε Πρόεδρε;... Να λύσω δηλαδή τό... ζουνάρι;...

(Τού κ.Μ. Αναστοπούλου)

Ο νέος πομπός των 70 χ.

Συνέχεια από τη Σελίδα 16

οικόν, εις ό,τι αφορά την έπο πτειαν της νομιμότητας των πράξεών του, και της άσκησης ως του Έθνικού του έργου, εις την άρμοδιότητα του Έγρου γιου του Τ.Τ.Τ. εις ό,τι άφο ρά την τεχνικήν του έποπτεϊαν. Έτσι ο Αιτόνομος αυτός όρ γανισμός της Ραδιοφωνίας, ός κατ'αστικήν πραγματικήν Έθνι- κόν, ίδρυμα και θά ήμπορεσεν να έπιτελέσεν τον μέγαν του σκοπόν.

Η Τρίτη Έπιτροπή του Προ γράμματος, έδωσε ό,τι ήδύνα- το μέχρι της στιγμής, και θά δώσεν πρσέχως τό καλύτερον, με προσπάθειαν ή όποια ήρχι- σεν ήδη, συγκεντρώνων Στα- θμόν, όλοκλήρου τοπ πνευματι- κού, καλλιτεχνικού και έπιστη- μονικού κόσμου. Καί συνεχίζει με διασκεΐς βελτιώσεις και προσθήκας νέων όρών, όπως ή Όρα των Έλλήνων του Έξω- τερικού, που είναι άφιερωμένη εις τά ξενιτεμένα παιδιά της Έλλάδος και την Όραν της Βορείου Έλλάδος, που συνέ- βαλε εις τον άγών υπέρ της αλήθειας και της δικαιοσύνης, με την άφιξιν της Διεθνούς Έρευνητικής Έπιτροπής. Άλλά και με τό ειδικόν πρόγραμμα της Έθνικής μας Έορτής που έδωσε τον τόνον εις τον έορτα- σμόν της έπτεϊου της Έλληνι- κής έλευθερίας και άνεξαρτη- σίας.

Εις αυτό ποέπει να προστε- θή και ή δυσκολώτερα προσπα- θεία μας διά την εισαγωγήν

του θηναϊ λαϊκού Ραδιοφώ νου, που πρέπει να θσθή με χοι και του τελευταίου Έλληνι- κού χωριού. Διότι τό χωριό, και οι κάτοικοι του, έχουν πε- ρισσότερο άπ' άλλους τους έλ- λους ανάγκην ν' ακούουν, να μοβαίνουν, να πληροφορούνται, να παρακολουθούν, να φωτίζων- ται και να ενημερώνωνται, εις τά ζητήματα τά πάσης φύσεως. Δι' αυτό, μαζί με την προσπά- θειαν που καταβάλλομεν κύμων και έκκλησιν εις τους Έλληνες της Αμερικής, που τσόν στω- ριώς υάς έδοθήσαν μετά την απελευθέρωσιν, να προσθέσουν και τώρα μιαν ακόμη πολύ με γαλύτεραν βοήθειαν: Να υάς στείλουν Ραδιοφώνια. Να προ- σθέσουν ένα ακόμη δέμα. Ένα δέμα μ' ένα ραδιόφωνο, διά τους συγγενείς τους, διά τους φίλους του, και διά τις ιδιαιτε- ρες τους πατρίδας. Να στεί- λουν ένα Ραδιόφωνο που έχει ά νάγκη τό χωριό τους. Ραδιόφω νο! Η χαρά και ή ύπηρεσία που θά προσφέρουν θά είναι μεγαλύτερη άπ' όλες τις άλ- λες. Καί θά είναι μαζί και Έ- θνική. Σκέπτομαι μάλιστα, να ζητήσω και άπαλλαγίν του δα- σμού, διά τά άποστελλόμενα αυτά προσωπικά ραδιόφωνα, ά- π'ό τους Έλληνες της Αμερι- κής. Διότι πιστεύω ότι ή φωνή της Έλλάδος, ποτέ άλλοτε δεν ήτο τόσο άναγκαία και άπαραί- ητος όχι μόνον εις τό Έξωτε- ρικόν, αλλά και εις τό Έσωτε- ρικόν, όσον σήμεραν.

Η καυμένη ή Πόπη!!»

ΕΥΘΥΜΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΒΑΣΙΛΗ ΙΜΠΡΟΧΩΡΗ

Πρόσωπα :

ΠΟΠΗ. ΜΑΡΙΚΑ...

ΠΟΠΗ : (πολύ συννυσμέ- να)... Ούτε να τον ξαναδώ δέ θέλω πιά!... Πάει, τέλειω- σε!...

ΜΑΡΙΚΑ : ... Έχεις δί- κην Πόπη μου, τί να σου πώ... Απίστευτο!

ΠΟΠΗ : ... Κατεργάρας παιδί μου!... Ψεύτης!... Υ- ποκριτής!...

ΜΑΡΙΚΑ : ... Τρεις μήνες άρραβωνιασμένη!...

ΠΟΠΗ : ... Ούτε υπορου- σα να τό φανταστώ ποτέ αυτό, άπ' τον Πάνο!... Κ' εγώ ή ή κουτή που τούχα δώσιν όλη την καρδιά μου, όλη τη ψυχή μου κ' έχτιζα μαζί του τόσα όνειρα!...

ΜΑΡΙΚΑ : ... Καί φανό- τανε τόσο καλό παιδί, σοβα- ρός, κύσιος...

ΠΟΠΗ : ... Καλοβαλμένες παγίδες Πόπη μου για να ξε- γελιέται κανένας.

ΜΑΡΙΚΑ : ... Δεν τό περί- μενα άπ' τον Πάνο...

ΠΟΠΗ : ... Κατάλαβες μιιά μέρα δεν τον είδα κ' άμέσως... τσιλιπούρησε ό άφιλότημος!...

ΜΑΡΙΚΑ : ... Ήταν του- λάχιστον... καλή αυτή!...

ΠΟΠΗ : ... Μιά... στοα- δοκάνα τί θέλεις νάναί!... Μού φαίνεται πως την ξαίρεις κα- ύμένη, κείνη ή... παρδαλή ή 'Αλέξ!...

ΜΑΡΙΚΑ : ... Μπα, αλή- θεια!... Είνε νόστιμη όμως ή... γρουσουζιά!...

ΠΟΠΗ : ... Έμένα μου λές, μιιά... νουστιμάδα!...

ΠΟΠΗ : ... Άλλά μ' άρεσε ξαίρεις τό... αβώ όπως τον Πάνο... Να τον έδωσες... Τι θεατρίνος!...

ΜΑΡΙΚΑ : ... Θά σου άρνή- θκε στην άρχή φυσικά...

ΠΟΠΗ : ... Εμ βέβαια, φω- νές, όρκους... Όταν υίως ά- νοίξα τό στοματάκι μου και τούπα όλες τις λεπτομέρειες, στην Έκάλη, στο ξενοδοχείο, για την Άλέξ τότε τον είδες κ' έγινε σά... λαμπάδα στον Έπιτάφιο!...

ΜΑΡΙΚΑ : ... Τυχρή ή- σονα Πόπη μου. Να παρακα- λάς τό Θεό που τον έσεκέπα- σες έτσι νωρίς... Τι θά τρά- βαγες αν γινόσουν γυναίκα του...

ΠΟΠΗ : ... Παπώ, θάμουνα μιιά πολύ δυστυχισμένη και τί- ποτ' άλλο!... Μή μου πής είνε ν' άπαυδητεύεται κανένας με κάτι τέτοια... Ήτανε με- γάλο, δυνατό χτύπημα, αυτό για μένα!...

ΜΑΡΙΚΑ : ... Ψυχραιμία χρυσή μου κ' ύπόμονή.

ΠΟΠΗ : ... Πώς μπορώ Μα- ρίκα μου... Καί τον άγαπού- σα τον παιδάριό μου!... Τόν λάτρευα!... Ουσία γινόμενα για δαύτον!...

ΜΑΡΙΚΑ : ... Έλα, μην κάνεις έτσι, σέ παρακαλώ...

ΠΟΠΗ : ... Πονηρός!! Ά- λιτήριος!... Καί τί θά πής πώς κ' ό κόσμος, άντε να

Βγάλης άκρη...

ΜΑΡΙΚΑ : ... Τόν κόσμο θά κυτάξεις τώρα έσύ; Δέ λές που... ξευτέρδεψες μ' ένα τέ- τοιο... ύποκείμενο και σώ- θηκες!...

ΠΟΠΗ : (σχεδόν με κλάμμα- τα)... Γιατί έμεις οι γυναίκες να κάνουμε τέτοιες μεγάλες γκάφες και να πιστεύουμε τό- σο εύκολα!...

ΜΑΡΙΚΑ : ... Γιατί είμα- στε... άδύνατα πλάσματα καλή μου...

ΠΟΠΗ : Κ' έχουμε μιιά εύσι- σθησία άπέραντη, μιιά άγνότη- τα... Ό μασκαράς!...

ΜΑΡΙΚΑ : ... Πόσο ύποφέ- ρεις...

ΠΟΠΗ : ... Τρουερά Μαρί- κα μου!... Δεν υποφέρε να φανταστείς τί... γκουστάρκι- σμα ήτανε αυτό για μένα!... Τρεις μήνες... Μιά ζωή!...

ΜΑΡΙΚΑ : ... Πολύ σέ νοι- ώθα...

ΠΟΠΗ : ... Άκούς εκεί, τό... Τέρας!!... Ουμ... μιιά, προ- χτές τό βράδυ, πόσο μελαγχό- λησε και πόσο λυπήθηκε, όταν τούπα πώς δέ θά τον έδωσα

την άλλη μέρα κ' αυτός φίλε μου... Για τότε τά κανόνισα, πώς τά κατάφερα... βρέθηκε να γλεντάη στην Έκάλη με την παλιδ Άλέξ!... Κατα- πλεκτικό!! Φρίκη!...

ΜΑΡΙΚΑ : ... Πραγματικά!... Καλά... έτσι όμως πώς

τόν είδες μέσα στο ξενοδο- χείο στο δωμάτιο που μού εί- πες!...

ΠΟΠΗ : ... Έγώ χαρή ή- μουνα στο... άπάντη, με τον... Δημητράκη!...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΙΜΠΡΟΧΩΡΗΣ

ΝΕΕΣ

Έκπτώσεις

στην Αποθήκη

ΕΜΜ. Γ. ΜΑΛΑΚΟΥ

ΠΡΟΣΟΧΗ!!!

1 Χρυσοσηλαιωτίσσης	1
Γυναικ. Μεταξωτές Δρ.	3900
Γυν. φιλέ Μεταξωτές	4300
Γυν. Μπαρολέ έξτρα	2500
Κυλότιες	1800
Κομπινάζον	5500
Κομπ. έξτρα έξτρα	8500
Κομπ. έξτρα δίπλο	10900
Κομπ. σαμζέ έξτρα	14500
Κομπ. σαμζέ λούε	18500
Κασκορέ μάλλινα	18500
Υποκ. μόδερ έξτρα	14500
Υποκ. ποιότ. άριστή	18500
Φανέλλες	1800
Φαν. μάλλοβαύ	18600
Κάλτσες άνδρ. σκέτες	1200
Κάλτσες άνδρ. ρινέ	1600
Σοσόνια γυναικ.	1500

Και πολλά άλλα είδη με μι- κρό ελάττωμα στη μισή τι-μή. Πώληση λιανική και χονδρική

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΕΝΝΗΑ

Τού ΦΙΛΛΙΠΣ ΟΠΠΕΝΧΑΪΜ

70Ν

— Δεν είχατε πέσει έξω, άποκρίθηκε ό Μάρτιν. Χθές όμως διάβασα στην έφη- μερίδα ότι ό λόρδος Άντριγκτον τελείως θεραπευμένος, έγκατέλειπε τη κλινική και... καταλαβαίνετε...

— Ό! δεν φαντάζομαι να ήρθατε να τον έπισκεφθώ, έκανε ή Μύριελ. Γιατί σας πληροφορώ ότι ό κολός μου θείος περ- νάει μιιά νέα κρίση έκκεντρικότητας, εις βάρος, όπως πάντοτε, των στενών συγ- γενών και φίλων. Όσον άφορά τους ξε- νους έπισκέπτες, αυτοί πυροβολούνται μό- λης πλησιάζουν αυτή τη πύλη και τά πτώ- ματά τους πετιούνται στην τάφο... Δεν εί-νε έτσι, Ρέυνολντς;

Ό γιγαντώσιμος θυρωρός έβγαλε τό καπέλλο του :

— Θα ήμουν κάπως υπερβολικός αν έ- πεθεβαιών, τά λόγια σας, μιλιάρη, άπο- κρίθηκε. Είνε όμως γεγονός ότι από τη μέρα που ή έξοχότης του μού έδωσε τη σχετική διαταγή, κανένας ξένος δεν περά- σε τό κατώφλι αυτής της πύλης.

Ό Μάρτιν ψιθύρισε :

— Θέλω πολύ να δω τον λόρδο Άν- τριγκτον... Άφού όμως είνε τόσο δύσκολο...

— Πλησιάζω να σας συστήσω στην έξαδέλφη μου, τού είπε ή λαίδη Μύριελ.

Έως εκείνη τη στιγμή ό Μάρτιν δεν είχε προσέξει καθόλου μιιά μελαχρινή κο- πέλλα που καθόταν πλάι στη λαίδη. Η

τελευταία συνέχισε :

— Ό συμπατριώτης αυτός τζέντλεμαν είνε ό κύριος Μόστιν Μπάρνες, ό σημε- ρινός κάτοχος των όδόντων χιλιάδων λι- ρών του έκκεντρικού πατρίδου σου. Κύ- ριε Μπάρνες, σας παρουσιάζω την μίς Λαουρίττα Φόσμπροκ.

Η μίς Λαουρίττα έστεινε ένα μικροσκο- πικό χεράκι με κάποια δειλία, αλλά και με περισσή χάρη. Τό πρόσωπό της ήταν πολύ χλωμό, είχε όμως τά ωραιότερα μά- τια και τις μακρύτερες βλεφάρδες που είχε ιδή ό Μάρτιν στη ζωή του. Η προ- φασία της, χωρίς να είνε ξενική, έπρόδιδε ότι τό αίμα που κυλούσε στις φλέβες της είχε κάτι από τη θερμότητα των νοτίων κλιμάτων.

— Άκουσα πολλές φορές να γίνεται λόγος για σας, κύριε Μπάρνες, είπε ή νία. Σεις είσθε λοιπόν ό περίφημος Τυ- χερός Διαβάτης;

— Φοβόμαι πολύ ότι δεν πρέπει να είμαι έξαιρετικά δημοφιλής στους κύκλους σας, είπε με θλιμμένο τόνο ό Μάρτιν. Σκεφθήτε όμως ότι αν δεν ήμουν εγώ ό Τυχερός Διαβάτης θά ήταν άσφαλώς κά- ποιος άλλος.

— Πολύ όρθος και παρήγορος ό συλ- λογισμός σας, παρετήρησε ή λαίδη Μύ- ριελ. Πές τε μας όμως γιατί θέλετε να ήθε τον θείο μου;

— Θέλω πολύ να τού μιλήσω. Βλέπε- τε... όταν ό λόρδος... Άλλά, νομίζω ότι δεν πρέπει να σας πώ τίποτε...

Έκείνη τη στιγμή έστεινε ή Λαουρίττα στο άφτι της Μύριελ και ψιθύρισε κάτι.

— Θα μείνεται διάλου στο Νέρομπερτ, κύριε Μπάρνες; τόν ρώτησε ή Μύριελ.

— Ναι, Σκοπεύω να μείνω μέχρις αύ- ριο τό απόγευμα. Τά μεσημέρι θά πάρω τό γεύμα μου στο πανδοχείο τού Άν- τριγκτον.

— Άφού είνε έτσι, προσπαθήστε να παρατείνετε τό γεύμα σας ως τις τρεις, τόν συμβούλευσε ή λαίδη Μύριελ. Η μιιά από τις δύο μάς θά φροντίσει να σας στεί- λη ένα σημείωμα. Η Λαουρίττα νομίζει, ότι θά μπορούσαμε να πείσουμε τον λόρ- δο Άντριγκτον να σας δεχθώ. Άν τόν όρώμε στα κέφια του, ίσως τόν καταφέ-

ρουμε. Θα κάνουμε ό,τι μπορούμε...

— Σας εύχαριστώ, είπε ό Μάρτιν.

Τό μικρό αυτοκίνητο άρχισε να άπομα- κρύνεται. Ό Μάρτιν τό παρακολούθησε. Στην καμπί του δρόμου ή Λαουρίττα γύ- ρισε και τού κούνησε φιλικά τό χέρι.

— Όυμμάτα φάραξ; έκανε με δυσπι- στία ό Μάρτιν.

— Ναι. Καί μάλιστα πολύ άσχημης φάραξ! γρύλλισε ό Σολωμών Γκραουντ.

— Της όποιος αύτοσυργός είνε αυτός ό έκκεντρικός άγριάνθρωπος, ό λόρδος Άν- τριγκτον, συνεπλήρωσε ό Βίκτωρ Πόρλ.

Ό Μάρτιν προσπάθησε να καταπνίξη ένα χαμόγελο.

Κατά τό διάστημα της παραμονής μας στο Νέρομπερτ, άρχισε να διηγητά ή κ. Πόρλ, έτυχε να μάθουμε ότι στο Άν- τριγκτον Χώλλ υπάρχουν αρκετοί περίφη- μοι πίνακες και διάφορα άλλα άριστουρ- γήματα Τέχνης. Ζητήσαμε από τόν λόρ- δο Άντριγκτον την άδεια να έπισκεφθώ- με τόν πύργο του και να θαυμάσουμε τους καλλιτεχνικούς αυτούς θησαυρούς. Η έξο- χότης του όμως δεν κοιπαδεχθήκε ν' άπαν- τήσει στο ευγενικό γράμμα μας...

— Ό άθλιος δεν μάς έδωσε σημασία! έμούγκρισε ό Σολωμών.

— Λοιπόν; έκανε ό Μάρτιν, που δεν μπορούσε να κρύψη τό ενδιαφέρον του.

— Όπως ήταν πολύ φυσικό για φανα- τικούς λάτρεις της Τέχνης σαν έμάς, συ- νείχισε ό Πόρλ, ξαναγράψαμε στην έξο- χότητά του, αλλά και πάλι χωρίς αποτέ- λεσμα. Άποφασίσαμε τότε να παρουσιά- σοθμε στον πύργο του και να ζητήσουμε να μάς έπιτραπή ή είσοδος. Μόλις όμως πλη- σιάσαμε στην πύλη τού πύργου, βρεθή- καμε μπροστά σ' ένα γίγαντα μ' ένα πε- λωρίο πιστόλι στο χέρι. Φύγαμε καταγύ- νακισμένοι και μόλις έπιστρέψαμε στο Νέρομπερτ γράψαμε, σ' έντονώτατο ύφος αυτή τη φορά, τρίτη έπιστολή προς τόν λόρδο Άντριγκτον για να διαμαρτυρη- θούμε. Έλάσαμε άμέσως άπάντησιν.

— Έλάσαμε άμέσως άπάντησιν. Η έξο- χότης του μάς έδοκίμασε ότι την έ- πομένη θά έρχόταν ένα αυτοκίνητο για να μάς άδηγήσει στον πύργο...

— Καί ήρθε τό αυτοκίνητο; ρώτησε ό Μάρτιν.

— Μάλιστα, ήρθε. Καί θ' ακούσετε ά- μέσως τί συνέβη! Μόλις ξεκινήσαμε, ό σωφρ έπος είπε ότι ό δρόμος που οδηγεί στο Άντριγκτον Πάρκ έπισκευάζεται και ότι θά μάς πήγαινε από άλλον δρόμο κά-πως μακρύτερο. Στην άρχή δεν ύποπτευθή- καμε τίποτε. Όταν όμως αντίληφθήκαμε ότι τό αυτοκίνητο έτρεχε όλοταχύς πάνω στον μέγαν δρόμο που οδηγεί στο Λον- δόν, άσχύσαμε ν' άνησυχώμε. Έπιχειρή- σα να ρωτήσω τόν σωφρ. Μ' άγριοκύ- ταξε και μού είπε «Σκοπέζ!».

Όταν φθάσαμε στο σημείο όπου μάς θρήκατε, τό αυτοκίνητο φρέναρε άπότομα. Ό σω- φρ μάς διέταξε να κατεβούμε, μάς έδω- σε ένα σημείωμα κι άπομακρυνθήκε άμέ- σως!...

— Τό σημείωμα τί έλεγε;

— Είχε μονάνα δυό φράσεις και την ύπογραφή τού λόρδου Άντριγκτον: «Η πέζοπορία είναι τό δραστικώτερο φάρμακο κατά της αρτηριοσκλήρωσης». Έλεγε ή πρώτη φράση:

— Κοί ή δεύτερη;

— Ό κ. Βίκτωρ Πόρλ κύτταξε τόν Μάρ- τιν γαργάλητας τό μακρύ πηγούνι του.

— Α!... ψιθύρισε. Η δεύτερη φράση...

— Η δεύτερη φράση ενδισαφέρει μόνον έμάς τους δυό! δήλωσε ό Σολωμών, έ- πεμβαίνοντας.

— Πρέπει να μάς συγχωρήσετε, νεαρέ μου φίλε, είπε άπλά ό κ. Πόρλ, αν στο σημείο αυτό οι έκμισθητρείς μας σας φέρονται κάπως άόριστοι. Πάντως, ή δέ- τερη φράση τού σημειώματος ήταν άρ-

πάνω στο κούτσουρο στην άκρη τού έρη- μικού δρόμου;

— Γύρω από την περιπέτειά μας αυτή ύπάρχει πολύ λιγώτερο μυστήριο, άπ' ό,τι φαντάζεσθε, νεαρέ μου... Υπήρξαμε θύματα φάραξ, κύριε Μπάρνες!

— Θύματα φάραξ; έκανε με δυσπι- στία ό Μάρτιν.

— Ναι. Καί μάλιστα πολύ άσχημης φάραξ! γρύλλισε ό Σολωμών Γκραουντ.

— Της όποιος αύτοσυργός είνε αυτός ό έκκεντρικός άγριάνθρωπος, ό λόρδος Άν- τριγκτον, συνεπλήρωσε ό Βίκτωρ Πόρλ.

Ό Μάρτιν προσπάθησε να καταπνίξη ένα χαμόγελο.

Κατά τό διάστημα της παραμονής μας στο Νέρομπερτ, άρχισε να διηγητά ή κ. Πόρλ, έτυχε να μάθουμε ότι στο Άν- τριγκτον Χώλλ υπάρχουν αρκετοί περίφη- μοι πίνακες και διάφορα άλλα άριστουρ- γήματα Τέχνης. Ζητήσαμε από τόν λόρ- δο Άντριγκτον την άδεια να έπισκεφθώ- με τόν πύργο του και να θαυμάσουμε τους καλλιτεχνικούς αυτούς θησαυρούς. Η έξο- χότης του όμως δεν κοιπαδεχθήκε ν' άπαν- τήσει στο ευγενικό γράμμα μας...

— Ό άθλιος δεν μάς έδωσε σημασία! έμούγκρισε ό Σολωμών.

— Λοιπόν; έκανε ό Μάρτιν, που δεν μπορούσε να κρύψη τό ενδιαφέρον του.

— Όπως ήταν πολύ φυσικό για φανα- τικούς λάτρεις της Τέχνης σαν έμάς, συ- νείχισε ό Πόρλ, ξαναγράψαμε στην έξο- χότητά του, αλλά και πάλι χωρίς αποτέ- λεσμα. Άποφασίσαμε τότε να παρουσιά- σοθμε στον πύργο του και να ζητήσουμε να μάς έπιτραπή ή είσοδος. Μόλις όμως πλη- σιάσαμε στην πύλη τού πύργου, βρεθή- καμε μπροστά σ' ένα γίγαντα μ' ένα πε- λωρίο πιστόλι στο χέρι. Φύγαμε καταγύ- νακισμένοι και μόλις έπιστρέψαμε στο Νέρομπερτ γράψαμε, σ' έντονώτατο ύφος αυτή τη φορά, τρίτη έπιστολή προς τόν λόρδο Άντριγκτον για να διαμαρτυρη- θούμε. Έλάσαμε άμέσως άπάντησιν.

— Έλάσαμε άμέσως άπάντησιν. Η έξο- χότης του μάς έδοκίμασε ότι την έ- πομένη θά έρχόταν ένα αυτοκίνητο για να μάς άδηγήσει στον πύργο...

— Καί ήρθε τό αυτοκίνητο; ρώτησε ό Μάρτιν.

— Μάλιστα, ήρθε. Καί θ' ακούσετε ά- μέσως τί συνέβη! Μόλις ξεκινήσαμε, ό σωφρ έπος είπε ότι ό δρόμος που οδηγεί στο Άντριγκτον Πάρκ έπισκευάζεται και ότι θά μάς πήγαινε από άλλον δρόμο κά-πως μακρύτερο. Στην άρχή δεν ύποπτευθή- καμε τίποτε. Όταν όμως αντίληφθήκαμε ότι τό αυτοκίνητο έτρεχε όλοταχύς πάνω στον μέγαν δρόμο που οδηγεί στο Λον- δόν, άσχύσαμε ν' άνησυχώμε. Έπιχειρή- σα να ρωτήσω τόν σωφρ. Μ' άγριοκύ- ταξε και μού είπε «Σκοπέζ!».

Όταν φθάσαμε στο σημείο όπου μάς θρήκατε, τό αυτοκίνητο φρέναρε άπότομα. Ό σω- φρ μάς διέταξε να κατεβούμε, μάς έδω- σε ένα σημείωμα κι άπομακρυνθήκε άμέ- σως!...

— Τό σημείωμα τί έλεγε;

— Είχε μονάνα δυό φράσεις και την ύπογραφή τού λόρδου Άντριγκτον: «Η πέζοπορία είναι τό δραστικώτερο φάρμακο κατά της αρτηριοσκλήρωσης». Έλεγε ή πρώτη φράση:

— Κοί ή δεύτερη;

— Ό κ. Βίκτωρ Πόρλ κύτταξε τόν Μάρ- τιν γαργάλητας τό μακρύ πηγούνι του.

— Α!... ψιθύρισε. Η δεύτερη φράση...

— Η δεύτερη φράση ενδισαφέρει μόνον έμάς τους δυό! δήλωσε ό Σολωμών, έ- πεμβαίνοντας.

— Πρέπει να μάς συγχωρήσετε, νεαρέ μου φίλε, είπε άπλά ό κ. Πόρλ, αν στο σημείο αυτό οι έκμισθητρείς μας σας φέρονται κάπως άόριστοι. Πάντως, ή δέ- τερη φράση τού σημειώματος ήταν άρ-

κετά προσβλητική γιά μ'ας τους δυο— δηλαδή τέτοια ακριβώς που έπρεπε να πε ριμένουμε, αν πάρωμε υπ' όψη μας τις παλαιότερες σχέσεις μας με τον λόρδο...

— "Α!... "Ωστε τον γνωρίζετε και σ'ας γνωρίζει!... έκανε ο Μάρτιν με έκπληξη.

— "Αλλοτε, πρό πολλών ετών, οι σχέ- σεις μας με τον εξοχώτατο ήσαν στενώ- τατες... είπε ο κ. Πόρλ. Γνωρισθήκαμε σε κάποιον πολύ μακρινό τόπο και κανείς τότε δεν μπορούσε να φαντασθή ότι ο κα- λός μας φίλος θα κατελάμβανε μία τόσο περίεπλη θέση στην κοινωνία. Ήταν πο- λυ εύχαριστος νέος την εποχή εκείνη ο λόρδος "Αντριγκτον. Δεν είχε όμως κα- θόλου ήθικες αγκές...

Τη στιγμή εκείνη μπήκε στη σάλλα η ιδιοκτήτρια του πολυδοχείου κρατώντας έ- να χρυσό φακέλλο.

— Ποιος από τους κυρίους ονομάζεται Μάρτιν Μπάρνες; ρώτησε.

— Μάλλοι εγώ... έκανε ο Μάρτιν, παίρνοντας το γράμμα.

— Τό στέλνουν απ' τον πύργο, είπε η αγαθή γυναίκα. "Απάντησι δεν χρειάζε- ται...

— Συγγνώμη... είπε ο Μάρτιν και άνοιξε τον φακέλλο, ενώ οι δυο άνδρες τον κύταζαν με αποκαλυπτο ενδιαφέρον.

Τό σημείωμα που ήταν μέσα στον φα- κέλλο ήταν ολιγόλογο: «Ο λόρδος "Αν- τριγκτον θα σ'ας δεχθή σήμερα τό απόγε- μν στις 3. "Εσσιελίστας θα δρήςτε άδειαν εισόδου γιά τό θυρωρό».

"Η άδεια εισόδου ήταν ένα απλό έπι- σκεπτήριο του λόρδου με την ιδιοχείρη ύ- πογραφή του. Ο Μάρτιν έβαλε τό σημεί- ωμα και τό μπιλλιέτο μέσα στο φακέλλο και μετά, τό φακέλλο στην τσέπη του.

— "Ωστε έχετε σχέσεις με τον πύργο; ρώτησε ο κ. Πόρλ με μελιστάλακτο ύφος.

— Ναι... Δηλαδή... ήρθα γιά να συ- ζητήσω με τον λόρδο γιά ένα υπόθεσι εν- τελώς άτομική.

Σήμερα τό πρωί την ώρα που κατέβαλλα μάταιες προσπάθειες γιά να εξευμενίσω τον θυρωρό, συνήντησα τυχαίως την άνεσηά του λόρδου με την ό- ποία γνωρίζομαι. "Υποθέτω ότι πρόσ- χαν της ο λόρδος μου στέλνει την άδεια εισόδου...

— "Αδεια εισόδου! έκανε ο Σολομών Γκράουντ γουρλώνοντας τα μάτια του.

— "Αδεια εισόδου στον πύργο;... ρώ- τησε γλυκά και ο κ. Πόρλ.

— Ναι, άποκρίθηκε ο Μάρτιν.

Και οίχοντάς μία ματιά στο ρολόι του χεριού του, πρόσθεσε:

— Τρεις παρά είκοσι! Μόλις προλα- βαίνω!...

Σηκώθηκε και ύποκλίθηκε.

— Κύριοι, είπε, θα μου επιτρέψετε... Σ'ας εύχαριστώ πολύ γιά την καλή σας συντροφιά και τό άρωχότατο γεύμα. "Ελ- πίζω να συναντηθούμε πάλι... Χαίρετε!

— Χαίρετε, κύριε Μπάρνες, απήντησαν με μία φωνή οι δυο φίλοι.

Ο Μάρτιν βγήκε με γοργό βήμα από τη χαμηλοτάβανη σάλλα και διευθύνθηκε προς τό αυτοκίνητό του. Οι δυο εκείνοι άνθρωποι δεν τον ένέπνεον την παραμι- κρή έμπιστοσύνη. Τό βλέμμα τους δεν του άρεσε καθόλου. Είχε κάτι από την ψυχρότητα του βλέμματος των φιδιών...

Καθώς άπλωνε τό χέρι γιά ν' άνοιξη τη πορτιέρα του αυτοκινήτου, άκουσε τη φωνή του κ. Πόρλ:

— Κύριε Μπάρνες μία στιγμή, σ'ας πα- ροκαλώ!

Γύρισε κάπως νευρισμένος:

— Τι συμβαίνει; ρώτησε με άπότομο τόνο.

— Κύριε Μπάρνες... συνέχισε ο κ. Πόρλ, προσπαθώντας να χαμογελάσει. Σ'ας κάνω μία πρόταση: "Αγοράζουμε αυτή την άδεια εισόδου που σ'ας έστειλε ο λόρδος. Σ'ας προσφέρουμε πεντακόσιες λίρες!

Ο Μάρτιν τον κύταζε κατάπληκτος.

— Πεντακόσιες λίρες;

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ στο έπόμενο.

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»—Σελίς 26

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΔΗΜ. Ι. ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ: "Η Βίβλος υπό τό φώς της "Επιστήμης. "Εκδο- σις δευτέρα με συμπληρώσεις. "Α- θήναι 1946.

Ο κ. Μαγκριώτης είναι, ως γνωστό, έ- νας άνώτερος υπάλληλος του υπουργείου Οικονομικών, με νομική μόρφωση, αλλά και με πλατύτητα κατάρτιση και διανόη- ση, τέτοια που να μπορεί να καταπιαστή με ένδιαφέροντα τη ζωή και την "Επιστή- μη γενικότερα ζητήματα. Γιά τό βιβλί- ο του αυτό είχαμε κι άλλοτε ασχοληθή στην πρώτη έκδοση και διατυπώσαμε τότε την επαινετική, αναλυτική μας κρίση. Στη νέα έκδοση ο συγγραφέας προτάσσει τις χαρακτηριστικές κρίσεις που διατυπώθη- καν γι' αυτό κι άκόμα προσθέτει κι άλ- λες άποδείξεις κι άλλες άποψεις γιά την άληθινή ιστορική ύπαρξη της Βίβλου και γιά τη μεγάλη της σημασία.

Τό βιβλίο του κυρίου Δημ. Μαγκριώτη έρχεται ευθύς άμέσως μετά την έκδοση της Διακήρυξης της Χριστιανικής "Ενώσε- ως "Επιστημόνων, στην όποία είχε κι' αυ- τός προσυπογράψει, και άποτελεί συνεπώς μία ουσιαστική συμβολή στην επιστημονική διαφώτιση του Κοινού άπάνω στα μεγάλα ζητήματα της χριστιανικής θρησκείας ά- πό την πλατύτερη, ιστορική, κοινωνική και ήθική σημασία της.

ΧΡΙΣΤΟΥ Α. ΓΙΑΝΝΟΥΛΟΠΟΥ- ΛΟΥ: "Η Φυσιολατρεία στη Νεο- ελληνική Ποίησι. "Αθήναι 1947.

"Από τον άκούραστο και παλιό προ- τεργάτη της φυσιολατρικής ιδεολογίας και της εκδρομικής κίνησης στη χώρα μας κ. Χρ. Γιαννουλόπουλο ήταν πολύ φυσικό να περιμένουμε μία τέτοια βαθύτερη μελέτη γύρω στα θέματα που τον συγκινούν και τον ένδιαφέρονταν σαν διανοούμενο και φυ- σιολάτρη. Βέβαια τό θέμα που διάλεξε να πραγματευθή είναι εξαιρετικά πλατύ και δύσκολο και δε μπορούμε να πούμε πως ή μελέτη του εκάλυψε την είδική, έμπερι- στατωμένη και με γενικότερη φαντασία και κρίση, που χρειάζεται, αντιμετώπισή του. "Αλλως τε κι ο ίδιος ο κ. Γιαννουλό- πουλος με άξίεπαινη και εύσυνειδητή με- τριοφροσύνη τό παραδέχεται και τό δηλώ- νει, πως άκόρεστηκε να βεβιαλέη και να συνδέσει με τη φυσιολατρεία μερικά από τα πιο χαρακτηριστικά πώήματα της νε- ώτερης λογοτεχνίας μας. Είναι άναμφισβή- τητο πάντως πως ο κ. Γιαννουλόπουλος, μέσα σ' αυτή τά πλαίσια του θαυμασμού και της αγάπης του στη φυσιολατρεία και την ποίηση, πέτυχε τό σκοπό του και προσέφερε μία εύγενικά υπηρεσία. Τό βι- βλίο του προλογίζεται από τό γνωστό και διακεκριμένο λόγιο κ. Φάνη Μιχαλό- λουλο.

Γ. Κ. ΣΤΑΜΠΟΛΗΣ

'Εδω 'Αθήναι!

"Ηνίοχος κατά "Ομίλου "Ωπερ γάτος κατά σκύλλου...

"Ηνίοχος θα πή άμαξας: Θά πή και καρροτσέρης: Πού π'σας θέλεις, τον ρωτάς, Γιά να μ'ας π'ας και να μ'ας φέρης.

Δουλειά—λοιπόν—ό "Ηνίοχος Δεν είχε—δουλειά βρήκε: Και τον "Ιστιοπλοΐκου, —Φτωχόν "Ομίλου άπολοΐκου— Μέσ' στο ρουθούνι μπήκε!...

"Αντίς να πάη και να γραφή, (Μ' επίδομα να πορευτή), Τ'αμείον άνεργείας: Λύσσαζε και κατέφυγε Σ' ένόμους ένεργείας. Γιά να στερήση τό ψωμί, Φτωχών "Ιστιοπλοΐων: Ναυτών άνιδιοτελών: Και παντελώς άθρών...

—"Ηνίοχος ο των Δελφών! Στιγές κι' αγαλματένιος: Χυτός, χαλκοματένιος: Με την όκ'α να πουληθή, Μπακίρι κι' άν έκτιμηθή, Θά γίνη χρυσάφενιος!... Τόβαλε πείσμα και δουλή, "Ομως ο κρατένιος. Στα σοβόρα, στα χωρατά, Να εφ'α τό ξένα τό λεφτά, Της "Ιστιοπλοΐας! Τό πείσμα του είν' τόσο πολύ, Πού κι' άβδιαν προκαλεί, Μέχρι... ναυτίας!... —Θέλει να πάη σιεύς Δελφούς: Μέσ' της Πυθίας τους χορσμούς... —Και ποιος τον έμποδίζει; "Αν έχη άμάξ' κι' άλογα: ("Ας μη ζητήη παράλογα:) "Ας ζήψη κι' άς βαδίζη! "Αντίς να κουνοδίζη...

—Θέλει τό δρόμο του δμαλό, (Ποιος δεν τό θέλει τό καλό;) Και ν'αν' κι' άσφαλτωμένος: (ό τσαμένος!...) Μ' άφού είνε ο δρόμος του κακός, "Ας πάν... "Ιστιοπλοΐκως, Γιά ν'αν' κι' άσφαλτισμένος. "Από τον κάθε κίνδυνο: Κι' από τους Κουκουέδες, Π' άν τύχη και τον πιάσουνε, Αυτοί, δε θα διατάσουνε, Να πούνε στην "Αμερική, Ν'άλλαξη την πολιτική, Γιά να τον άποκτήση: Κι' αυτή θα συμφωνήση: Και θα μ'ας παρατήση!...

Ο κόσμος άφνίσας: Δεν έξοει πούθε πάει: Κι' "Ηνίοχον ζητάει. Κι' αυτός τεμπέλης κι' άβούλος, Τά ψωροκατομύρια Του "Ομίλου ζητάει...

Σ'αν όλους τους "Ηνίοχους, Κι' αυτός είν' καυκατζής: Μά θαν' του βρούμε λύσι. Τα ζόρικ' αν άφήση: —Νά βάλη στ' άρμα του άρμενα. Να γίνη γεμιστή: Και ν' άρμενισή, Και τότε πιά στον «"Ομιλο της "Ι- στιοπλοΐας» Νομίμως θα γραφή, Κι' από τά κατομύρια Θαλσσοδονειστρίας. Δικαίως θ' άλειφθή: Και στο κονάκι των Δελφών, Τότε, άσφαλής, μετά τιμών, Θά πορευτή...

—"Η μόνη ή λύσις λογική: Και πραγματική αυτή είνε: Μ' αν δεν τ' άρέσει, "Ας κάτση ΕΔΩ!... ΑΘΗΝΑΙ!...

Α. ΑΝΑΠΛΙΩΤΗΣ

'Ο πρίγκης της Ιεριχώ

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΕΝΑΝ ΑΡΧΑΙΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΝΑΟ...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'. Η ΝΑΤΑΛΙΑ ΦΕΥΓΕΙ...

Ο Μαξίμ Ντυτιγιέλ κι οι ύπνρέτες εί- χαν έπιστρέψει στη βίλλα Μιραντόρ, στις 11 τό βράδυ. Η Ναταλία βρήκε τον Μαξίμ πολύ άνησυχό. Την άναζητούσε πόν- του μ' ένα φανάρι στο χέρι.

— "Ηρθατε λοιπόν; φώναξε μόλις την είδε. Τί γινήκατε; Πήρα έναν τρόμο!... Κι αυτός ο διοβολοδαρώνος... Σ'ας έν- κατέλειψε...

Χωρίς να δώση την παραμικρή εξήγη- ση η Ναταλία κλείσθηκε στο δωμάτιό της. Τό ίδιο έκανε και την άλλη μέρα, όταν έπέστρεψαν η Ζαννί και η "Ανριέτ, που πληροφόρηθηκαν τά διατρέξαντα. Η Να- ταλία δεν έδωσε καμμιάν άπάντηση στις ερωτήσεις. Ο Φορβίλ, που κατέφθασε κι αυτός καταπραγμένος, δεν υπορούσε να της άποσπάση λέξη.

Μά, τί συνέβη, τέλος πάντων. Να- ταλία; Φαίνεται ότι έφυγε από τη βίλ- λα. Πού πήγε; Μήπως σε παρέσυρε διά της βίας αυτό τό ύποκείμενο; Και π'ως ξέφυγε από τά χέρια του; "Εκείνη σήκωσε τους ώμους και άπη- λησε ότι ήταν ελεύθερη να κανή ό,τι θέ- λει...

— Λοιπόν, θα σου πω τη γνώμη μου, Ναταλία, Γι' αυτό εγκατέλειψε τό ταξίδι- μου και ξαναγύρισε έδω: "Είμαι πεπει- σμένος ότι ο ψευδοδαρώνος αυτός είνε συ- νενοχος της συμμορίας, κι από τους πιο επικτητους μάλιστα! Η χαμένη μνήμη του, παραμυθί! "Ενας τρόπος γιά να κι- νη τό ένδιαφέρον... Πιστέψε με όμως: Να- ταλία... Ο άνθρωπος αυτός είνε συνε- νοχος του πρίγκηπος της Ιεριχώ. Τί λές εσύ, Μαξίμ;

— Συμφωνώ άπόλυτα... Πρόκειται πε- ρι τυχοδιώκτου, μεγάλης όλκης! Την τρίτη μέρα οι έφημερίδες της Κυ- ανής "Ακτής είχαν υιάν είδηση που με- γάλωσε περισσότερο την ταροχή των άν- θρώπων της βίλλας Μιραντόρ. Ο Μαξίμ τη διάβασε μεγαλοφώνως:

«Ένα μυστηριώδες έγκλημα.—Συνταρα- κτικές άποαυλίες γιά τη συμμορία του πρίγκηπος της Ιεριχώ.—Την προπερασμέ- νη νύχτα, κατά τη μία μετά τά μεσάνυ- χτα μία περίπολος από ποδηλατιστάς ά- στυνομικούς, άντελήφθη κάτι τό ύποπτο στον παρολικό δρόμο της παλιάς συ- νοικίας της Νικαίας. Οι άστυνομικοί κα- τέφθασαν τη στιγμή ακριβώς που ένας άν- θρώπος σωριαζόταν χάμω τραυματισμέ- νος, ενώ ένας άλλος, αυτός που τον είχε χτυπήσει, έφευγε δρομιαίως. Καταδιωχθείς από τους άστυνομικούς, ο δρόστης έπή- δωσε σε μία δάσκα όπου τον περίμεναν πολλοί άλλοι. "Επιφελοόμενοι του νυκτε- ρινού σκότους οι άνθρωποι της δάσκας με- τον δράστη του τραυματισμού κατόρθω- σαν ν' άπομακρυνθούν και να έξωφαι- ν...

σθούν. "Όσο γιά τον τραυματισμένο, αυ- τός είχε δεχθή μία στιλετιά ανάμεσα στους ώμους. Μόλις άνέπνεε. Μεταφερθείς στο πλησιέστερο φαρμακείο, άρχισε να προσέφη διάφορες λέξεις. "Από τά λόγια του, διεπιστώθησαν τά έξης: Τό όνομά του ήταν "Αχμέτ. Τούρκος. Πρίν πέντε χρόνια, τον είχε στρατολογήσει στη Σμύρ- νη ένας Κορσικανός όνόματι Μπουνιάς, που ήταν ύπορχός του άρχιπαιρατού της Ιεριχώ. "Ελαβε μέρος σ' όλες τις πειρατείες και μάζεψε αρκετά χρήματα. Τον Ιεριχώ τον έβλεπε πολύ σπάνια, γιατί ο άρχιπαιρατής διηύθυνε τις έ- πιχειρήσεις του από μακριά, διαβιβά- ζοντας τις διαταγές του μέσω του Μπ- ονιάς. Τον τελευταίο καιρό οι δουλειές πήγαιναν πολύ άσχημα. Την προπερασμέ- νη νύχτα ή συμμορία των πειρατών πήγε με δυο δάρες στην άκτή του "Εστερέλ, σε μία βίλλα όπου διαμένει μία ξένη πο- λύ πλούσια. Τό κόλπο ήταν καλά προ- σχεδιασμένο και οι κοκυόργοι ύπελόγизαν σε μεγάλα κέρδη. Ο Μπουνιάς είχε έπι- σκεφθή την έρημική βίλλα από νωρίς, μα- ζι μ' ένα σύντροφό του όνόματι Λουδοβί- κο και μία "Ιταλίδα τραγουδίστρια. Και οι τρεις είχαν καμουφλαρισθή σε πλανόδι- ους μουσικούς. Στις 8,30 τό βράδυ δό- σθηκε τό σύνθημα της έφόδου κατά της βίλ- λας. "Εξαφνω όμως στην ταράσσα της βίλλας άνσας μία μεγάλη φωτιά και τό γκόγκ άρχισε να μεταδίδη τό σήμα του κινδύνου. Θέλοντας και μη οι πειρατοί έ- κωναν κοινωνική μεταβολή κι άπομακρύ- νθηκαν. Ο Μπουνιάς έπέστρεψε στη Νι- καία με τό τσάνο. Ο "Αχμέτ έξω φρενών

για την άποτυχία, τώρριζε στο πιστό. Πε- ριμένα τον Μπουνιάς στην προκυαία, τον κατηγορούσε ότι τούκανε προδοσίες και του ζήτησε τό μερίδιο από τά λάφυρα. Φιλονικεία, γροθίες, και τελικά έγκλημα. Ο "Αχμέτ εξένεινεσε βρίζοντας τον άρχη- γό του. "Εν τώ μεταξύ συνεχίζονται υπό της άστυνομίας οι έρευνες στο λιμάνι και σ' όλο τό μήκος της Κυανής "Ακτής. Μέ- χρι της στιγμής δεν έπετεύχθη κανένα ά- ποτέλεσμα. Είναι όμως άπόλυτα βέβαιο ότι ή συμμορία του πρίγκηπος της Ιε- ριχώ ένεφανίσθη στην άκτή του "Εστερέλ. Η άστυνομία προσπαθεί να μάθη ποιά βίλλα ύπέστη την επίδρομή».

— Λοιπόν; Τίς λές, Ναταλία; ρώτη- σε ο Φορβίλ όταν τελείωσε τό διάβασμα.

— Ο Μαξίμ άρχισε να κοιμωρημονή.

— Δεν σ'ας τώλεγα εγώ; Βλέπετε που είχα δικήν υπόπτευσημ'αι τους μουσι- κούς; Λοιπόν, πως έγινε ή επίθεση; Να- ταλία; "Ακουσε τις δάρες; Ποιος ά- ναψε τη φωτιά στην ταράσσα; Ποιος χτύ- πησε τό γκόγκ;...

— Η Ναταλία δεν έλεγε τίποτε. Ήταν φα- νερό ότι δεν ήθελε να δώση καμμιά πλη- ροφορία.

— Σ'ας παρακαλώ να πάψετε να μ' έ- νοχλήτε μ' αυτή την ιστορία, είπε.

— Και όμως είτε τό θέλεις είτε όχι, πρέπει να μιλήσης. Ναταλία, έπιμένει ο Φορβίλ, που διασθανόταν ότι ύπήρχε κά- ποιο μυστικό που συνέδεε τη νέα με τον "Ελλεν-Ρόκ.

— Γιατί;

— Γιατί ή άστυνομία θα έλθη όπωσδή- ποτε έδω.

— Π'ως τό ξέρεις;

— Οι φλυαρίες των ύπνρετών δεν εί- νε δυνατόν, παρά να φθάνουν στ' άκτιά των "Αρχών.

— Μου ύποσχέθηκαν ότι δεν θα πούν τίποτε. Τους πλήρωσα.

— Θά γνωσθή όμως τό πέρασμα των μουσικών.

— Και ύστερα;

— Θά σ'ας καλέσουν σε άνάκριση.

— Ο! άπάντησε ότι δεν ξέρω τίποτε.

— Θά κρατήσης μυστική την έπίσκε- ψη του "Ελλεν-Ρόκ. Δεν θα δθηθήσης την άστυνομία να έξερκρίβωσι ποιο είνε αυτό τό μυστηριώδες πρόσωπο; Και τί ρόλο έπαίξε εν συνεννοήσει με τους πει- ρατές;

— Δεν θέλω ν' άναμυχθώ στις πράξεις του δαρώνου "Ελλεν-Ρόκ! δήλωσε η Να- ταλία.

— Και αν σε άνομηση ή άστυνομία;

— Αν οι έφημερίδες δημοσιεύσουν τό όνο- μά σου, τό όνομά του; Σου άρέσει αυτό;

— Η Ναταλία σήκωσε τους ώμους της, χωρίς να πη τίποτε.

Κατά τις 3 τό απόγεμα έγνώσθη ότι οι χωροφύλακες επέσκόπτιον τό βίλλες, που βρίσκονταν στο άνατολικό μέρος του "Εστερέλ. Ο κύκλος έστένεσε γύρω από τη βίλλα Μιραντόρ. Στις 5 ο Μαξίμ βγή- κε να μάθ νεώτερα. "Επέστρεψε κατασυχ- κινημένος.

— Τον είδα όπως σ'ας βλέπω!...

— Ποιον;

— Τον "Ελλεν-Ρόκ!

— Βρίσκεται έδω κοντά; ρώτησε ο Φορβίλ. Είσαι δέβματος Μαξίμ;

— "Απόλυτα. "Επεχείρησε να κρυφθή, άλλ' ήτον άργά: Πρόλαβα και τον είδα...

— Η Ναταλία φαινόταν συλλογισμένη. "Αποτραβήχθηκε πολύ νωρίς στο δωμάτιό της και προσπάθησε να κοιμηθή, με την άπάφασι να σπικώθ'η πρωί και να φύγη.

Την έπαισιον έστειλε με την καυσιέ- ρα της ένα σημείωμα στον Φορβίλ που τούλεγε ότι ήταν λίγο αδιάθετη και θα έβανε στο κρεβάτι. Τον παρακαλούσε δε να δώση παραπλανητικές άπαντήσεις στην άστυνομία.

Στις 9 όμως παρουσιάσθηκε ο "Ελλεν- Ρόκ, ζητώντας να γίνη δεκτός από την Ναταλία! Ο Φορβίλ άπουσιάζε. Η Να-

— Αυτό που σου λέω! Είσαι δει- λός, προδότης, ψεύτης, μασκαράς!...

— "Ε, λοιπόν; Και τί σ' ένδιαφέ- ρει τί είμαι;

για την άποτυχία, τώρριζε στο πιστό. Πε- ριμένα τον Μπουνιάς στην προκυαία, τον κατηγορούσε ότι τούκανε προδοσίες και του ζήτησε τό μερίδιο από τά λάφυρα. Φιλονικεία, γροθίες, και τελικά έγκλημα. Ο "Αχμέτ εξένεινεσε βρίζοντας τον άρχη- γό του. "Εν τώ μεταξύ συνεχίζονται υπό της άστυνομίας οι έρευνες στο λιμάνι και σ' όλο τό μήκος της Κυανής "Ακτής. Μέ- χρι της στιγμής δεν έπετεύχθη κανένα ά- ποτέλεσμα. Είναι όμως άπόλυτα βέβαιο ότι ή συμμορία του πρίγκηπος της Ιε- ριχώ ένεφανίσθη στην άκτή του "Εστερέλ. Η άστυνομία προσπαθεί να μάθη ποιά βίλλα ύπέστη την επίδρομή».

— Λοιπόν; Τίς λές, Ναταλία; ρώτη- σε ο Φορβίλ όταν τελείωσε τό διάβασμα.

— Ο Μαξίμ άρχισε να κοιμωρημονή.

— Δεν σ'ας τώλεγα εγώ; Βλέπετε που είχα δικήν υπόπτευσημ'αι τους μουσι- κούς; Λοιπόν, πως έγινε ή επίθεση; Να- ταλία; "Ακουσε τις δάρες; Ποιος ά- ναψε τη φωτιά στην ταράσσα; Ποιος χτύ- πησε τό γκόγκ;...

— Η Ναταλία δεν έλεγε τίποτε. Ήταν φα- νερό ότι δεν ήθελε να δώση καμμιά πλη- ροφορία.

— Σ'ας παρακαλώ να πάψετε να μ' έ- νοχλήτε μ' αυτή την ιστορία, είπε.

— Και όμως είτε τό θέλεις είτε όχι, πρέπει να μιλήσης. Ναταλία, έπιμένει ο Φορβίλ, που διασθανόταν ότι ύπήρχε κά- ποιο μυστικό που συνέδεε τη νέα με τον "Ελλεν-Ρόκ.

— Γιατί;

— Γιατί ή άστυνομία θα έλθη όπωσδή- ποτε έδω.

— Π'ως τό ξέρεις;

— Οι φλυαρίες των ύπνρετών δεν εί- νε δυνατόν, παρά να φθάνουν στ' άκτιά των "Αρχών.

— Μου ύποσχέθηκαν ότι δεν θα πούν τίποτε. Τους πλήρωσα.

— Θά γνωσθή όμως τό πέρασμα των μουσικών.

— Και ύστερα;

— Θά σ'ας καλέσουν σε άνάκριση.

— Ο! άπάντησε ότι δεν ξέρω τίποτε.

— Θά κρατήσης μυστική την έπίσκε- ψη του "Ελλεν-Ρόκ. Δεν θα δθηθήσης την άστυνομία να έξερκρίβωσι ποιο είνε αυτό τό μυστηριώδες πρόσωπο; Και τί ρόλο έπαίξε εν συνεννοήσει με τους πει- ρατές;

— Δεν θέλω ν' άναμυχθώ στις πράξεις του δαρώνου "Ελλεν-Ρόκ! δήλωσε η Να- ταλία.

— Και αν σε άνομηση ή άστυνομία;

— Αν οι έφημερίδες δημοσιεύσουν τό όνο- μά σου, τό όνομά του; Σου άρέσει αυτό;

— Η Ναταλία σήκωσε τους ώμους της, χωρίς να πη τίποτε.

Κατά τις 3 τό απόγεμα έγνώσθη ότι οι χωροφύλακες επέσκόπτιον τό βίλλες, που βρίσκονταν στο άνατολικό μέρος του "Εστερέλ. Ο κύκλος έστένεσε γύρω από τη βίλλα Μιραντόρ. Στις 5 ο Μαξίμ βγή- κε να μάθ νεώτερα. "Επέστρεψε κατασυχ- κινημένος.

— Τον είδα όπως σ'ας βλέπω!...

— Ποιον;

— Τον "Ελλεν-Ρόκ!

— Βρίσκεται έδω κοντά; ρώτησε ο Φορβίλ. Είσαι δέβματος Μαξίμ;

— "Απόλυτα. "Επεχείρησε να κρυφθή, άλλ' ήτον άργά: Πρόλαβα και τον είδα...

— Η Ναταλία φαινόταν συλλογισμένη. "Αποτραβήχθηκε πολύ νωρίς στο δωμάτιό της και προσπάθησε να κοιμηθή, με την άπάφασι να σπικώθ'η πρωί και να φύγη.

Την έπαισιον έστειλε με την καυσιέ- ρα της ένα σημείωμα στον Φορβίλ που τούλεγε ότι ήταν λίγο αδιάθετη και θα έβανε στο κρεβάτι. Τον παρακαλούσε δε να δώση παραπλανητικές άπαντήσεις στην άστυνομία.

Στις 9 όμως παρουσιάσθηκε ο "Ελλεν- Ρόκ, ζητώντας να γίνη δεκτός από την Ναταλία! Ο Φορβίλ άπουσιάζε. Η Να-

για την άποτυχία, τώρριζε στο πιστό. Πε- ριμένα τον Μπουνιάς στην προκυαία, τον κατηγορούσε ότι τούκανε προδοσίες και του ζήτησε τό μερίδιο από τά λάφυρα. Φιλονικεία, γροθίες, και τελικά έγκλημα. Ο "Αχμέτ εξένεινεσε βρίζοντας τον άρχη- γό του. "Εν τώ μεταξύ συνεχίζονται υπό της άστυνομίας οι έρευνες στο λιμάνι και σ' όλο τό μήκος της Κυανής "Ακτής. Μέ- χρι της στιγμής δεν έπετεύχθη κανένα ά- ποτέλεσμα. Είναι όμως άπόλυτα βέβαιο ότι ή συμμορία του πρίγκηπος της Ιε- ριχώ ένεφανίσθη στην άκτή του "Εστερέλ. Η άστυνομία προσπαθεί να μάθη ποιά βίλλα ύπέστη την επίδρομή».

— Λοιπόν; Τίς λές, Ναταλία; ρώτη- σε ο Φορβίλ όταν τελείωσε τό διάβασμα.

— Ο Μαξίμ άρχισε να κοιμωρημονή.

— Δεν σ'ας τώλεγα εγώ; Βλέπετε που είχα δικήν υπόπτευσημ'αι τους μουσι- κούς; Λοιπόν, πως έγινε ή επίθεση; Να- ταλία; "Ακουσε τις δάρες; Ποιος ά- ναψε τη φωτιά στην ταράσσα; Ποιος χτύ- πησε τό γκόγκ;...

— Η Ναταλία δεν έλεγε τίποτε. Ήταν φα- νερό ότι δεν ήθελε να δώση καμμιά πλη- ροφορία.

— Σ'ας παρακαλώ να πάψετε να μ' έ- νοχλήτε μ' αυτή την ιστορία, είπε.

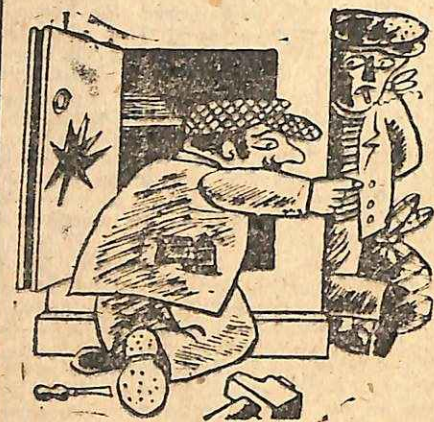
— Και όμως είτε τό θέλεις είτε όχι, πρέπει να μιλήσης. Ναταλία, έπιμένει ο Φορβίλ, που διασθανόταν ότι ύπήρχε κά- ποιο μυστικό που συνέδεε τη νέα με τον "Ελλεν-Ρόκ.

— Γιατί;

— Γιατί ή άστυνομία θα έλθη όπωσδή- ποτε έδω.

— Π'ως τό ξέρεις;

— Οι φλυαρίες των ύπνρετών δεν εί- νε δυνατόν, παρά να φθάνουν στ' άκτιά των "Αρχών.

Μετά τη διάρρηξη από ταχυδρομείο.
Ο ένας λωποδύτης: — Πρίν φύγω
με, κύτταξε μήπως έχουμε και τίποτε
γράμματα!..

ΤΡΙΠΤΥΧΟ

Κάποτε,
πρόβαλε στα ούρα
έν' αστέρι.
Κι' έδειξε το δρόμο μίσε ελπίης.

Ανάσα δωδιών και προδάτων,
στά πρώτα Του ρίγη.
Σπάργαναι: χορτάρια ξερά.

Από ψηλά
χορός αγγέλων:
— Δόξα εν ύψιστοις!..

Λεπτοί,
παραλυτικοί,
δαμονισμένοι,
Τόν ακολουθήσαν.

Ταπεινοί και καταφρονεμένοι
πιστέψαν στα λόγια Του:
— Αγοπάτε αλλήλους!

Σκοπάδι και κατανυγία,
Σεισμός κι' ανεμοζάλη.

Ο ήλιος αίματινος.

Εσχίσθη το καταπέτασμα του να-
ού μέσους.

Κι' η φωνή Έκείνου:
— Πάτερ, άφες αυτοίς: ού γάρ
οίδασι τί ποιούσι!

ΛΕΦΤΕΡΗΣ ΞΑΝΘΟΣ

διέκρινε ένα μικρό μαύρο σημάδι που χο-
ροπηδούσε πάνω στα κύματα.

— Τι λέτε να είναι; ρώτησε. Αντιτορ-
πιλικό;

— Ό, όχι!

— Υποβρύχιο μήπως;

— Ούτε. Αλλά προσέξτε πόσο γρήγο-
ρα μάς πλησιάζει!.. Θάλαγε κανείς ότι
τάβαζε πείσμα να μάς φθάσει...

Πέρασαν κόμποσα λεπτά. Ο καπετά-
νιος κυτούσε διαρκώς με τα κυάλια. Και
κάποια στιγμή είπε:

— Τώρα διακρίνω κολλά!

— Τι είναι;

— Μια βενζινακάτος που τρέχει με τα
χύτητα δέλους!

— Μα, είναι δυνατόν, καπετάνιε;

Η Ναταλία άρπασε τα κυάλια. Παρε-
τήρησε επί αρκετή ώρα. Όταν τ άφησε
ήταν κατάκλημη.

— Είδα έναν άνδρα θρόνιο! είπε.

— Ναι, είναι ένας άνδρας ψηλός και
λιγνός, πρόσθεσε κι ο καπετάνιος. Βλέ-
πω όμως και κάποιον άλλον στο τιμόνι.

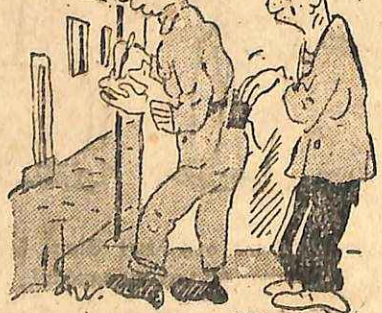
Υπάρχει, φαίνεται, και τρίτο πρόσωπο...

Πέρασαν ακόμα 10 λεπτά. Οι τρεις έ-
πιβάτες της βενζινακάτος διεκρίνοντο κα-
θ'αυτά.

— Είναι δυο άνδρες και μια γυναίκα,
είπε ο καπετάνιος.

— Ναι... έπεβεβαίωσε η Ναταλία.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ στο έπόμενο.

Τά... φασορί του επαγγέλματος.

ΞΕΝΟ ΧΙΟΥΜΟΡ
ΕΒΡΑΪΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Τερπτολογίες

Τρεις Έβραίοι ταξιδεύουν στο "διο
γαγόνι κι ο καθένας εξυμνεί το κατά-
στημά του.

— Το δικό μου μαγαζί, λέει ο πρώ-
τος, είναι τόσο μεγάλο, ώστε οι υπάλ-
ληλοί μου είναι έφωδιασμένοι με...χάρτη
για να κυκλοφορούν μέσα χωρίς να χά-
νουνται!..

— Το δικό μου, λέει ο δεύτερος, εί-
νε τόσο ευρύχωρο, ώστε χρειάζονται
δυο μέρες για να το επισκεφθώ κανείς
από τη μία άκρη ως την άλλη!..

Και ο τρίτος: — Το δικό μου το
κατάστημα είναι άπεραντο. Μία μέρα
μπήκε μέσα ένα λιοντάρι. Χρειάστηκε
να περάσουν δεκαπέντε μέρες για να
αυτιληφθώ ότι έτρωγε τούς... υπάλλη-
λους μου!..

Μοναδικό ζευγάρι

Η κ. Κοέν διηγείται σε μία φίλη
της: — Φαντάσου αγαπητή μου, ότι
αυτός ο Μπλουμένταλ στεφανώθηκε τη
κόρη μου εδώ και δέκα πέντε μέρες,
κι ακόμη δεν λασκώθηκαν!

Και η φίλη σουφρώνοντας τα φρύ-
δια: — Αλήθεια; Και ποιος άπ' τούς
δυο... φταίει;

Η άριθμητική

Ο δάσκαλος έρωτά τον μικρόν Ίω-
σήφ: — Για πές μου Ίωσήφ, αν πά-
ρουμε ένα μπατζέκι και το κόψουμε σε
δυο και ύστερα κάθε κομμάτι το κό-
ψουμε πάλι σε δυο, τι θα έχουμε;

— Τέταρτα, κύριε καθηγητά.

— Πολύ καλά. Κι ύστερα;

— Όγδοα.

— Λαμπρά. Και ύστερα;

— Δέκατα έκτα.

— Υπέροχα. Και ύστερα;

— Τριακοστά δεύτερα.

— Και ύστερα;

— Υστερα... θα έχουμε κιμιά κι
οιε καθηγητά!

Παρεξήγησις

Η κ. Μαλώχ στον άνδρα της:

— Πήγαίνε με στον κινηματογράφο
'Αδραάμ!

— Τι λές, Καρολίνα; Για έρωμένο
σου με πέρσες;...

Αφιλοκέρδεια

— Είσαι περίφημος φίλε μου! Σε
άλη σου τη ζωή έλεγες ότι ποτέ σου
δεν θ' απέβλεπες σε προίκα. Και ση-
μερα μοθαίνω ότι πήρες μία προίκα
κολοσσιαία!

— Έχεις λάθος, φίλε μου... Δεν
την πήρα εγώ, αλλά οι... δανειστάι
μου!

Στον προξενιτή

Ο κ. Ράθ πηγαίνει σ' ένα γραφείο
συνοικειών.

— Θέλω, λέει, μία γυναίκα ωμορ-
φη, καλή, οικονομία και έξυπνη.

— Είναι δύσκολο, τού άπανισύν. Έ-
κτος αν θέλετε να παντρευθήτε τέσσε-
ρις γυναίκες!..

Το πένθος τού Ίσαάκ.

— Γιατί Ίσαάκ φορείς πένθος;

— Για την πεθερά μου.

— Πέθανε;

— Όχι, ζή!..

ΕΥΘΥΜΕΣ

ΣΤΗΛΕΣ

'Η... αΐδερία ΰπαρξις

Του ΖΩΡΖ ΦΕΛΙΞ

Η άτυχία τού κ. Πολύκαρ-
που Μπονφουά δεν έχει όρια.

Θέλησε κι αυτός να έλασσει
μιά φορά τη γυναίκα του στην
αγκαλιά μιας άλλης, και...

Αλλά, άς διηγηθούμε την ιστο-
ρία με τη χρονολογική σειρά
των γεγονότων.

Ο κ. Πολύκαρπος Μπον-
φουά ήταν πανταίμενος είκοσι
όλόκληρα χρόνια και ποτέ του
δεν σκέφθηκε ν' άπατήσει την

Ζερμαίν, τη γυναίκα τού. Όχι,
πως η Ζερμαίν ήταν καλλονή
των καλλονών και άγγελος των

αγγέλων. Ο κ. Πολύκαρπος
είχε κρίση σωστή και ήθελε
να εκτιμήσει όπως έπρεπε τα

θέλητά της, γυναίκα του,
που δεν ήταν ούτε για να ξεμα-
λίσω τούς ζωγασμούς των νυ-
μφών, άλλ' ούτε και για ν' ά-

φήση άδιόφορο έναν άνομο με
θεομή ιδιοσυγκρασία.

Έτσι, λοιπόν ο κ. Πολύ-
καρπος είκοσι χρόνια συνέ-
χισε χωρίς να πορευτή ούτε

μία φορά, μέσα σ' ένα Πα-
ρίσι, βουτηγμένο στην άσπα-
ρτία και γεμάτο πειρασμούς.

Μία μέρα, όμως, καθώς ξεούλ-
λιζε το «Μυστικό της καρδιάς
μου», ένα έβδομοδιαίο περιοδί-
κό που αγόραζε τακτικά, η-
ναίκα του δάσασε μία μικρή

άγγελια που τού εκίνησε την
προσοχή:

«Τη χρόνια περνούν γοργά.
Χαρήκατε τη ζωή όπως πρέπει;
Εγώ δεν την έχωρηκα. Θέλω
να δω έναν άνδρα που να με

κάνει να γνωρίσω το νηκό οί-
γος της εϊτυχίας. Θα τον δω
άραγε; Γράψατε «Στρουμπούλη
ήν υπαρξίς». Πόστ Ρεστάντ.
Μονταρνάς.

Η άγγελία αϊτή δύθισε τον
αγαπητό μου κ. Πολύκαρπο σε
μεγάλες σκέψεις. Έπί μία όλο

κληρη ώρα, σωτούσε συνεχώς
τον εαυτό του: «Χάρηκες τη
ζωή όπως πρέπει. Πολύκαρ-
πος;». Κι ο εαυτός του δυσκο-
λευτόταν ν' άπαντήσει. Στο τέ-
λος ο κ. Πολύκαρπος Μπον-

φουά άφησε κατά μέρος και το
τελευταίο ίχνος διαταγμού κι
έσπευσε στη «Στρουμπούλη
ήν υπαρξίς» ένα σημείωμα γεμάτο
τρελλές ύποσχέσεις.

Η άπάντησή δεν άργησε να
έλθη:

«Αγαπητέ μου άγνωστε, έ
γραφε η «Στρουμπούλη ΰπαρ-
ξις», τού γραμματάκι σας με το
άρωματισμένο ριζ χαρτί μ' ά
νέλασε στον έβδομο οίρανό.

Αν οι πράξεις σας είναι ώραι-
ες όπως και τα λόγια σας, εί-
μαι βέβαια ότι στην αγκαλιά
σας θα δω αυτό που μάταια
ζητώ χρόνια όλόκληρα τώρα.

στη γνωριμία τούσων και τούσων
άνδρων. Α!... Είμαι πολύ πο-
νεμένη, άγνωστε φίλε μου!...

Κανένας άνδρας δεν μπόρεσε
να μου σήσει τη δίωα της αγά-
πης που κατακαίει τα σωθικά

μου. Θα σας περιμένω μεθού-
ριο Τετάρτη, στις 5, στην
«Κουπόλ». Θα φορώ ένα πρά-
σινο ταγιέρ και κίτρινα καπέλ-
λο, με μαύρο βέλο. Στο γέρι
μου θα κρατώ το «Μυστικό της
καρδιάς μου» επάνω δε στο
τραπέζι θα έχω άφήσει ένα κοκ-
κινο γαρφαλλό. Έτσι, θα με
αναγνωρίσετε άμέσως».

Την Τετάρτη, ο κ. Πολύκαρ-
πος Μπονφουά, ντυμένος με τα
καλά του και ευρισμένος της
ώρας, πήγε από τις 4 κι έγκα-
τεστήθηκε πίσω από τη τζαμα-
ρία τού «Σελέκτ». Ένας κέν-
τρου πούδρισκάντ άπέναντί ά
κρίβω από την «Κουπόλ». Για
τί ήταν πολύ πονηρός ο κ. Πο-
λύκαρπος. Ήθελε να την ιδί
πρώτα τη «Στρουμπούλη». Ύ-
παρξις! να την εκτιμήσει από
μακριά και κατόπιν να την πλη-
σιάσει!...

Περίμενε, λοιπόν, πίσω από
τα τζαμιά κρατώντας μίαν έ-
μφιερίδα και κάνοντας ότι διά-
βαζε. Όπου, κατά τις πέντε
παρή πέντε, βλέπει να κατε-
βαίνει από ένα ταξί, μπροστά
στην «Κουπόλ», ποιά νομίζετε;

Τη Ζερμαίν, τη... γυναίκα του!

Η άθλια φορούσε πράσινο τα-
γιέρ, κίτρινο καπέλλο, μαύρο
βέλο, στο γέρι ένα κόκκινο
γαρφαλλό κι' ένα περιδέραιο!

— Φορού!... Έκανε μέσα του ο
κ. Πολύκαρπος. Μαρε τι γκι-
νια είναι αϊτή; Όποτε δεν υπο-
ρώ, λοιπόν να κάνω κι' εγώ
μιά μικρή άπιστία; Έπρεπε
ν' άπατήσει τη Ζερμαίν, με την
ίδια τη Ζερμαίν; Μαρε γκίνια
μιά φορά!...

Και ο κ. Πολύκαρπος, έσυγε
καταφουσκισμένος από την πί-
σω πύρτα. Θα πήγαυε στο κα-
φεείο της γειτονιάς του, όπου
τον περιμέναυ οι φίλοι του για
την τακτική παρτίδα τού πικέ
του...

ΖΩΡΖ ΦΕΛΙΞ

ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ!!!

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑΙ

από Δρχ.

Κάτσε- Γυν. » 4.800

Κάτσε- Γυν. φίλε » 4.300

Κουμπιάζον άν » 4.800

Κυλόττες » 1.800

Κάτσε- Άνδρων » 1.200

Σασόνια » 1.500

Προσάφια » 2.400

Μανδύλα » 1.000

Υποκόμισα άντ. » 13.000

Υποδήματα παιδ. » 8.000

Υποδήματα γυν. » 15.000

Κασκορέ έσώφρακα πλε-
κτά πασαμένα παιτσόλις
κλπ. πάμφθινα. Διάρρηξη εί-
δη με μικρό έλάττωμα στη
μίσχ τηλή.

ΑΠΟΘΗΚΗ

«ΠΑΣΧΑΣ»

Χρυσοσημαιοτίσιση 11

παλαιά βιολιά
αγοραζομεν
Σ.ΣΤΑΥΡΙΤΗΣ Πεσμαζόγλου 7 τηλ 28634

Το γέλιο μας

Ασσορτί!..

Η καθαρίστρια: — Τώρα που ο Κύριος... μέτρησε μόνος
του τα σκαλιά, θα με πιστέψει που λέγω ότι κουράζομαι γιό
να τα καθαρίζω!..

Το παρακαλες, παιδί μου... Μία όλόκληρη ώρα για να
ρίξεις ένα γράμμα στο ταχυδρομείο!
— Συγγνώμη, κύριε... Ήταν δυο γράμματα!..

Πασχαλινό τραπέζι

Στις γιορτάσιμες μέρες, όπως αυτές του Πάσχα, το σπίτι ζέλκρηρο παίρνει μια χαρούμενη όψη, η γενική καθαριότητα που έγινε την παραμονή, τα φρεσκοσιδερωμένα πετσέτακια, τα φρέσκα λουλούδια στα βάα, η δική μας χαρούμενη ψυχή διάθεση όλα μαζί γιορτάζουν και πού πολύ η παιδική ηλικία. Αυτοί οι γιορτινοί σταθμοί είναι τόσο απαραίτητοι! Τον τόνο στις γιορτές τον δίνουν η ψυχή μας, τα ρούχα μας, τα γλυκά μας, τα φαγητά μας. Στη μεγάλη γιορτή του Χριστού που θα γιορτάσουμε σε λίγο, το πασχαλινό τραπέζι θα συγκεντρώνει πολύ την προσοχή της οικοδόσποινας και πρέπει.

Οι προετοιμασίες, το βάψιμο των αυγών, τα γλυκά είναι οι μικρές χαρές που θα φέρουν τη μεγάλη χαρά της μέρας της Λαμπρής. Από τη νύχτα της της μέρας ως κρατήρη ή οικοδόσποινα λίγη για το καθημερινό οικογενειακό γεύμα όλου του χρόνου.

Στο ωραίο έθιμο του βαψιματος των αυγών, ως γίνονται με υποχώρηση, και ως βοηθήσουν και οι άλλοι και ιδίως τα παιδιά που ένθουσιάζονται. Θα ετοιμάσουμε την κόκκινη βαφή με τις αναλογίες που γράφονται, συλήως και θα χρησιμοποιήσουμε λιγότερα αυγά απ' όσα γράφει. Θα προσέξουμε να μην διαλύσουμε καλά, να χρησιμοποιήσουμε βαφές κατωρόλα, για να σκεπάζονται, τ' αυγά και αφού πάρε την κόκκινη βαφή, τα αυγά τα οποία έχουμε προηγουμένως πλύνει και σκουπίσει, αν δεν είναι καθαρά. Προτιμούμε τα μάτ αυγά κι' όχι τα γυαλιστερά. Αφίουμε να βράσουν 5 λεπτά της ώρας, τα βγάδουμε και αφού κρυώσουν τα περνάμε με λίγο λάδι και τα σκουπίζουμε καλά. Τα τοποθετούμε ώρα σε πιατέλλα και αν θέλουμε μπορούμε να βάψουμε 2-3 αυγά μπλε και 2-3 χρυσά.

Επίσης μπορούμε να τυλίξουμε μερικά αυγά με κομματάκια κομμάτια υφάσματος (τσιπιά κλπ.) και να αφήσουμε να βράσουν χωριστά όποτε αποτυπώνονται τα σχεδίασμα του υφάσματος. Τα παιδιά αγαπούν να ζωγραφίζουν επάνω στ' αυγά ή να περνούν επάνω έτοιμες ζωγραφίες (χαλκομανίες).

Επάνω στο καθαρό τραπέζι, μετά τα τσουρέκια, η πιατέλλα με τα κόκκινα αυγά, το βαζό με τα κόκκινα τριαντάφυλλα ή τις φρέσκες πασαλιές δίνουν τον Πασχαλινό τόνο.

Επίκαιρα Εικονογραφημένο ΝΕΑ & ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ ΣΤΙΣ ΙΝΔΙΕΣ

Η μυθολογία και ιστορία της χώρα των Ινδιών έχει κι' αυτή το καρναβάλι. Πρόκειται περί μιας θρησκευτικής εορτής του Ραμ Λίλα, κατά την οποία γίνεται αναπαράσταση διαφόρων μυθολογικών σκηνών από ιερείς μετρημένους σε μυριάδες πρόσωπα. Η ανώτερη φωτογραφία ελήφθη από Αμερικανό δημοσιογράφο που παρακολούθησε το έφετεινό καρναβάλι των Ινδιών.

Μπορούν να εξελιχθούν οι μαύροι

Στρατιώτες με 23 τραύματα

Οι Νέγροι, οι μαύροι Ιθαγενείς της Αφρικής, μπορούν να εξελιχθούν, διανοητικώς πολύ πιο γρήγορα από κάθε άλλη φυλή που ζή σε άγρια κατάσταση, γράφει κάποιος Άγγλος που τους μελέτησε από χρόνια και επί τόπου. Άρκεϊ να βρούμε τις κατάλληλες προς τούτο συνθήκες. Ο Άγγλος ειδικός έχει τη γνώμη ότι δεν θα περάσουν πολλές δεκαετίες, δέ που οι μαύροι της Αφρικής, κάτω από μια κατάλληλη παιδαγωγώση, θα θάσσαν σε άσυνκοίτως υψηλότερο διανοητικό επίπεδο από το σημερινό. Τη γνώμη του αυτή την στηρίζει στο ότι παρά τις σκληρές συνθήκες ζωής που είχαν οι μαύροι της Αφρικής όταν μετεφέρθησαν πριν λίγους αιώνες στη Βόρειο Αφρική, κατόρθωσαν να θανατουργήσουν σ' όλα τα επίπεδα της διανοητικής δράσεως. Κι' όπως είναι γνωστόν, η διασημότερη πιανίστα της Αμερικής σήμερα, είναι μια μαύρη, η Άννα Μπρόουν. Υπάρχουν επίσης και μαύροι

Ο Γάλλος στρατιώτης Άντου Μπέλ σε μια μάχη στην Αφρική κατά τον τελευταίο παγκόσμιο πόλεμο, τοσυναισθήσεως είκοσι φορές και παρά το γεγονός ότι το σώμα του είχε γίνει κυριολεκτικά κόσκινο όχι μόνο δεν πέθανε, αλλά ούτε έχει και την πιο ανάλογη αναπνοή. Γι' αυτό δεν του δόθηκε και σύνταξις ενώ άλλοι στρατιώτες μ' ένα και μόνο τραύμα έμειναν ανάπηροι για όλη τους τη ζωή. Το φαινόμενο εξηγείται αν απόδοθη στη τύχη πράγμα με βέβαια όχι απίθανο. Ο Άντου Μπέλ που τώρα καλλιεργεί τα χωράφια του στη Νότιο Γαλλία τιμήθηκε με το Σταυρό της Ανδρείας όχι για τα είκοσι τραύματά του, αλλά για το θάρρος του στο πεδίο της μάχης.

γιατροί, καθηγητά, καλλιτέχνες, θεολόγοι, ήθιοποι κ.λ.π. στην Αμερική που είναι κατά πολύ ανώτεροι των λευκών συναδέλφων των.

Γυναικείες εργασίες στα χέρια ανδρών.

Ένας Γάλλος ειδικός, ο κ. Ζωρζ Ραμπά, υποστηρίζει ότι ώριμες εργασίες που θεωρούνται κατ' εξοχήν γυναικείες γίνονται ακόμη καλύτερα από τους άνδρες. Και παράδειγμα ανασέει το μαγειρεύμα και τη γυναικεία μόδα. Οι καλύτεροι μάγειροι που ανασέει ή ιστορία μέχρι σήμερα ήταν και είναι άνδρες. Άς σημειωθεί ακόμη ότι ο καλύτερος έρασιτέχνης μάγειρας ήταν ο Βασίλειος Λεοπόλδος Ιός του Βελγίου ο οποίος μέσα σε τρία τέταρτα της ώρας μπορούσε να ετοιμάσει το πιο πολυπαικτικό μενού για δέκα ανθρώπους. Και είναι βέβαια γνωστό ότι από τα βασιλικά ανάκτορα μέχρι το δημοκρατικότερο ξενοδοχείο οι μάγειροι είναι άνδρες. Όταν σ' ορα πη την ιστορία είναι που η γυναίκα δεν έχει καμιά πρωτοβουλία, αλλά είναι απλώς εκτελεστικό όργανο — τίποτα άλλο εκτός από ράτρη. Τα μεγαλύτερα σπιτία μόδας του κόσμου έχουν επιτελεία από άνδρες σχεδιαστές και εμπνευστές. Αυτοί επινοούν και σχεδιάζουν ότι θα φορέσουν οι πιο κομψές κυρίες. Οι γυναίκες θα περιόρισθουν απλώς στο ράψιμο, μιάς τουαλέτας. Κι' οι πρόδες ακόμη γίνονται από άνδρες.

Οι ξανθές γυναίκες... εγκληματίζονται!

Από μια στατιστική της εγκληματολογικής υπηρεσίας της Αστυνομίας της Νέας Υόρκης διαπιστώνεται ότι οι ξανθές γυναίκες εγκληματούν περισσότερο από τις μελαγχρινές. Ο αριθμός των ξανθών γυναικών που βρίσκονται στις φυλακές της Πολιτείας της Νέας Υόρκης είναι κατά 25% ανώτερος του αριθμού των μελαγχρινών. Και θα πρέπει να τονισθεί ότι οι μελαγχρινές γυναίκες της Ν. Υόρκης είναι κατά πολύ περισσότερες από τις ξανθές. Άλλα γιατί αυτή η ηρωική των ξανθών γυναικών ποδο το εγκλημα; Και γιατί ενώ οι μελαγχρινές που θεωρούνται θερμότερες και πολύ ειρηνικές εγκληματούν λιγότερο από τις ξανθές; Άλλα δεν είναι μόνο αυτό. Τα εγκλήματα των ξανθών γυναικών είναι πιο άγρια κι' αποκρουστικά από τα εγκλήματα των μελαγχρινών γυναικών. Ο αριθμός των εγκλημάτων ξανθών γυναικών που εξεδόσαν μετάνοια και συντηρή για τα εγκλήματά των είναι μικρότερος του αριθμού των μελαγχρινών. Πώς συμβαίνουν όλα αυτά; Οι Αμερικανοί εγκληματολόγοι δεν κατάρρωσαν ακόμη να δώσουν απάντηση στο ερώτημα αυτό. Ένα πράγμα μόνο διαπιστώσαν: ότι οι ξανθές γυναίκες είναι φοβερά ζηλιώδες και πεισματάρδες και ότι η ζήλεια τους και το πείσμα τους είναι επίμονα πόθη πράγματα που δεν παρατηρείται στις μελαγχρινές.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΙΟΥ

Πέμπτη. Άργα το βράδυ. Ησυχία, γαλήνια φεγγαρόλουστη βραδιά. Ο νύμφος των Κέδρων φουσκάει από τις ανοιξιάτικες βροχές κατηφορίζει, χαλαρά, τας το Όρος των Ελαιών, και χάνεται πέρα βαθεία στον καταπράσινο κάμπο. Όμως το βράδυ τούτο δεν μοιάζει με όλα τ' άλλα... Κάτι πρωτακουστό μέλλει να γίνει. Όλοι καίδια αγωνούν. Ο Διδάσκαλος με τους μαθητάς του τραβούν αμίλητο, και στασιαστικοί κατά το μένος εκείνο που λέγεται Γεσθημάνη. Ο Ιησούς είναι περίλυπος μέχρι θανάτου, γιατί βλέπει πως ο μεγάλος Του πόντος δεν εκπληρώνεται όσο ο ίδιος θέλει, κι' όνειρεται, ήσυχος αγάπη και στοργή και τρυφερότητα! Πόση συμπτώσια στα βάσανα των άλλων! Κι' ως τόσο η πληρωμή του για όλα τούτα είναι ο θάνατος η αναστασία. Το μέρος από μέρους εκείνων που τόσο αγαπήσε... Κι' όμως δεν θγαίνει ούτε ένας λόγος πικρός από τα νείλη του αν και εοίρη πως η ώρα της υπέρτατης θυσίας του έφτασε. Κι' αποτραβιέται από τους μαθητάς του. Θέλει να μείνη μόνος γ' ανυψώση την ψυχή του στον Ουράνιο Πατέρα του για ν' αντιλήψη θάρρος, ως τη μεγάλη στιγμή του μαρτυρίου του. Σα σκιά χάνεται στα φουντωμένα παρακάδια των δέντρων. Κι' εκεί γονατίζει και προσεύχεται:

— Πατέρα μου, κάμε να περάσω από μένα το πικρό τούτο ποτήρι...

Κι' ο Ιησούς γαλήνεται. Η τραγική πάλη της Θείας Ψυχής του κοπάει. Κι' ήσυχος τώρα στρέφει πάλι το βλέμμα του ψηλά και σιγασέει:

— Άς γίνη. Πατέρα μου, το θέλημά σου...

Και το Θείο Δράμα αρχίζει. Ένα πλήθος από ανθρώπους με λόγχες σπαθιά, ξύλα και μαχαίρια προβάλλει ξαφνικά ανάμεσα από τα φυλλώματα των δέντρων. Είναι Ρωμαίοι στρατιώτες μ' επί κεφαλής τον άρηνό τους Χιλιάρχο και με πρωτοπόρο τον Ιουδα τον Πικριώτη που ήλθαν να συλλάβουν τον Ιησού. Κι' ο Ιησούς προσιδεται μ' ένα φίλημα του Πικριώτη...

— Χαίρε Ραβδί. Κι' ο Ιησούς είναι τώρα στα χέρια των εχθρών του, που τον σέροναν μακριά από το Όρος των Ελαιών...

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Εφημέρια. Η Γερουσία μαζεύεται στο Χιόφα για να δικάσει τον Διδάσκαλο. Και οι κατηγορίες που ακούγονται:

— Λέει πως είναι υιός του Θεού

— Κάνει τον Πικριώτη. — Πλανεύει με λόγια και έργα τον όχλο.

Κι' ο όχλος πονεί μαζεύει στο Δικαστήριο, μ' εξαλλες φωνές βγάει την απόφασί του:

— Σταυρωθήτω. Σταυρωθήτω...

Ο Ιησούς οδηγείται στο Πραιτώριο. Ένα λαμπρό ανάκτορο που σ' αυτό κατοικεί ο Πόντιος Πιλάτος αυτός που έχει το δικαίωμα να δώσει την άδεια για την θανατική εκτέλεσή του.

Μά ο Πιλάτος όσο κι' αν είναι άνθρωπος σκληρός, διστάζει, να υπογράψει την καταδίκη του Ιησού γιατί καταλαβαίνει πως είναι άθωος. Απευθύνεται γι' αυτό προς το συγκεντρωμένο πλήθος:

— Λαέ, λέει ο Πιλάτος, εγώ δεν βρίσκω καμιά κατηγορία εναντίον του. Πάρε τον και κατά τον νόμο κρίνε τον εσύ.

Κι' ο όχλος φανατισμένος απαντά:

— Θάνατο, θάνατο!

Κι' όταν ο Πιλάτος, σύμφωνα με την Πασχαλινή σύνηθεια, ζήτησε να του πηδ όχλος ποιόν κατάδικον ν' αφήσει, έλευθερον τον Ιησού ή τον Βαραβά, ο όχλος απήντησε:

— Τον Βαραβά. Τον Βαραβά...

Και τι να κάμω τον Ιησούν;

— Σταυρώσέ τον! — Τον βασιλέα των Ιουδαίων να σταυρώσω; Τον βασιλέα σου;

— Βασιλέας μας είναι ο Κασσαρς. Κι' ο λόγος τούτος ήταν τρομερή φοβέρα για τον Πιλάτο. Γιατί, αν μάθαινε ο Κασσαρς στη Ρώμη πως ο Πιλάτος άθωωσε τον Ιησούν που τον κατηγορούσε ο λαός, ότι έλεγε ότι ήταν Βασιλέας των Ιουδαίων θα κινδύνευε ο Πιλάτος να χάση όχι μονάχα το αξίωμα του, μα και το κεφάλι του. Κι' ο Πιλάτος που ήταν δειλός και συμφεροντολόγος προτίμησε τη δική του ασφάλεια, ωστόσο όχι χωρίς να διαμυστηρή για μια τελευταία φ

ρά. Και προστάζει να τον φέρουν με λεκάνη με νερό. Κι' έχει υποσέει στο πηλός θες πλύνοντας τα χέρια του λέει με αγανάκτηση:

— Είμαι άθώος υπό το αίμα τούτου του δικαίου ανθρώπου.

— Το αίμα του άπάνω μας και πάνω στα παιδιά μας!... Ναι στα παιδιά μας, φώναζε ο όχλος.

Κι' ο Πιλάτος βγάει την απόφασί και παραδίδει τον Ιησούν να σταυρωθή. Είναι Παρασκευή 9 το πρωί.

Φορτωμένος ο Ιησούς τον βαρύτατο σταυρό του προχωρεί ανηφορίζοντας με κόπο προς τον τόπο της σταυρώσεως. Όχλος πολός ακολουθεί για να δει τη σταύρωση και την επθανάτια αγωνία του Ιησού. Άνάμεσα στο έσχατο πλήθος είναι και λίγες γυναίκες που ακολουθούσαν τον Ιησού από τη Γαλιλαία στην Ιερουσαλήμ και που ποτέ δεν έκλεισαν και τώρα, ως το μαστύριό του. Τη θλίβεση πορεία του Σταυρού ακολουθεί από μακριά κι' η Μαρία η υπέρτατα Του, με μάτια βουρκωμένα και με πονεμένη την καρδιά. Μαζί της έρχονται η Μαρία η Μαγδαληνή ή Σαλώμη κι' η Μαρία η γυναίκα του Κλωπά που θρηνηνόν αυτές για τα πάθη του Διδασκάλου.

Κι' ο Ιησούς προχωρεί σε σιγές κάτω από το βάρος του σταυρού του. Κι' η πένθημη συνόδεα προχωρώντας, άργα, φτάνει στην κορυφή του Γολγοθά. Έδώ, γδύνουν οι Ρωμαίοι στρατιώτες τον Ιησούν και τον διαπνέουν πάνω στο ξύλο του σταυρού. Καρφώνουν τα χέρια κι' αλφειά τα πόδια του. Βάζουν στο πάνω μέρος του σταυρού μια επιγραφή με τα ελληνικά λόγια: «Ιησούς Ναζαρενός Βασιλεύς Ιουδαίων», και στην κάτω όρθο το σταυρό με σφραγισμένο πάνω του το θείο σώμα του Ιησού. Δεξιά κι' αριστερά του είναι δύο στυρωμένοι ληστές. Αμύλητος ο Ιησούς ρίχνει με συμπάθεια και συμπτώσια το μισοσήμερο βλέμμα του στο φρεσάσμενο πλήθος που στο φρεσάσμενο πλῆθος, κι' ύστερα κυττάει ψηλά στον ουρανό και δέεται:

— Πατέρα, άφες αυτούς, ου γάρ οίδασι τι ποιούσι. Ο δέμοις κι' οι στρατιώτες υποτάσσονται τα ιμάτιά Του. Οι Γραιματίες κι' οι Φαρισαίοι που βασκάνονται στη σταύρωση τον γλενιάζουν. Κι' ο όχλος τους τιμωρείται:

— Χαίρε ο σύ Βασιλέα των Ιουδαίων!... φωνάζουν ειρωνικά. Άν είσαι αληθινά υιός του Θεού, κατέβα από τον σταυρό σου... φωνάζουν άλλοι.

Μια στιγμή ο Ένας από τρυφή για μια τελευταία φ

Μια στιγμή ο Ένας από τρυφή για μια τελευταία φ

Μια στιγμή ο Ένας από τρυφή για μια τελευταία φ

Μια στιγμή ο Ένας από τρυφή για μια τελευταία φ

Μια στιγμή ο Ένας από τρυφή για μια τελευταία φ

Ἡ τελετὴ τοῦ Νιπτήρος

σὺς ἀπαγγέλλει· «Εὐαγγελί-
αυτοὺς καθευθόντας» κλπ., λέ-
γει πρὸς αὐτοὺς, ἐκ τοῦ κατὰ
Ματθ.: «Οὐτως οἱκ' ἰσχυράτε-
ριαν ὥραν γυροφοῖσαι μετ'
ἐμοῦ». Μεθ' ὃ ἀπέρχεται πάλιν
καὶ προσεύχεται ἐνώπιον τῆς
αὐτῆς Εἰκόνης, λέγων, ἐκ τοῦ
κατὰ Ματθαίου, Κατόπιν δὲ ἐ-
πιστρέφει καὶ ἐκ τρίτου, ἀπέρ-
χεται καὶ λέγει τὴν αὐτὴν προ-
σευχὴν καὶ ἐπανερχεται κατὸ
πιν καὶ λέγει ἐκ τοῦ κατὰ Ματ-
θαίου· «Καθεύδετε λοιπὸν καὶ
ἀναπαύεσθε». Συνοδευόμενος δι-
επείτα ὑπὸ τῶν τριῶν ἱερῶν
ἀναβαίνει εἰς τὴν ἐξέδραν.

Ὁ Ἡγούμενος μετὰ ταῦτα
ἐνὸς ψάλλεται τὸ «Κύριε ἡ ἐ-
πολλὰς ἀμαρτίας», ραίνει τὰ
παριστάμενον πλήθος διὰ τοῦ
ἡγιασμένου ὕδατος τοῦ Νηπτή-
ρος.

Ὅπως λήγει ἡ ὥρα αὐτῆς
τελετῇ εἰς τὴν ἡμέραν καὶ εἰς
τὴν ὁποίαν τὰρα μετ' ἡμῶν
κὴν ἀποκατάστασιν τῆς καὶ
τῆς ἐλευθερίας κινήσεως θὰ συρ-
ρῇ καὶ πάλιν πολλὰ κόσμους
εἰλαδὴς προσκυντῆς εἰς τὴν
δευτέραν Σιών.

1. ΜΑΛΑΝΔΡΑΚΗΣ

Η ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΤΑ ΚΕΡΔΗ
ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

1880

ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

Οἱ Μεγάλοι καὶ τὰ ἔργα των

Στις 4 Δεκεμβρίου το έργο δεν ήταν ακόμη έτοιμο. Την ημέρα εκείνη συνήλθε στο σπίτι με τον μαθητή του Ζωσιμάκογ, και παύσε τους φίλους του να δοκιμασούν να τραγουδήσουν μερικά μέλη. Την ίδια ημέρα χάρις τη σύνθεση της περιφημής «Ανκουρά» αλλά δεν μπόρεσε να συνεχίσει. Έν τούτοις στις τελευταίες του στιγμές το «Ρένδιο» αποσυρόταν. Ακόμα και όταν απαιτείται την οικογένειά του το μυαλό του βασανιζόταν από την μουσική αυτή και προσπαθούσε τραγουδήσει αποσπασματα. Κατά τα μέσα έγινε ο πιο κρεβάτι του από το άρρωστο μέρος και αποκοιμήθηκε. Τις πρώτες ώρες 5 Δεκεμβρίου 1791 ο Βολφγκανγκ Άμπχατ Μόσαρ απέθανε. Δεν είχε ακόμη συμπληρώσει τα 36 χρόνια της ζωής του.

καὶ φοβόντων. Τὸ σπέρμα διαχίλει μετὰ τὴν
 ἁγίας καθ' ὑποδείξει τὸν Μυθακησιόφει, ὁ
 ποῖος ἐξήρασε τὸν Μπαρουντὶν σὴν ἐφορ-
 σίῳ. Εἰς τὸ Ἀντάρ, ἀκούει κανὼς τὸ
 Ρώσους παραυδίας, εἰς τὸ φινάλε ἐφ-
 ῖλονται τὰ δεινὰ τῶν πολέμιων καὶ ὁ λό-
 γος ἐκθροισάμενος.

ΣΚΑΡΙΣΑΝΕ

Μὰ πῶς τὰ πάν'
Πῶς θὰν τοὺς πάν'
Λύκοι, ὅπως τῶν
Πρόβατα ἀπ' τὸν κοπάδι.
Σὰν δὲν πηγαίνει ὁμάδι.
—Κί, ὅπου κί' αὖ εἰσι
Θέ νὰ ῥοῦν.
Θὰ μαζευτοῦν.
Ν' ἀνθρωπευτοῦν
ΕΔΩ!... ΑΘΗΝΑΙ

13.30 Τέχνη και ζωή.
13.40 Έλαφρά μουσική (δ)
«Είσοδος των μικρών
φαιών» (Πιερνέ, διασκ. Μου-
τόν). Η ορχήστρα του ΒΒC.
Διευθ. ο Τζακ Πέιν.

«Ραντεβού» (Αλέττερ). Ο
Μάριο Λορέντσι, άρπα, και ο
Τόρτε, όργανο.
«Σταχτοπούτα», φαντασία
(Ερικ Κόουτς). Συμφωνική
ορχήστρα. Διευθ. ο συνθέτης.
Επιλογή από επιτυχίες με
τον πιανίστα Κάρολ Γκίμπους.
«Συνομιλία» (Κάουερντ, δι-
σκ. Ράιτ). Η ορχήστρα Ρί-
τσαρντ Κρήν.

«Οι άνθρωποι του παληού
καιρού» επιλογή (διασκ. Στί-
ντον). Όργανο ο Ρέτζιναλντ
Ντίζον.

14.15 Β' δελτίο ειδήσεων.
14.30 Δελτίο ραδιοφωνικών
διαφημισεων.

14.40 Η ώρα των άκροατών
Δίσκοι της έκλογής των.
15.00 Μουσική μπαλέττου.

Λόρταινγκ : «Ονδίν». Η
Ορχήστρα της Κρατικής
Οπερας του Βερολίνου. Δι-
ευθ. ο Βάλτερ Λούτσε.

Μπιζέ : «Η ώραία κόρη του
Πέρθ» (Πρελούδιο, Προημι-
τάδα, Σερενάτα, Έμβοητήριο.
Τσιγγανικός χορός). Η Φιλαρ-
μονική του Λονδίνου. Διευθ.
Τόμας Μπίτσο.

Ντεβάλια : «Χορός του μυλω-
νά» από το «Τρίκωχο καπέλο».
Η Συμφωνική Ορχήστρα
του ΕΙΑΡ. Διευθυντής Βίλλυ
Φερρέρο.

15.30 Τέλος του μεσημερι-
νού προγράμματος.

Έσπερινό πρόγραμμα

16.00 Χορηγιστήριο. — Α.
ναχοινώσεις.

16.15 Επιλογές από όπερέτ-
τες (δ)

Στόλτε : «Αγριοβιολέ-
τες». Ορχήστρα δωματίου. Δι-
ευθ. ο συνθέτης.

Νοβέλλο : «Μαγευτική νύχ-
τα». Η ορχήστρα του θεάτρου
Ντρουβ Λέιν.

Νοβέλλο : «Αψίδα του θρι-
άμβου». Η ορχήστρα του θεά-
τρου «Φοίνιξ». Διευθ. ο Χάρρυ
Εϊκερς.

Ρόμπεργκ : «Καινούργιο
φεγγάρι». Ορχήστρα θεάτρου
του Λονδίνου. Διευθ. ο συνθέ-
της.

16.45 Γαλλική έκπαιξη
17.00 Μουσική για τον κα-
θένα (δ)

«Θησαυρό μου» (Μπε-
ρούτσι). Η ορχήστρα Μαντο-
βάνι.

«Θα περπατά μονάχος», σλό-
ου (Κάαν, Στάιν). Ο πιανί-
στας Κάρολ Γκίμπους με το
συγκρότημα του ξενοδοχείου
Σαδόι. Τραγουδι ο Τζιλ Μάν-
νερς.

«Φεστιβάλια» επιλογή από
παληούς χορούς (διασκ. Ούιν-
τερ). Η ορχήστρα Ρίτσαρντ
Κρήν.

«Μία νύχτα με τον Πάολ Ού-
άιτμαν στο Μπίλτμορ», επι-
λογή. Η ορχήστρα Πάολ Ού-
άιτμαν.

«Φθινοπωρινό τραγούδι»
(Τζόους, διασκ. Μπέιν). Η ορ-
χήστρα Ρίτσαρντ Κρήν.

«Βασιλοπαιχνίδια», φέξ-τράφ
(Πάρεκ, διασκ. Ρόουζ). Η ορ-
χήστρα Άρτυ Σά με τραγουδι.
«Χίλια φίλια» (Τζόους). Η
ορχήστρα Μαντοβάνι.

17.30 Περιπατεί ανά την

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» — Σελίς 38.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

6-12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

17.40 Διμερική τραγουδία
18.00 Ομιλία.

18.10 Αμερικανική λαϊκή
τραγουδία με τον βο-
ρύντα Πάολ Ρόουμπερ.

«Υπέροχη σαν τριαντάφυλ-
λο» (Νέβιν).

«Πέτα χαμηλά, αγαπημένο
άσμα», θρησκευτικό νέγρικο,
(διασκ. Λώρενς Μπράουν).

«Μικρό μου κατασρόμαλλο
παιδί» (Κλάισαμ).

18.20 Η ώρα του ναυτιλλο-
μένου.

18.30 Έκπαιξη των Βρετ.
Δυνάμεων.

19.30 Έκπαιξη των Ένό-
πλων μαρ Δυνάμεων.

19.50 Έκλεκτοι δίσκοι.

Σούμαν : Κοντσέρτο για
βιολοντσέλλο και ορχήστρα σε
λά έλας, έργο 129. Ο Ένρι-
κο Μαϊνάρντι και η Ορχήστρα
της Κρατικής Οπερας του Βε-
ρολίνου. Διευθ. ο Πάουλ βάν
Κέμπεν.

20.15 Γ' δελτίο ειδήσεων.

20.30 Δελτίο ραδιοφωνικών
διαφημισεων.

20.35 Μελωδίες και ρυθμοί.
21.15 Η ώρα της Βορείου
Ελλάδας.

21.25 Έκκλησιαστικά μέλη
του Πολυκράτους από
τη χορωδία Αθανα-
σιόδη.

21.45 Παλαιά μουσική (δ)
Ιω. Σεβ. Μπάχ : Πρε-
λούδιο άρ. 2 από μία Σονάτα
για βιολί (διασκ. για ορχή-
στρα του Πικ-Μαντζιαγκάλι).

Η μεγάλη ορχήστρα του ΕΙΑΡ
Διευθ. ο Βίλλυ Φερρέρο.

Ιω. Χριστ. Μπάχ : Κον-
τσέρτο σε λά μεζ. για τσέμ-
παλο και ορχήστρα (Αλλέγκρο
μπαλ, Αντάντε, Αλλέγκρο). Η
Λι Στάντελμαν με την Ορχή-
στρα της Κρατικής Οπερας
του Βερολίνου. Διευθ. ο Χέλ-
μουτ Βίρτ.

22.10 Δελτίο ραδιοφωνικών
διαφημισεων.

22.15 Δ' δελτίο ειδήσεων.

22.30 Συναυλία της Συμφω-
νικής Ορχήστρας του
Σταθμού. Διευθυντής ο κ.
Αντίοχος Εύαγγελάτος.

Μέντελσον : Συμφωνία σε
λά έλ. («Σκωτική») με τα έ-
ξες μέρη : Αντάντε κόν μότο,
Αλλέγκρο ούν πόκο ατζιτάτο,
Βιθάσε νόν τρόππο, Αντά-
τζιο, Αλλέγκρο βιβατσίσιμο,
Αλλέγκρο μαεστόζο άσάσι.

Μάκ Ντάουελ : Δυό συμφω-
νικές εικόνες : «Η Σαρκινή»
και «Η ώραία Άλντα».

Ρίμσκυ-Κόρσακωφ : «Τό πέ-
ταγμα της μέλισσας» σκέρτσσο
από την όπερα «Ο μύθος του
Τσάρου Σαλτάν».

23.15 Ε' δελτίο ειδήσεων.

23.30 Συνέχεια της συναυ-
λίας.

Φραγκοπούλου : «Έλλη-
νικό σκέρτσσο».

Λεβίδη : Απόσπασμα από
το χορόδραμα «Τό φυλαχτό των
θεών».

Κουντούρωφ : «Στρατιωτικό
εμβατήριο».

23.45 Η χορωδία του Αγί-
ου Θωμά της Δειψίας

24.00 Ειδήσεις καθ' ύπαγό-
ρευσιν.

00.30 Τέλος του προγράμ-
ματος.

ΤΕΤΑΡΤΗ 9 'Απριλίου :

Πρωινό πρόγραμμα

07.00 Έμβιαθρία (δ)

07.20 Πρωινή γυμναστική.

07.30 Μουσική (δ)

07.45 Α' δελτίο ειδήσεων.

08.00 Πρωινό ξεκίνημα.

08.05 Μουσική (δ)

08.15 Αφήγησης του Θείου
Πάθους.

08.20 Μουσική (δ)

08.55 Τό πεντάλεπτο του
σπιτιού.

09.00 Τέλος του πρωινού
προγράμματος.

Μεσημερινό πρόγραμμα

12.00 Σχολική ώρα.

12.15 Μουσικό διαλείμμα (δ)

12.20 Ώρα φιλοτελιστών.

12.30 Έκπαιξη των Βρετ.
Δυνάμεων.

13.00 Ειδήσεις στην αγγλι-
κή. Αναμετάδοσις α-
πό τόν Λονδίνου.

13.10 Συνέχεια έκπαιξης
των Βρετ. Δυνάμεων.

13.30 Πεινίλη συναυλία (δ)
Χαϊντέλ : Μουσική μπαλ-
λέττου από την «Άλτσίντα». Η
Φιλαρμονική του Βερολίνου. Δι-
ευθυντής ο Έρικ Κλάιμπερ.

Τσέμπαλο ο Ντρεβένσκυ.

Σπύρο : Κοντσέρτο για βιο-
λί και ορχήστρα άρ. 8, σε λά
έλας, έργο 47 (Αλλέγκρο
μόλτο — Ρεσιτατίβο. Αντά-
τζιο, Αντάντε, Αλλέγκρο μα-
τεράτο). Ο βιολιστής Γκέοργκ
Κούλενκαμφο και η Φιλαρμονι-
κή του Βερολίνου. Διευθ. ο
Χάινς Σμιτ-Ισσερστετ.

Λίστ : «Τά πρελούδια», συμ-
φωνικό ποίημα. Η ίδια ορχή-
στρα. Διευθ. ο Χάινς Κνάπ-
περσταμπους.

14.15 Β' δελτίο ειδήσεων.

14.30 Δελτίο ραδιοφωνικών
διαφημισεων.

14.40 Κλασσικά τραγουδία.

Σκωρλάττι : «Καυτάτα»
(διασκ. βάν Λόβεν). Η υψί-
φωνος Αμελίτα Γκάλλι-Κούρ-
τσι, Φλάουτο ο Κλεμάν Μπα-
ρόν.

Μπετόβεν : «Σ' αυτόν τον
σκοτεινό τάφο». Ο βαθύφωνος
Φιόντορ Σαλιάπιν.

Μότσαρτ : Άρια από την
όπερα «Ο βασιλιάς ποιμένας»
Η υψίφωνος Ρίττερ-Τσιάμπι.

Κοστέλλο - Έλγκαρ : «Δέν
είνε αλήθεια όμορφη» (σε στί-
χους Καρόλου, δούκας της Όρ-
λεάνης). Ο τενόρος Ντζίβιντ
Λούιντ.

Βάγκνερ : «Δάκρυα» (σε
στίχους Μαρίας Βέζεντονκ).

Η υψίφωνος Τιάνα Λέ-
μνιτς.

15.00 Επιλογές από όπερες
Βάγκνερ : «Τανχόιζερ».

Η Συμφωνική Ορχήστρα του
Βερολίνου. Διευθ. ο Μάνφρεντ
Γκούρλιτ.

Φαντασία πάνω σε έργα του
Λόρταινγκ (διασκ. Άλτιστ).

Μέλη της Κρατικής Οπερας

Ο μάεστρος κ. ΦΡΑΝΤΖΕ-
ΣΚΑΚΗΣ, του οποίου η ορχή-
στρα άκούεται συχνά από τον
Ραδιοφωνικόν Σταθμόν.

τοη Βερολίνου. Διευθ. ο Γκέρ-
χαρντ Στέγκερ.

Βέρντι : «Τροβατόρε» (δια-
σκ. Βέννινγκερ). Η Ορχή-
στρα της Γερμανικής Οπερας
του Βερολίνου. Διευθ. ο Βάλ-
τερ Λούτσε.

Μασκάνι : «Καβαλλερία ρου-
στικάντα». Έκτελεσις από
μπάντα.

15.30 Τέλος του μεσημερι-
νού προγράμματος.

Έσπερινό πρόγραμμα

16.00 Χρηματιστήριο. — Α.
ναχοινώσεις.

16.15 Παλαιά μουσική (δ)
Μπάχ : Τοκκάτα, Άρια
και Φούγκα σε ντό μεζ. για
όργανο (διασκ. Μπουζόνι). Ο
πιανίστας Άλξ. Μπο-
ρόφσκυ.

16.30 Σχολική ώρα.

16.45 Γαλλική έκπαιξη

17.00 Μουσική για τον κα-
θένα (δ)

«Οι έπτα θάλασσες», έμ-
βατήριο. και «Κοντά στην κοι-
μισμένη λιμνοθάλασσα» («Ε-
ρικ Κόουτς»). Συμφωνική ορχή-
στρα. Διευθ. ο συνθέτης.

«Όπτασιες», ταγκό-άμπανέ-
ρα (Μάξιμο Μπαζέζ). Τραγου-
δι η Μαρία Μπάσκα.

«Καλοκαίρι» (Γκέρσουϊν) α-
πό τόν έργο «Πόρτζυ και Μπέες».

Ο πιανίστας Έντυ Ντάστιν.
«Χορός στο σούρουπο», βάλς
(Ερικ Κόουτς). Έλαφρά συμ-
φωνική ορχήστρα. Διευθ. ο συν-
θέτης.

«Μοναξιά» (Ντιούκ Έλλι-
γκτον) Σόλο πιάνο από τόν
συνθέτη.

«Πέξ μου σ' αγαπά» (Μπέυλ.
Ντελέρ, Έμέ). Τραγουδι η
Λυσιέν Μπουαγιέ με την ορχή-
στρα Ίζα Βολντέ.

«Σοη τραγουδία» (Ερικ Κό-
ουτς). Έλαφρά συμφωνική ορ-
χήστρα. Διευθ. ο συνθέτης.

17.30 Η ώρα του παιδιού
(Για παιδιά 8-12 ετών)

17.45 Έργα του Τσαϊκόφ-
σκυ για βιολί (δ)

«Λυπητέρ τραγούδι».

Ο Ίβάνοβιτς Μπράτσα.

«Φθινοπωρινό τραγούδι» (δι-
ασκ. Σερνέ). Ο Βάσκα Πριζι-
χόντα.

«Μελωδία» έργο 42 άριθ. 3.

Ο Μίσσα Έλμαν.

«Μελαγχολική σερενάτα» έρ-
γο 26. Ο Γιάσκα Χαίφετς.

18.00 Ομιλία.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

6-12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Βάγκνερ : «Ο ψίθυρος του
δάσου» από τόν μουσικόδραμα
«Ζήγκφοντ». Η Ορχήστρα
της Κρατικής Οπερας του Βε-
ρολίνου. Διευθ. ο Μάξ φόν
Σίλλινγκς.

Φράνκ : «Ψυχή», συμφωνικό
ποίημα. Η Ορχήστρα των Συ-
ναυλίων Λαμουρέ. Διευθ. ο Άλ-
μπερ Βόλφ.

24.00 Ειδήσεις καθ' ύπαγό-
ρευσιν.

00.30 Τέλος του προγράμ-
ματος.

ΠΕΜΠΤΗ 10 'Απριλίου :

Πρωινό πρόγραμμα

07.00 Παλαιά μουσική (δ)

07.20 Πρωινή γυμναστική.

07.30 Μουσική (δ)

07.45 Α' δελτίο ειδήσεων.

08.00 Πρωινό ξεκίνημα.

08.05 Μουσική (δ)

08.15 Αφήγησης του Θείου
Πάθους.

08.20 Μουσική (δ)

08.55 Η Έλληνίδα γυναίκα
στην κοινωνία.

09.00 Τέλος του πρωινού
προγράμματος.

Μεσημερινό πρόγραμμα

12.00 Μουσικές σελίδες (δ)
Βιθάπτι : Κοντσέρτο
για ορχήστρα έγχορδων σε λά
έλ. (Αλλέγκρο μοντεράτο, Α-
ντάτζιο, Αλλέγκρο). Η ορχή-
στρα Κονστέρτζκεμπτου του
Άμστερνταμ. Διευθ. ο Βίλλυ
Μένγκελμπεργκ.

Σιμπέλιους : «Φινλανδία»,
συμφωνικό ποίημα. Η Συμφω-
νική Ορχήστρα του ΕΙΑΡ. Δι-
ευθ. ο Σέργιος Φοίλνι.

12.20 Περιπατεί ανά την
Ελλάδα.

12.30 Έκπαιξη των Βρετ.
Δυνάμεων.

13.00 Ειδήσεις στην αγγλι-
κή. Αναμετάδοσις α-
πό τόν Λονδίνου.

13.10 Συνέχεια έκπαιξης
των Βρετ. Δυνάμεων.

13.30 Φυσιογνωστική ώρα.

13.40 Μουσική δωματίου (δ)

Σουμπερτ : Κουιντέττο
σε λά μεζ. («Κουιντέττο της
Πέστροφας») για πιάνο και έγ-
χορδα (Αλλέγκρο βιθάσε,
Αντάντε, Σκέρτσσο-Πρέστο,
θέμα με παραλλαγές, Φινάλε-
Αλλέγκρο τζιούστο). Έρμη-
νευταί : ο Φράντς Ρούπ, πιά-
νο, ο Βίλχελμ Στρός, βιολί, ο
Βάλντιν Χαϊρτλ, βιόλα, ο Άν-
τον Βάλτερ, βιολοντσέλλο, και
ο Λούντβιχ Γέγκερ, κοντρα-
μπάσο.

14.15 Β' δελτίο ειδήσεων.

14.30 Δελτίο ραδιοφωνικών
διαφημισεων.

14.40 Η ώρα των άκροατών
Δίσκοι της έκλογής των.

15.00 Έργα του Σοπέν (δ)
Σονάτα σε σι ύφ. έλ.

Έργο 35 (Γκράβε-Νόππο μο-
διμέντο, Σκέρτσσο, Πέθιμο έμ-
βατήριο, Πρέστο). Ο πιανί-
στας Άλξ. Μπράιλάφσκυ.

Νυκτερινό σε φά διεσ. μεζ.
Έργο 15 άρ. 2. Ο πιανίστας
Ιγνάτιος Παντερέφσκυ.

Πρελούδιο σε ρε ύφ. μεζ. έργ.
28 άρ. 15. Έκτελείται από
τόν ίδιο.

Τρεις σπουδές (χωρίς άριθ-
μό έργου) σε λά ύφ. μεζ., ρε
ύφ. μεζ. και φά έλας. Ο πα-
νίστας Ραούλ Κοτάλσκυ.

15.30 Τέλος του μεσημερι-
νού προγράμματος.

Έσπερινό πρόγραμμα

16.00 Χρηματιστήριο — Α.
ναχοινώσεις.

16.15 Έργα για ορχήστρα.

Μότσαρτ : Εισαγωγή α-
πό τόν «Ιδοιμένα». Η Φιλαρ-
μονική του Βερολίνου. Διευθ. ο
Έοιχ Κλάιμπερ.

Χάυντν : Συμφωνία άρ. 101
σε ρε μεζόν («Τό ρολόι»)
με τα έξες μέρη : Αντάτζιο-
Πρέστο, Αντάντε, Μενουέττο
Φινάλε. Η Φιλαρμονική της
Πράγας. Διευθ. ο Γιόζεφ Κά-
λνπερτ.

16.45 Γαλλική έκπαιξη

17.00 Έργα του Έντβαρντ
Γκρούγκ (δ)

«Τελευταία Άνοιξις» α-
πό τίς «Ελεγειάκες μελωδίες».
Η Φιλαρμονική του Λονδίνου.
Διευθ. ο Ευγένιος Γκούσσενς.

«Σουίτα Χόλυμπεργκ», έργο
40 (Πρελούδιο, Σαραπάντα,
Γκαβόττα, Άρια Ριγκωντόν).
Η Ορχήστρα Έγγχορδων του
Λονδίνου. Διευθ. ο Ουάλτερ
Γκάιρ.

Εμβατήριο άρ. 3 από τόν
Έργο «Σιγκουρντ Γιαράλφορ»
Έργο 56. Η Ορχήστρα Χαλ-
λέυ. Διευθυντής ο Κόνσταντ
Λάμπερτ.

17.30 Η ώρα του παιδιού
(Για παιδιά 12-14 ετών)

17.45 Έργα για βιολί (δ)
Μότσαρτ : Αντάτζιο σε
μι μεζ. Ο Γκέοργκ Κούλεν-
καμφο με συνοδεία πιάνου από
τόν Φράντς Ρούπ.

Μάξ Ρέγκερ : «Τό καινούρι-
ο της Παναγιάς», έργο 76
άριθ. 52. Ο Φέρντς Βετσεύ
με συνοδεία πιάνου από τόν
Γκούιντ Άγκόστι.

Μπετόβεν : Ρωμάντσος σε
φά μεζ. Ο Ζακ Τιμπό με συ-
νοδεία πιάνου από τόν Χά-
ρολντ Κράστον.

18.00 Ομιλία.

18.10 Έργα του Χαϊντέλ (δ)
Κοντσέρτο γκρόσσο σε
σολ μεζ., έργο 6 άρ. 1. Τό
Κολλέγκιουμ Μούζικουμ. Διευθ.
Χέρμαν Ντίνερ.

Λάργκο από τόν όρατόριο
«Σαούλ». Σόλο όργανο ο Άλ-
φρέντ Σιττάφ.

19.30 Μετάδοσις από τόν Ι-
ερέ Ναό της Μητρο-
πόλεως της Ά

Πρωινό πρόγραμμα

10.00 Μετάδοσις από τον Τ.ερό Νάο της Μητροπόλεως της Ακολουθίας της Αποκαθλώσεως.

12.00 Έργα για όρχηστρα. Σοπέν : Πένθιμο έμβατήριο από την Σονάτα σε σι μιζ. (διασκ. για όρχηστρα). Η Όρχηστρα των Συνοικιών Λαμουρέ. Διευθ. ο Άλμπερτ Βόλο.

Μπορόντιν : Νυκτερινό από το Β' Κουαρτέτο για έγχορδα, σε ρε μιζ. Το Κουαρτέτο Λένερ.

Μπετόβεν : Πένθιμο έμβατήριο (Αντάτιζιο ασάσι) από την Συμφωνία αρ. 3 («Ηρώική»). Η Όρχηστρα Κοντσέρτου γκεμπόου του Αμερικόπου. Διευθ. Βίλλεμ Μένγκελμπεργκ. Τσαϊκόφσκι : Β' μέρος από την Συμφωνία αρ. 5. Η ίδια όρχηστρα με τον ίδιο διευθυντή.

13.00 Το «Ρέχιεμ» του Μότσαρτ (δ).

Εκτέλεσις από την Χορωδία Μπρούνο Κίτελ και την Φιλαρμονική του Βερολίνου. Σολίστ η υψίφωνος Μπρίμ, η μεσοφωνός Φράιμουτ, ο τενόρος Λούντβιχ και ο βαρύφωνος Ντρίσσελ. Διευθ. ο Μπρούνο Κίτελ.

14.15 Β' δελτίο ειδήσεων.

14.30 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

Έσπερινό πρόγραμμα

19.00 Μετάδοσις της Ακολουθίας του Έπιταφίου Θρήνου από τον Τερό Νάο της Μητροπόλεως.

21.00 Έργα για όρχηστρα. Μπετόβεν : Πένθιμο έμβατήριο από την Συμφωνία αρ. 3 («Ηρώική»).

Μπετόβεν : Αντάτιζιο από την Συμφωνία αρ. 7.

Βάνκνερ : Πρελούδιο από τον «Πάροισαλ».

22.00 Έργα του Ιωάννου Σεβαστιανού Μπάχ.

22.15 Δ' δελτίο ειδήσεων.

22.30 Συμφωνική μουσική. Μπετόβεν : Αντάτιζιο μόλτο έ κοντράμπιλο από την Συμφωνία αρ. 9 σε ρε έλ., έργο 125. Η Φιλαρμονική του Αμβούργου. Διευθ. ο Ούγκεν Γιόχουμ.

Σούπερ : Αντάτε κόν μόλτο από την Συμφωνία αρ. 8 («Ημιτελής»). Η Φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. ο Έρριχ Κλάιμπερ.

Βάγκνερ : Εισαγωγή της Μεγάλης Παρασκευής από το μουσικό έργο «Πάροισαλ». Η Όρχηστρα της Κρατικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ. ο Μάξ φον Σίλλινγκ.

Αντάτιζιο λαμεντόλο από την Συμφωνία αρ. 6 έργο 74 («Παθητική»). Συμφωνική Όρχηστρα. Διευθ. ο Άλμπερτ Κόουτς.

24.00 Ειδήσεις καθ' ύπαρξιν.

00.30 Τέλος του προγράμματος.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

6-12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

07.20 Πρωινή γυμναστική.

07.30 Μουσική (δ).

07.45 Α' δελτίο ειδήσεων.

08.00 Πρωινό ξεκίνημα.

08.05 Μουσική (δ).

08.15 Αφήσεις του Θείου Πάθους.

08.20 Μουσική (δ).

08.55 Η Ελληνική γυναικεία.

09.00 Τέλος του πρωινού προγράμματος.

Μεσημερινό πρόγραμμα

12.00 Μουσικές σελίδες (δ).

Μετλ : Γκαβότα. Ο βιολοντελλίστας ΓκασπάρΚουσάντο με συνοδεία πιάνου από τον Μίχαελ Ράουχάιν.

Μαντρινέλλι : «Κλεοπάτρα» εισαγωγή. Η Συμφωνική Όρχηστρα της ΕΙΛΑΡ. Διευθ. Ούγκο Τανσίνι.

Βιενόφσκι : Ρωμάντο από το Β' Κοντσέρτο για βιολί σε ρε έλ., έργο 22. Ο βιολίστας Μπρονισλάβ Χούμπερμαν.

Στάινερ : Μοντέρνα Συμφωνία (πάνω σ' ένα θέμα του Ραμπινόβιτς) από την ταινία «Τέσσερις γυναίκες». Η Συμφωνική Όρχηστρα του Λος Άντζελες. Διευθ. ο Ούρνερ Γιάνσεν.

Λίστ : Ούγγρική ραβούδια αρ. 15 («Ευδαίμονιο Ράκοτσι»).

12.30 Έκπληξη των Βρετ. Δυνάμεων.

13.00 Ειδήσεις στην αγγλική. Αναμετάδοσις από το Λονδίνο.

13.10 Συνέχεια έκπληξης των Βρετ. Δυνάμεων.

13.30 Τέχνη και ζωή.

13.40 Διάσημοι σελίπ (δ).

Μπάχ : Αντάτιζιο από την Τσκόκα σε ντο μιζ. Ο βιολοντελλίστας Πάμπλο Καζάλς.

Μπετόβεν : Σονάτα σε ντο δίεσ. έλσα., έργο 27 αριθ. 2 («Το σελινόφωτο»).

Μπετόβεν : Αντάτιζιο σαστεντό, Αλληγκρέτιν. Πρέστο ατζιτάτο. Ο πιανίστας Βίλλεμ Κέμπφ.

Μπρόν : «Αυτοσχεδιασμός». Ο βιολίστας Γιόζεφ Σίγκετ.

«Ποιμενικό» και «Ωρία μου Σήλια» (διασκ. Λέιν Ούλσον). Η υψίφωνος Έλισάβετ Σούμαν.

Ντεμπισσύ : «Κήποι κάτω απ' την βροχή». Ο πιανίστας Μπέννο Μαυσέγεβιτς.

Κράισλερ : «Κινέζικο ταμπουρίνο». Σόλο βιολί ο συνθέτης.

14.15 Β' δελτίο ειδήσεων.

14.30 Δελτίο ραδιοφωνικών διαφημίσεων.

14.40 Η ώρα των άρχοντων. Δίσκοι της έκλογής των.

15.00 Έργα του Μπερντιν και του Ρίμοχου-Κέρσκιφ (δ).

Μπορόντιν : Συμφωνία αρ. 2 σε σι έλ. (Αλλέγκρο, Σκέρτσου-Πρεστισσισμο και Αλλέγκρο). Αντάτε, Αλλέγκρο). Η Όρχηστρα Χαλλέ. Διευθ. ο Κόνσταντίν Λάμπερτ.

μερός. Η Συμφωνική του Λονδίνου. Διευθ. ο Άλμπερτ Κόουτς.

15.30 Τέλος του μεσημερινού προγράμματος.

Έσπερινό πρόγραμμα

16.00 Χρηματιστήριο — Α. νκαιοινώσεις.

16.15 Μουσική δωμάτιου. Μπράμς : Τρίο σε σι μιζ. για πιάνο βιολί και βιολοντέλλο, έργο 8 (Αλλέγκρο κόν μπρίο, Σκέρτσου, Αντάτιζιο, Αλλέγκρο). Το Τρίο Έλ-λυ Νάυ.

16.45 Γαλλική έκπληξη.

17.00 Μουσική για τον καθενα (δ).

«Μιλάνο» (Λεκούνα). Η όρχηστρα Αντρέ Κοστέλνιτς.

«Το τραγούδι του έλατου» (Μπίλλυ Μέγερλ). Σόλο πιάνο ο Μόνια Λίτερ.

Επιλογή από μουσικές κωμωδίες. Η όρχηστρα Τζακ Χύλτον.

«Μίλα μου γι' αγάπη» (Λεκούνα). Ο Ρόμπινσον Κλίμπερ όργανο, και η Πατρίσια Ρόμπινσον πιάνο.

«Η ώρα της Νέας Υόρκης» (Κέρκερ). Η Μπάντα της Βασιλικής Φρουράς του Κρόντορμ. Διευθ. ο λοχαγός Ήθανς.

«Αγαπημένη πέσ μου σ' αγαπάς» (Μπόρ). Τραγούδι η Λυς Γκατού με την όρχηστρα Πιέρ Εμέ.

«Τα αγαπημένα βάλς του κοριτσιού μου». Η όρχηστρα Μαντοβάνι με όργανο.

17.30 Ώρα των σπουδαστών.

18.00 Ομιλία.

18.20 Η άνοιξη της Ελλάδας.

18.20 Αποσπασματά από όρχηστρά (δ).

18.45 Η όρχηστρα του Σταθμού.

19.30 Η έκπληξη των Έντλων μας Δυνάμεων.

19.50 Έργα συγχρόνων Γάλλων συνθετών (δ).

«Ολιδιέ Μεσαιών : «Οι λησμονημένες προσφορές» (Ο Χταυρός, Η Αμαρτία, Η Ευχαριστία). Η Όρχηστρα των Συνοικιών Γκαμπριέλ Πιερνέ. Διευθ. Ροζέ Ντεζορμιέρ.

Τονύ Ωμπέν : Πρελούδιο και Φινάλε για πιάνο. Ο πιανίστας Κλαυδίου Μαριούς.

Ζαν Λεβλέν : «Καθρέφτης νερού» από τις «Διαφάνειες».

Η Όρχηστρα των Συνοικιών Λαμουρέ. Διευθ. ο Ευγένιος Μπικιού.

Μαρσέλ Ντυπρέ : Ίντερμέτζο από το Κοντσέρτο για όργανο και όρχηστρα. Στο όργανο ο συνθέτης με την ίδια όρχηστρα και με τον ίδιο διευθυντή.

20.15 Γ' δελτίο ειδήσεων.

20.30 Δελτίο ραδιοφωνικών διαφημίσεων.

20.35 Μελωδίες και ρυθμοί.

21.15 Η ώρα της Βερσιου Ελλάδας.

21.25 Έκλεκτοι δίσκοι.

Μπετόβεν : Κοντσέρτο σε σι μιζ. για βιολί και όρχηστρα έργο 61 (Αλλέγκρο μα

νόν τρόπιπο, Λαργέττο, Ρόντο). Ο Φρίτε Κράισλερ και η Όρχηστρα της Κρατικής Όπερας του Βερολίνου. Διευθ. ο Λέο Μπλέχ.

22.15 Δ' δελτίο ειδήσεων.

22.30 Συμφωνική συνκυλία. Γκλουκ : «Παριζιένα εν Αυλίδι», εισαγωγή. Η Φιλαρμονική του Βερολίνου. Διευθ. ο Ρίχαρντ Στράους.

Φράνκ : «Απολύτρωσις», συμφωνικό ποίημα. Η Όρχηστρα των Συνοικιών Λαμουρέ. Διευθ. ο Άλμπερτ Βόλο.

Σμετάνα : «Μολδαβία» και «Από τα λιβάδια και τα δάση της Βουμίας» από το συμφωνικό ποίημα «Η πατρίδα μου». Η Συμφωνική Όρχηστρα του BBC. Διευθ. ο Έντριναν Μπόουλτ.

Ίμπερ : «Σκάλες ταξιδιού» (Ρόμη-Παλέριο, Τύνις, Νέφτο, Βαλνένθια). Η Όρχηστρα των Συνοικιών Στρασά. Διευθ. ο Βάλτερ Στρασά.

23.30 Μετάδοσις από τον Τ.ερό Νάο της Μητροπόλεως της Ακολουθίας της Αποκαθλώσεως.

24.10 Έλαφο ποικίλο πρόγραμμα (δ).

00.30 Τέλος του προγράμματος.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ

Είς κοινήν τεύχος έκκυκλοφόρησαν α' κατά το έτος 1946 από του Ραδιοφωνικού Σταθμού Αθηνών γενόμενοι ο ύμμιλις ταύ καθηγητοί της Παντείου Ανωτάτης Σχολής Πολιτ. Επιστημών και διευθυντοί του υπουργείου Οικονομικών κ. Βασίλ. Λαμπρινική ανασφαιρμένοι δέ : 1) είς των Κοινητών Πολιτισμών ως πρωτοπόρων ταύ παγκοσμίον, 2) την επείγου της Μάχης της Κρήτης η τοί Τρίτου «Οχι» (20 Μαΐου 1941), 3) την επείγου της Αμερικανικής Ανεξαρτησίας (4/7/1779) 4) την Ελλάδα — Γαλλίαν, 5) την επείγου της Εισόδου των Ηνωσ. Πολιτειών της Αμερικής είς τον Β' Παγκόσμιον Πόλεμον και 6) Τόν Στρατάρχη Γιάν Σμάτς.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΝΟΤΑΡΑ : «Το βιβλίον της άγνωσης» (της Ελλάδας και της Ελ. ρηκής). Υπό τον άνωτέρω τίτλον εξέδοθη πρόσφατα και έκκυκλοφόρησαν είς όλον τον κόσμον και έν Ελλάδα, ένα έργο έντυπωμένον από το έλληνικόν πνεύμα και απ' τας θυσίας του Έθνους μας υπέρ του Δικαίου και της Λιθωροπόνητας. Μέρος της έκδόσεως υιοθετήθη παρά της Πατρίδος, αντίτυπα δέ του έργου έστάλησαν είς τον έν Νέα Υόρκη Ο. Η. Ε. και είς τας έν Αθήναις ημεδαύους πρεσβείας. Το βιβλίον αφιερώνεται είς τους άγωνιστάς υπέρ του Δικαίου και είς τας Έλληνας που έπολεμούν είς την Βόρειον Ηπειρον (Αλβανία) είς την Θάσση, είς την Ευρώπη και είς την Ασιακή Προηγουμένη η άδη έλλάς, είς γαλλικά γραμμένας στίχους, όπου ζωντανεύουν τα πάντα αθά και οι σιμωπής θυσίες και στερήσεις των αλλοιών μάχων. Ακολουθού είς τον πρόλογον του Έργου μεταφρασμένον άγγλιστί, αμερικανιστί, ρωσιστί και γαλλιστί βροντοφωνάει η παγκυβή αλλά και υπερφύνη φύη της άδικαίας και άδικωμίας της Ελλάδας. Ακολουθού έκφράζεται η άγάπη της χώρας μας προς την Ειρήνη και η έλπίς διά την άρμονικήν συνδιαίον των λαών.

Ραδιοφωνικός Σταθμός Θεσσαλονίκης

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ 6 - 12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μήκος κύματος 373 μ. ή 804 χκ.

ΚΥΡΙΑΚΗ 6 'Απριλίου :

Αναμετάδοσις του Προγράμματος του Ραδιοφώνου του Σταθμού Αθηνών.

ΔΕΥΤΕΡΑ 7 'Απριλίου :

18.00 Ανακοινώσεις.

18.10 Βιεννέζικη μουσική.

18.40 Η ώρα του παιδιού.

19.00 Έκπομπή Ένόπλων Δυνάμεων.

19.30 Παίζει η όρχηστρα Αλέκου Σπάθη.

20.00 Το άγγλικό τέταρτο.

20.15 Αναμετάδοσις ειδήσεων έξ Αθηνών.

20.30 Διαφημίσεις.

20.35 Μουσική δωμάτιου.

21.15 Αναμετάδοσις έξ Αθηνών της ώρας της Βορ. Ελλάδος.

21.25 Μακεδονικά νέα.

22.00 Θρησκευτική ομιλία.

22.05 Έργα Σοπέν.

22.30 Για να γνωρίσουμε την Ελλάδα.

22.40 Ποικίλη μουσική.

23.00 Τέλος προγράμματος.

ΤΡΙΤΗ 8 'Απριλίου ΟΗΗ

18.00 Ανακοινώσεις.

18.10 Έργα για χορωδία.

18.25 Βανδεδουργίαν Κοντσέρτο του Μπάχ.

19.00 Έκπομπή Ένόπλων Δυνάμεων.

19.30 Η Ελλάδα στον Άγωνα.

19.40 Μουσική για έκκλησιαστικό όργανο.

20.00 Το άγγλικό τέταρτο.

20.15 Αναμετάδοσις ειδήσεων έξ Αθηνών.

20.30 Διαφημίσεις.

20.35 Έργα για βιολί με τον Κράισλερ.

20.55 Ποιητική βραδιά.

21.15 Αναμετάδοσις έξ Αθηνών.

νών της ώρας της Βορ. Ελλάδος.

21.30 Αποσπασματα από όπερες.

21.25 Μακεδονικά νέα.

21.30 Κλασσικά τραγούδια.

22.00 Θρησκευτική ομιλία.

22.05 Το Τροπάριον της Κασσιανής από την χορωδία Καραμάνη-Παναγιωτίδη.

22.25 Το γαλλικό τέταρτο.

22.40 Κοντσέρτο Γκρόσσο του Χαϊντελ είς ρε έλασσον.

23.00 Τέλος προγράμματος.

ΤΕΤΑΡΤΗ 9 'Απριλίου :

18.00 Ανακοινώσεις.

18.10 Ποικίλη μουσική.

18.50 Δεκάλεπτο ύμείας.

19.00 Έκπομπή Ένόπλων Δυνάμεων.

19.30 Αποσπασματα από όπερές.

20.00 Το άγγλικό τέταρτο.

20.15 Αναμετάδοσις ειδήσεων έξ Αθηνών.

20.30 Διαφημίσεις.

20.35 Ποικίλη συναυλία.

21.15 Αναμετάδοσις έξ Αθηνών της ώρας της Βορ. Ελλάδος.

21.25 Μακεδονικά νέα.

21.30 Έργα για όρχηστρα.

22.00 Θρησκευτική ομιλία.

22.05 Συνέχεια έργων για όρχηστρα.

22.20 Η ώρα των Νέων.

22.40 Επιλογές από όπερες.

23.00 Τέλος προγράμματος.

ΠΕΜΠΤΗ 10 'Απριλίου :

18.00 Ανακοινώσεις.

18.10 Έργα Μπάχ.

18.30 Αναμετάδοσις έξ Αθηνών της Ακολουθίας των Παθών του Κυρίου και έν συνεχεία δελτίου ειδήσεων.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11 'Απριλίου

10.00 Αναμετάδοσις έξ Αθηνών της Ακολουθίας της Αποκαθλώσεως.

19.00 Αναμετάδοσις έξ Αθηνών της Ακολουθίας του Επιταφίου Θρήνου.

22.00 Θρησκευτική ομιλία.

22.05 Έργα για έκκλησιαστικό όργανο.

22.20 Συμφωνική μουσική.

23.00 Τέλος προγράμματος.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 12 'Απριλίου.

18.00 Ανακοινώσεις.

18.10 Παλιά μουσική.

18.25 Το γαλλικό τέταρτο.

18.40 Επιλογές από μελωδίες διαφόρων συνθετών.

19.00 Έκπομπή Ένόπλων Δυνάμεων.

19.30 Ποικίλη μουσική.

20.00 Το άγγλικό τέταρτο.

20.15 Αναμετάδοσις ειδήσεων έξ Αθηνών.

20.30 Διαφημίσεις.

20.35 Χορωδίες.

20.50 Λογοτεχνική ομιλία.

21.00 Έργα για βιολί.

21.15 Αναμετάδοσις έξ Αθηνών της ώρας της Βορ. Ελλάδος.

21.25 Μακεδονικά νέα.

21.30 Έργα Βάγκνερ.

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Ο κ. Φ. Οικονομίδης, μās έδωσε ένα ωραίο πρόγραμμα στη Συναυλία των «Ολυμπιων» της περασμένης Κυριακής. Η μεγαλειώδης Πέμπτη Συμφωνία του Τσαϊκόφσκυ, εξετέλεσθη με πλήρη κατανόηση και καλή διάθεση από τον κ. Οικονομίδη, που έσφιξε μια μεγάλη επιτυχία. Μερικές μόνον ελλείψεις υπήρξαν. Είς το δεύτερο μέρος ή μελωδία εκάλυπτε το καί το από την συνθεσία και εις το σημείο όπου το βιολοντσέλλο έκτελλον την μελωδία μαζί με τα δεύτερα βιολιά τα βιολοντσέλλα ήσαν όπως συνήθως αναμεικτά. Είς το φινάλε, μετά την «επαναληψη» προέκλιναν μικρές ρυθμικές ανωμολίες. Οι έλλειψεις όμως αυτές ήσαν μάλλον σύντομες και έπρουσιάζει και

Ο Γάλλος καλλιτέχνης του πιάνου κ. ΠΙΕΡ ΣΑΝΚΑΝ

το ακροατήριο έμεινε γενικά απόλυτα ικανοποιημένο.

Γεγονός της ημέρας ήταν ή συμμετοχή του διακεκριμένου Γάλλου πιανίστα κ. Πιέρ Σανκάν, ο οποίος έπαιξε το Κοντσέρτο του Ραβέλ. Το έργο αυτό γραμμένο το 1931 εξετέλεσθη για πρώτη φορά στο Παρίσι εις τας 14 Ιανουαρίου 1932 υπό την Μαρκερίτ Λόν με διευθυντή τον συνθέτη. Ο κ. Σανκάν διαθέτει σπάνια προσόντα δεξιοτεχνίας και μουσικότητας. Ο τρόπος με τον οποίον παίζει παραμένει αμόλητος ενώ ή τεχνική του ή πακούει πιστά εις όλες τις αναγκαίες ήχητικές αυξομειώσεις και χρωματισμούς. Τόσος ήτο ο ενθουσιασμός του κοινού, ώστε το τρίτο μέρος του κοντσέρτου επανελήθη. Είς αυτό ή ορχήστρα ήτο καλλιτερή, ενώ εις το πρώτο και το δεύτερο μέρος θα μπορούσαν να διατυπωθούν μερικά έπιση λείψεις δια την συνοδείαν.

Ο κ. Σανκάν είναι 29 ετών μόνον. Οι φωνές του, μικροί έμποροι από το Μαρόκον δεν είχαν τὰ μέσα να τον σπουδάσουν. Μόνον εις ηλικίαν 14 ετών ήρρισε τας μουσικάς του σπουδάς. Η μετάβασίς του εις το Παρίσι, απέδειξε το έκαιρικό του ταλέντο ως έκτελε-

στού και συνθέτου. Ο κ. Σανκάν είχε την καλωσύνη εις έρωτήσεις μας να ειπή, λίγας λέξεις για τας αντιλήψεις του σχετικάς με την σύγχρονη μουσική εξέλιξη. Δεν ακολουθεί καινούργια ειδική σχολή. Πιστεύει απλώς, ότι ή σύνθεσις είναι ζήτημα εμπνεύσεως και όχι έγκεισθαι εις έπεξεργασίας. Όταν ο συνθέτης λέγει, είναι εις θέσιν, όπως π.χ. ο Στραβίνσκυ, να ευφάνιση αισιουργήματα ακολουθεί την «αττικήν» αρμονίαν, έχει δικαίωμα να το κάνει.

Άλλως, ή εκ των προτέρων θέσις κανόνων είναι εξεζητημένη. Δεν πιστεύει έπίσης εις την «ολοκληρωτικήν» αρμονίαν την οποίαν από τους συγχρόνους συνθέτας ακολουθεί ο Χόννγκερ. Δεν είναι δυνατόν, λέγει, να έχωμεν μουσικήν Μπάχ ανακατεμένη με μοντέρνους ασυνικούς αρμονικούς συνδυασμούς. Ως Γάλλος, πιστεύει εις την ανάγκην της συνεχίσως της λαμπράς γραμμής την οποίαν έχαραξαν οι Ντεμπυσσύ, Φωρέ και Ραβέλ, φαίνεται δε να παραδέχεται, ότι ο έθνικος παράγων έχει μεγάλην σημασίαν δια την γνησίαν μουσικήν εκδήλωσιν.

Η συνουσία τελείωσε με την εισαγωγήν εις τον «Τάνχουζερ» του Βάγκνερ. Όμολογουμένως ή ώραία αυτή σελίδα σοκεί με την πάροδο των ετών να χάνη την φρεσκάδα της και να έχη ξεπερασθή. Η εντύπωσις αυτή εις ακόμη περισσότερο φανερά όσον έχουν προηγηθ έργα νεώτερα όπως του Τσαϊκόφσκυ και του Ραβέλ. Η έκτελις από την ορχήστρα καλή.

Ρεσιτάλ Τζίνκς Μπαχάουερ

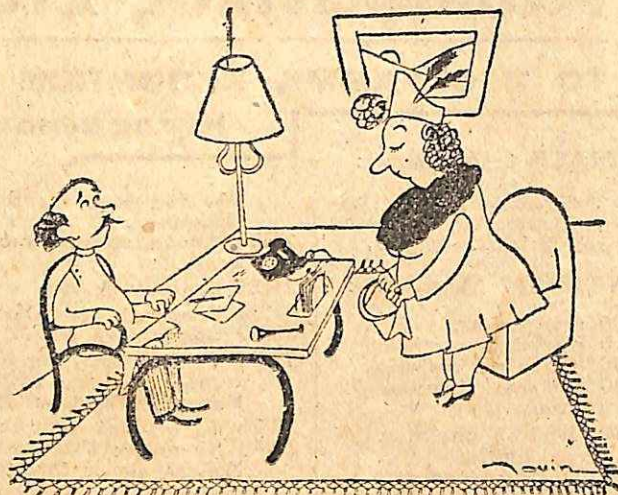
Λίγα λόγια μόνο, ελλείψει χώρου. Δεν μπορούμε όμως να μην εκφράσωμε, άλλη μια φορά, τὸ θαυμασμό μας για την παγκοσμίου δόξης καλλιτέχνηδα του πιάνου κυρίου Τζίνκς Μπαχάουερ. Το ρεσιτάλ της περασμένης Δευτέρας ήταν ή απόθεσις της από το ακροατήριο το οποίο ετίμησαν με την παρουσίαν των ό ηδη Βασίλειος Παύλος και ή Βασίλισσα Φρειδερίκη καθώς και ή Πριγκίπισσα Αικατερίνη.

Μόνον υποκειμενικάς προτιμήσεις μπορεί κανείς να έδω λώση. Έτσι π. χ. το Μπάχ-Μπουζόνι ήταν κάτι το εξαιρετικό, ένομίζε κανείς ότι ακούει δλόκληρη ορχήστρα. Το έργο εταίριαζε ιδιαίτερα με το τεμπεραμέντο της κ. Μπαχάουερ. Έπίσης θαυμάσια ακούστηκε ή έκτελις του Μουσόργκσκυ («Σαρκήκ») ενώ ή σονάτα του Μπετόβεν 101 ίσως έπειδή δεν είναι από τις ωραιότερες, δεν συνεκέντρωσε τόσο ένδιαφέρον.

Η κ. Μπαχάουερ ανέκλήθη επανειλημμένως έπί σκηνής και έπαιξε άρετάς κομμάτια εκτός προγράμματος.

Γ. ΡΟΠΑΪΤΗΣ

ΣΤΟΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΟ...

— Θέλω να αποκτήσω, γιατρέ, το πρόσωπο της Γκέρτρν Γκάρσον, το στήθος της Ρίτας Χάινγκουορθ, τη μέση της Μοίη Γουέστ και τις γαμπές της Μάρλεν Ντρίτριχ...

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ «ΟΧΙ»

(Συνέχεια από τη Σελίς 14)

ροδόλα εύθυμους τροχιές και από σιμνήν αεροπλάνων καθέτου έφορμήσεως. Την έπιθεσιν διαδέχονται πυκνά κύματα γερμανικού πεζικού. Το πυροβολικόν και τὰ έναπομείναντα μηχανήματα πυρός των όχυρών μας αποδεκατίζουν τους Γερμανούς. Αί φρουράι των όχυρών μας μάχονται με πείσμα και ήρωισμόν άσθαστον. Ένας άνων σκληρός συνεχίζεται... Τὸ όχυρόν Κελκάγια με τὰ πολυβόλα του αναγκάζει τους Γερμανούς. Η φρουρά ένεργεί άντεπίθεσιν και έκτοπίζει τους Γερμανούς. Ο βομβαρδισμός του Ιστιμπε και του Κελκάγια από τους Γερμανούς, είναι τρομακτικός και άδίκαιος. Ολόκληρος ή γύρω έκτασις καίεται. Τὰ όχυρά μας άνθίστανται και ένεργούν και άντεπίθεσις!

ΩΡΑ 10.30 6ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1941. — Ανακοινώθεν τοι Έλλην. Στρατηγείου: «Από της 5.30 πρό μεσημβρίας ο έν Βουλγαρία γερμανικός στρατός, όλος άποκλήτως προσέβαλε τὰ ήμέτερα στρατεύματα έπί της έλληνογιογκοσλαβικής μεθριοι. Τα στρατεύματά μας άμύνονται του πατόν έδάφους».

ΩΡΑ 7η ΕΣΠΕΡΙΝΗ 6ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1941. — Πολεμικόν ανακοινώθεν ύπ' αριθ. 163.— «Ισχυραί γερμανικαί δυνάμεις έφωδιασμένοι με τὰ πλέον σύγχρονα πολεμικά μέσα, με υποστήριξιν αεροπλάνων, άφθόνου βαρέας πυροβολικού και πολυαριθμίων αεροπλάνων, προσέβαλον αίφνιδίως από της πρωίας

Ραφαήλ και Ραφαήλ

Τὸ δυο αδέλφια δεν είναι ούτως ή άλλως, έπ' αφορμήν των, τὸ τετράκις, και περιγράφεται...

της σημερον επανειλημμένως τὰς θέσεις μας εις άς άμύνονται μόνον έλληνικαί δυνάμεις λίαν περιορισμένοι. Καθ' όλην την ήμεραν διεξήχθη σφοδρότατος άγών εις τὰς κυρίας ζώνας της παραμεθορίου προς Βουλγαρίαν περιοχής. Ιδιαίτερος δε εις την περιοχήν Μπέρες και την κοιλάδα τοι Στρυμόνος. Αί δυνάμεις μας διεξήγαγον σκληρότατον άγώνα κατά τοι εισβολέως. Τὰ όχυρά μας, παρά των σφοδρότατων δια πυροβολικου και από αέρος δι' αεροπλάνων κατακορύφου έφορμήσεως βομβαρδισμών, άντέστησαν. Δέκα έγχθικά άρματα, κατεστράφησαν υπό τοι πυροβολικου και των άντιαρματικών μας μέσων. Πέντε έως έξ έγχθικά αεροπλάνα κατερρίφθησαν υπό της αεροπορίας μας και των άντιαεροπορικών πολυβόλων. Συνελαβόμεν αίμα λάτρου. Ο έγχθρος συνεκρατήθη έφ' όλο του ένδιαφέροντος Μετώπου».

6η ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1941. — Τὸ μεγαλήτερον έπος της Ιστορίας μας, αρχίζει από τὸ Μπέρες μέχρι των άκρίων συνόρων της Ανατολικής Ελλάδος. Από την χαράν ή της μεγάλης αιτής ήμερας αρχίζουν νεί προάξει ήρωισμού που άποδεικνύουν ήμείς τους Έλληνες στρατιώτας και άξιωματικούς. Οι πρώτοι Γερμανοί που προχωρούν και άποπειρώνται να εισβάλουν εις την Ελλάδα βρίζονται από τὰ έλληνικά όπλα, των φουραυ, μας και των όχυρών μας. Όλοι όσοι παρακολουθούν την νεάν έλληνικήν έποποιαν που ακήζει, μένον κατάπληκτοι, και οι έξνοι άνταποκρίται που εύρίσκονται εις τὸ Μέτωπον τηλεγραφούν:

«Έλληνες πρέπει να είσθε ο προήφονοι!»

Έτσι ήρχισεν ή όη Άπριλίου 1941. Ο δεύτερος της Έλλάδος άγών, κατά της γερμανικής εισβολής.

Δ. Κ. ΣΒΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

Σελίς των άναγνωστών μας

Οι Νέοι που γράφουν

Μία υπόσχεσις για τὸ μέλλον

ΕΞΟΧΗ

Σε δόμο με γλυκειάν άνθοφωρίαν
βαδίζαμε μια μέρα μοναχοί
(μας)
ανάμεσα σε θάμνους και κλα-
(διά)
'Ανθίζανε τὰ γύρω κι' ή ψυχή
(μας)

Τὰ δήματά μας σέφναμε σιγά
αδιόφορα για κάτι συζητούσαν
(με)
θυμάμαι πώς έλέγαμε πολλά
μ' ακόμα περισσότερα σιω-
(πούσαμε...)

Οι χίλιες δυο μικρές κοκκιν-
(πιές)
σ' άπότομες πλαγιές και σε ρυ-
(άκρια)
αβώες εγινόνταν άφορμές
για γέλια, γι' άγκαλιές για
(παιχνιδάκια).

Ο ήλιος φορώντας γιορτινά
καλόκαρδος και θεϊος όπως
(πάντα)
ζητούσε τον καιρό του να περ-
(να)
κεντώντας στα μαλλιά της μια
(γιορτάνια).

Κι' ανάμεσα απ' των δέντρων
(τὰ κλαδιά)
σαφίτες ξεπετώντας φωτεινές
έγέμισε τὸ διάσος με φλου-
(ριά)
τον κάμπο με χαρούμενες φω-
(τιές)

Με τέτοια και παρόμοια χα-
(ρατά)
μὰς έμπλεξε ο Θεός της άμορ-
(φίας)
μὰς ζέστανε, μὰς ζάλισε, μὰς
(πήρε,
έμέβυσε τους κτύπους της καρ-
(διάς).

Κι' ενώ στα φύλλα έπαιζε ο ή-
(λιος τὸ παιχνίδι)
τὸ άτέλειωτο της άμορφιάς: τὸ
(φως και τὸ διαμάντι,
κι' ο τζιτζίκας χαϊρότανε στον
(κάμπο τὸ λιωπύρι).

Μπλεχτήκανε τὰ χέρια μας, ψι-
(θύρισαν τὰ χείλη)
και γνώρισα στὸ βλέμμα της,
(χωρίς να τὸ προσμένω)
ζωής καινούργιας σάλεμα, κρυ-
(φά συμφωνημένο).

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ ΛΑΪΟΣ

ΠΟΥΛΑΚΙ

(Στην άδελφούλα μου)

Τρυφερό πουλάκι έξωτικό
Βουβό, πάντα μουστηριακό
αφρόχαλο, μονόχο,
πατριδάς έχει τὸ βράχο.

Κύττα πώς παίζει την ούρα
στού έρωτος γαλού την άκρη
λές, καρτερά κάποια χαρά
απ' τὸ πέλγυο τὰ μάκρη

Κι' όλο κουνιέται, όλο θωρεί
γιαλό, κι' όλο τανιέται
να δῇ, ίσως, κείνο που μπορεί
τὸ κύμα να τὸ άρνιέται.

ΝΙΚΟΣ Κ. ΚΑΤΣΑΡΟΣ

Τύπος Α. Ε. «Η ΠΡΩΤΗ»

ΠΟΘΟΣ

(Χαρισμένο στην άγαπημένη μου Φιλιά)

Την Άνοιξι νάρθης θα καρτερώ
ποθώ με τὰ τριαντάφυλλα τ' Άπρίλη
της νιότης τὸ θεότρελλο χορό
να ζω, φιλώντας τὰ γλυκά σου χείλη.

Βαρκούλα σ' άκοριόλι μαγικό
θα σε προσμένη νάρθης Καλοκαίρι
τὸ κύμα άπυλό, έρωτικό,
τὸ χτύπο της καρδιάς μου θα σου φέρη.

Και στου Φθινόπωρου την πένθιμη πνοή
που πέφτουμε στη γῆ χλωμά τὰ φύλλα,
ποθώ νάρθης να μου ζεσπάνης τη ζωή
και τὸς κορμιού την πρώτη ανατριχίλα.

Κι' ακόμα φῶς μου στου Χειμῶνος την καρδιά
στην άκροφιά, στην τόση μοναξιά μου.
πλάϊ στο τζάκι θα προσμένω μια βροδυά
νάρθης να γίνης ή χαρά, ή συντροφιά μου.

ΝΙΚΟΣ ΠΑΛΛΗΣ

ΚΟΝΤΑ Σ' ΑΛΛΗΝ...

Είχες μ' ούτην όνειρευτή μία ζωή γλυκειά
και πώς μαζί θα ζούσατε άγαπημένοι
σ' ένα σπιτάκι μακρινό σε μια ζεστή φωλιά
και ή ζωή θαίταν με λουλούδια πλεγμένη.
Μὰ όμως ήτανε γραφτό σου να χαρίσετε
και άλλο δρόμο ο καθένας σας να πάρη
τώρα μη κλαίς τὰ περασμένα λησμονήσετε
γιατί εύτυχία θάβρης άλλη πιο μεγάλη.

Κοντά σε άλλην μονάχα θα εύτυχής
άλλα ματάκια θα σου πούγε σ' άγαπῶ
δυο χείλη κόκκινα με πάθος θα φιλήσης
μια άλλη άγάπη θα σου σήση τον καπμό.
Μέσ' στη ζωή κάθε πίκρα κάθε θλίψη
σβήνουν μέσ' της άγάπης τὸ φιλή
ή κάθε λύπη από σέκανε να λείψη
και μη θυμάσαι τώρα πλέον τὰ παλιά.

ΛΙΛΗ ΡΑΦΑΗΛΟΒΙΤΣ

ΝΥΧΤΑ-ΑΝΝΟΥΛΑ

Μεσάνυχτα. Σπὸν ούρανό τρεμοσπινίζουν τ' άστρα
και μαγική στη θάλασσα άπλώθηκε ή γαλήνη
τὰ δένδρα τὰ θαύσκιωται σὸν στοικειωμένα κάστρα
Μοιάζουν πού τὸ καθένα τους τὸ μυστικό του κλείνη.

Καμιά φωνή στη σιγαλιά μόνο ή φωνή του Γκιώνη
Λες και ζητά παρηγορία σὸν πόνο που τὸν λιώνη
Λες και ο έσθιστος καπνός τὸ σπῆθος του σπαράζει
Νύχτια βαθειά κι' ή σκέψη μου τρελλό όνειρο πλάνο
με τὰ λευκά της τὰ φτερά άπόψε ταξιδεύει
Περνά λαγκάδια και βουνά για να σταθῇ έπάνω
σ' ένα νησί που ή θάλασσα πλυνένηρα τὸ χαϊδεύει.

Και άγνωπτεύει από ψηλά τη κοιμισμένη χώρα
κι' άναζητά στα σπιντιά της ένα σπιτάκι μόνο
?Ω! ναί γυρεύει ή σκέψη μου... μίον έλλη
Για να ένωθουν και οι δυο κάτω απ' τον ίδιο πόνο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ή ΑΛΚΗΣ ΣΑΓΓΙΑΝΟΣ

ΤΑ ΔΥΟ ΜΟΥ ΔΡΑΜΑΤΑ

'Ανέβαινα τις σκάλες της ζωής
ζητώντας ένα άμισθο λιμάνι
ν' άποδέξω τὸ κορμί μου της φτω-
(χῆς)
καρδούλας μου που πόναγε να
(γυιάνη).

Παιδεύτηκα. Μ' άσπρίσαν τὰ
(μαλλιά,
μὰ τὸ λιμάνι ποῦθελα τὸ βρήκα
και με την πονεμένη μου καρ-
(διά)
στού λιμανιού έξέσπλωσα την
(γλίσσα).

Και μες στην άγκαλιά του την
(πληκτεία)
άψασι την καρδιά μ' έμπιστο
(σύν...)
μὰ τὰ νερά του εῖτανε βα-
(θεία...)
και μ' άλλες μαζί βούναζε κι'
(έκείνη).

Την πήρ' ή άγκαλιά του λιμα-
(νισού)
και μ' άψαρε σὰ βάσκα στὸ κα-
(νάκι)
χωρίς τον όδηγό του τιμονιού
ζητώντας βιαστικά τὸ άκρογιά-
(λι).

Κινύεσθα. Χωρίς καρδιάς ψυχή
έπόλεσθα σὲς ζήσης μου τὸ
(κύμα)
κι' άς μ' έδεσε παντούθε ή
(Βροχή...)
γι' όλην στεργιά έσπάρησε τὸ
(βήμα).

Πέσοισα μέρες μαύρες φοβερές
και πάντοτ' έκιντούσα μακριά
(μου).
χωρίς να νοιώθω ζήλια για
(χαρές)
γιατ' ήθελα κολὰ τὰ γροστέφ
(μου).

Πλέον δε με πόναγε ή καρδιά
και νιότης δε μ' έβγαλε πιά
(Μούσα).
Να μη περάσω μαύρα γιορ-
(τριά)
της Δύσης μου Παλλάτ' οικοδο-
(μούσα).

Και τῶχτια άραίο κι' ύψηλό
και ζήλευτο στ' όληθαι τόσο
που νόμιζα πώς μέσα του άν-
(ιμώ)
και ζήλω άσφοδώς θα έχνα-
(νικιόν).

Μὰ ήρε του πολέμου ο σει-
(σμός)
κι' έπέσασε από κει τὸ μόνο
(πότι)
που χρόνια έμοχθοῦσα ο φτω-
(χῆς)
και υούραζε της Δύσης τὸ Πα-
(λάτι).

Κι' άπόμεινα σὲς γῆς τὸ χα-
(λασιμό)
άνικκος να κάμω άλλο βήμα,
προσμένοντας για μόνο λιτω.
(μό)
τὸ κρύο της ξεκούρασης τὸ
(μνημα).

ΣΠΥΡΟΣ ΔΑΓΓΛΑΣ

«ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ

Το 8^{ον} θαύμα

— Άδυνατον νὰ τὰ δεχθῶ...
— ἔχω τόσα πολλὰ ποῦ δὲν ξερῶ
τι νὰ τὰ καίνω!

— Σ'ἀγαπῶ.
— Σέ λoτρειῶ

Τρούμαλ:
Ὅλα τὰ μυθικὰ
διὰ σας· περάστε...

ΕΜΠΡΟΣ

ΝΑ ΦΥΓΟΥΝ
ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ!

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΙΜΑ

ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟ ΦΑΖΙ-
ΣΜΟ...
ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟ ΛΑΟ

Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ
ΦΤΟΥ ΣΟΥ!!
ΤΡΟΥΜΑΝ

Ε. ΚΟΥΛΟΥΜΒΑΚΗΣ

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΖΗΤΩ Ο ΕΘΝΙΚΟΣ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ
Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

ΤΙ ΖΗΤΑΝ ΟΙ
ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΣΤΗ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ;:

Πρωταπριλιάτικα